

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

જ્ઞાન જ્યોત

જ્ઞાની ભગવંતોના મુંદર હિતકર-વચનોના
બાલભોગ્ય તાત્વિક સંગ્રહ.

વિવેકના પ્રકાશથી પારખનાર
સાચો સમજી છે.

: પ્રકાશક :

નેમુભાઈ વાડી જૈન સંઘ
ગોખીપુરા,
મુરત.

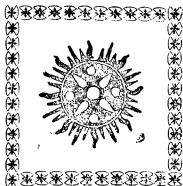
વીરનિ. સં.
૨૫૦૪

મૂલ્ય
૧-૫૦

વિ. સં.
૨૦૩૪

પુસ્તકની આશાતના ન થાય તેનું
ખાસ ધ્યાન રાખવું

પુસ્તક પ્રાપ્તિ સ્થાન
દિલીપભાઈ હીરાચંદ અવેરી
૮/૧૫૫૬ કાયસ્થ મહોદ્દો,
ગોાપીપુરા સુરત

મુદ્રક :
અનંત પ્રિન્ટર્સ
ગાંધી ચોક સુરત

પ્રકાશકનું નિવેદન

પરમપૂજ્ય, દેવસૂર-તપાગચ્છ-સમાચારી સંરક્ષક, આગમિકતરવોના વિશિષ્ટ જ્ઞાતા, ધ્યાનસ્થ સ્વર્ગત પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્ય દેવશ્રી આનંદ સાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યસ્ત્રી શ્રી વર્ધમાન તથોનિષ્ઠ શાસન પ્રભાવક શ્રી સિદ્ધચક્રાનંધન-તીર્થોદ્ધારક સ્વ. ગ્યા. ચંદ્ર સાગર સૂરિજી મહારાજના શિષ્યસ્ત્રી પરમ વિનેય શાંત મૂર્તિ, ઉગ્ર તપસ્વી પૂ. ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી મહારાજના શિષ્યસ્ત્રી પૂ. પત્યાસજી શ્રી અભયસાગરજી મહારાજે વિ. સંવત ૨૦૩૩ નું ચોમાસું સુરતમાં નેમુભાર્ગ શેઠની વાડીના ઉપાશ્રયે કરવાની સકળસંપ્રતિ વિનંતિ સ્વીકારી અને આ ચોમાસા દરમિયાન એમણે અભૂતપૂર્વ આરાધના અને ઉત્કૃષ્ટ કોટિના તપ વગેરે ધર્મક્રિયા કરાવી સુરત પર પરમ ઉપકાર કર્યો છે.

એમની હૃદયસ્પર્શી, આત્માના પરિણામો પ્રગટાવનારી પશ્વંતી વ્યાખ્યાન-વાણીમાંથી નિપજેલાં પરમાત્મા-પ્રેરિત વિચાર-મોકિતકોની સુગ્રથિત માલા, પૂજ્ય ગુરુદેવની નિશ્રામાં વિવિધ પ્રકારની આરાધના કરનાર આત્માઓ અને એવી આરાધતાની અનુમોદના કરનાર શાસન પ્રેમીઓના અંતરનું આગવું આભૂષણ બની રહે, તેમ જ નિત્ય જીવનમાં એ વિચારમાળાના મોકિતકોનું સતત સ્મરણ અને ચિંતન રહે અને આત્મા વધુને વધુ પરિણામી બની મોક્ષ માટેના વધુને વધુ ઉચ્ચ અધિકારી બની શકે, એ માટે આ પુસ્તિકા પ્રગટ કરવાના વિચારને મૂર્તસ્વરૂપ આપી શકાયું, એ આપણા સૌના માટે ગૌરવ રૂપ છે.

પૂજ્યશ્રીના વિચારોને સુંદર સ્વસ્થ રીતે લખીને સંગ્રહ કરી રાખનાર બાલમુનિ શ્રી પુણ્યશેખર સાગરજી મ. તથા તે સુવિચારોને બેક બોર્ડપર રોજ વિવિધ રીતે આકર્ષક શૈલિમાં રંગીન ચોક્કી લખી આપવાની નિઃસ્વાર્થ સેવા આપનાર શ્રી અશ્વિનકુમાર એસ. દવે, તથા શ્રી નીલેશકુમાર જયભુજાંદ ઝવેરી, વિનોદકુમાર બાળુસાલ શાહ ના ઉદાત્ત ધર્મપ્રેમનું હાર્દિક અભિનંદન કરીએ છીએ.

આ પુસ્તિકા માટે ‘પૂજ્ય પંચાસજી અભયસાગરજી મહારાજનું’ સંક્ષિપ્ત જીવન અને કવન’ પૂજ્યશ્રીના વિવિધ ધાર્મિક અને વૈજ્ઞાનિક વ્યાખ્યાનોથી પ્રભાવિત થયેલી શ્રી કપિલભાઈ એન. ડાકોર (‘ગુજરાતમિત્ર’ના ખજરપત્રી)એ વ્યવસ્થિત લખા આપ્યું છે, જે સૌં મુમુક્ષુજનોને પ્રેરણાદાયક બનશે એવી શ્રદ્ધા છે. તે બદલ અમે તેઓના ધર્મપ્રેમનું અભિનંદન કરીએ છીએ.

અંતમાં મુદ્રણ-દોષ કે છાન્નસ્થ-તુલબ મનિમંદતાદિ દોષથી કંઈપણ ક્ષતિ રહેવા ધામી હોય તો તેનું મિથ્યા દુષ્કૃત દઈ આ પુસ્તકના વાચન, મનન અને ચિંતન દ્વારા ધર્મપ્રેમી પુણ્યાત્માઓ એમનું જીવન મંગલમય બનાવે એ જ શુભાભિલાષા.

વીરનિ સં. ૨૫૦૪
વિ. સં. ૨૦૦૪
કા. વ. ૨ રવિ
તા. ૨૭-૧૧-૭૭

નિવેદક
શ્રી નેમુભાઈ જીન સંધ,
ગોપીપુરા
સુરત.

પ. પૂ. પન્યાસજી અભયસાગરજી

મહારાજશ્રીનું સંક્ષિપ્ત

જીવન અને કેવન

‘વિશ્વના ધર્મો અને તરવજ્ઞાનમાં ભારતીય ધર્મો અને તરવજ્ઞાન શ્રોષ્ઠ કોટિના છે’ એ પ્રતિપાદિત થયેલા સત્ય સાથે ‘ભારતના શાસ્ત્રો ભૌગોલિક અને ખગોલિક-વિજ્ઞાનમાં પણ શ્રોષ્ઠ કોટિની સત્ય માહિતી ધરાવે છે’ એવું પ્રતિપાદન કરી વિશ્વમાં ભારતીય વિજ્ઞાન અને સવિશેષપણે જૈન શાસ્ત્રાનુસાર માહિતીઓ શાશ્વત કોટિની છે અને અને એથી જ ‘ભારત અવકાશ ક્ષેત્રે તેમજ ભૌગોલિક ક્ષેત્રના વિજ્ઞાનમાં પણ મોખરે છે’ એવી પરિસ્થિતિની સર્વાંગી રજુઆત કરી, ભૌતિક વિજ્ઞાન ક્ષેત્રે માત્ર વર્તમાનની અપેક્ષાએ જ કહેવાતી અપૂર્વ સિદ્ધિઓ હાંસલ કરનારા દેશોના વૈજ્ઞાનિકોને પણ વિચાર કરના કરી મૂકનાર તેમજ જૈન શાસનના વર્તમાન કાળના રત્નદીપ સમાન, પરમ પૂજ્ય ઉપાધ્યાયશ્રી ધર્મસાગરજીના શિષ્ય પૂ. પન્યાસજી અભયસાગરજી મહારાજનો જન્મ મહેસાણા જિલ્લાના ઉંઝા તાલુકાના ઉનાવા (મીરાદાતાર) ગામે ધર્મનિષ્ઠ મુશ્રાવક શેઠશ્રી મૂળચંદ નહાલચંદને ત્યાં અ. સૌ. શ્રી મણીબેનની કુક્ષીએ આજથી ત્રેપન વર્ષ પૂર્વે થયો હતો. શેઠશ્રી મૂળચંદ નહાલચંદને બે પુત્રો અને એક પુત્રી હતા.

પૂ. અભયસાગરજીએ માત્ર સવા છ વર્ષની ઉંમરે દીક્ષા ગ્રહણ કર્યો હતો, એમનાં માતાપિતા અને ભાઈબહેન વગેરે કુટુંબની

પાંચેય વ્યક્તિઓએ દીક્ષા ગ્રહણ કરી મોક્ષ માર્ગના અનન્ય કોટિના આરાધક બની ચૂક્યા છે.

આ ઉપરાંત તેઓશ્રીના કુટુંબમાંથી છ દીક્ષાઓ બીજી પાત્ર થયાં છે.

પરમપૂજ્ય આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવશ્રી આનંદ-સાગર સૂરીશ્વરજીના વરદ હસ્તે ચિ. સં. ૧૯૮૮ માગસર વદ ૧૧ શંખેશ્વર તીર્થ દીક્ષા ગ્રહણ કરી, પૂ. આગમો. આચાર્યદેવના શિષ્ય સિદ્ધચક્રારાધન તીર્થોદ્ધારક સ્વ. પ. પૂ. આચાર્યદેવશ્રી ચંદ્રસાગરસૂરિજીના શિષ્યરત્ન પ. પૂ. ઉપાધ્યાયજી ધર્મ-સાગરજીના શિષ્ય પ. પૂ. પન્થાસજી અભયસાગરજી મહારાજે માત્ર સવા છ વર્ષની વયે દીક્ષા ગ્રહણ કરી, ન્યારે તેમણે શાળા કે કોલેજ જોઈ જ ન હોતી.

ચારિત્ર્ય લીધા પછી જ અક્ષરજ્ઞાન, વ્યાકરણ, ન્યાય, સાહિત્ય, દર્શન, જ્યોતિષાદિ શાસ્ત્રો તેમજ આગમો સહિતનું શાસ્ત્રજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું.

શાસ્ત્રીય જ્ઞાન ઉપરાંત, એમનું જોન-શાસ્ત્રના સિદ્ધાંતોને યથાર્થ તરીકે પુરવાર કરવા માટે ઉપયોગી વૈજ્ઞાનિક-જ્ઞાન પણ અપૂર્વ કોટિનું છે.

આમ એમણે વિવિધ શાસ્ત્રોના ઝિંડા અધ્યયન અને તલસ્પર્શી જ્ઞાન સંપાદન કર્યા પછી, ‘અધ્યાત્મવાદના નેનૃત્વ નીચે પ્રજાના માનસમાં ચિરઃસ્થાયી શાંતિ પાંગરે’ એ ઉદ્દેશથી શિક્ષિત અને વિદ્યાર્થી વર્ગના જીવનમાં વિવિધ વાર્તાલાપો અને પરિસંવાદોના માધ્યમથી, આત્મા અને પુનર્જન્માદિ સાંસ્કૃતિક તત્ત્વોના પ્રચાર માટે ઝુંબેશ ઉપાડી.

પરંતુ એમાં વિજ્ઞાનવાદના પ્રબળ ફટાટાપભર્યા પ્રચારોથી શિક્ષણ

‘ધામી રહેલ વિદ્યાર્થી’વર્ગ તરફથી ભૂગોળ-ખગોળના આવતા પ્રશ્નોથી આત્માદિ તત્ત્વોની સાબિતી કરવામાં કયાંક મુશ્કેલી જણાવા લાગી;

સત્યની શોધ-યાત્રામાં કાર્યરત રહેલા પૂર્વાચાર્યોએ જે તત્ત્વજ્ઞાનનું અનુસંધાન કર્યું, તેમાં વિજ્ઞાનને પણ સાથે જ સંપૂર્ણ હતું, છતાં તેઓ આજના વિજ્ઞાનવાદની જેમ તેથી તેઓ અભિભૂત થયા ન હતા;

આજે વિજ્ઞાનવાદની જડ શ્રાદ્ધાએ માનવને સાંસારિક સુખોની ઉપલબ્ધિના બળે તથા વિપુલ પ્રચારથી તત્ત્વજ્ઞાનીઓની શોધ પ્રત્યે છેક અશ્રદ્ધાળુ બનાવવા યાંડયો છે. તેનું પરિણામ તત્ત્વજ્ઞાન પ્રત્યે અશ્રદ્ધાની સાથે જ શાસ્ત્રોમાં વર્ણિત સ્વર્ગ-નરક, પાપ-પુણ્ય અને આત્મા-પરમાત્માને પણ કલ્પના-પ્રસૂત કહેવા-માનવાની ઘડી આવી પહોંચી છે.

આવી વિપત્તિ પરિસ્થિતિને ઓળખી તથા પરિસ્થિતિજન્ય કર્તવ્ય ભાવનાથી પ્રજુદ્ધ થઈ છેલ્લા ૩૦ વર્ષથી એમણે સ્વદેશ-વિદેશના ભૌગોલિક વિજ્ઞાનનું અધ્યયન શરૂ કર્યું અને સતત પરિશીલનના પરિણામે ‘પૃથ્વીનો આકાર, પૃથ્વીનું ભ્રમણ, ગુરુત્વાકર્ષણ, ચંદ્રની પરપ્રકાશિતા જેવા વિષયો પર આધુનિક વૈજ્ઞાનિકોની માન્યતાના મૂળમાં રહેલી ભ્રામક ધારણાઓ કલ્પનાઓ અને અપૂર્ણતાઓની એમને પ્રત્યક્ષ પ્રતીતિ થવા લાગી.

ખૂબ જ બહોળા પ્રમાણમાં પુસ્તકો, ચિત્રો, નકશાઓ મેળવી બાણકારો સાથે ચર્ચા વિચારણા કરી વધુ ઊંડા અભ્યાસ માટે અમેરિકા, જર્મની, જાપાન, ઈંગ્લેન્ડ, રશિયા આદિ દેશોની વૈજ્ઞાનિક સંસ્થાઓ તેમ જ આ વિષયના ઉચ્ચકોટિના વિદ્વાનો સાથે પત્રવ્યવહાર કરી ખૂબજ નક્કર સત્યો મેળવ્યા.

આજ સુધીમાં પૂજ્યશ્રીએ અનેક પ્રવચનો, પત્ર-પત્રિકાઓ લેખો દ્વારા આ સત્ય રજુ કર્યું છે. એ સાથે જ ભૂ-ભ્રમણના વિષયને સ્પષ્ટપણે

સમજાવનારી, ગુજરાતી, અંગ્રેજી, હિન્દી, અને સંસ્કૃત ભાષામાં ૨૬ પુસ્તિકાઓ પ્રગટ કરી. વર્તમાનમાં એપ્રિલે ૧૧ ચંદ્રમા ૫૨ પહોંચ્યું કે? એ વિષય પર પણ માર્મિક પુસ્તકો લખ્યા છે.

પૂજ્ય મહારાજશ્રીના માર્ગદર્શન નીચે પૃથ્વીના આકાર ગતિ નેમજ એપોલોની ચંદ્રયાત્રા સંબંધે વૈજ્ઞાનિક સંશોધન કરનારી ભારતની The Earth Rotation Research Institute-ભૂ-ભ્રમણ-શોધ-સંસ્થાન મહેસાણાની વિ. સં. ૨૦૨૪માં સ્થાપના થઈ.

જેને વિશ્વની ભૌગોલિક-વિજ્ઞાનની સંસ્થાઓએ અને સ્વિશેષપણે અમેરિકાની નેશનલ જ્યોથ્રોફીકલ સોસાયટીએ પણ માન્યતા આપી એનું ગૌરવ કયું. એટલું જ નહીં પરંતુ અમેરિકાની નેશનલ જ્યોથ્રોફીકલ સોસાયટીએ તે પૂ. પન્યાસજી અભયસાગરજી મહારાજશ્રીને સંસ્થાનું સભ્યપદ એનાયત કરી એમનું વિશેષ બહુમાન કર્યું.

સામાન્ય રીતે આ સભ્યપદનું બહુમાન વિશિષ્ટ કોટિનું જ્ઞાન ધરાવનાર તેમજ એ અંગેના ઊંડા અભ્યાસી અને પ્રશ્નો ઉપસ્થિત કરનાર વ્યક્તિને જ મળે છે.

- * ભારતમાં પણ મુંબઈની એશિયાટીક સોસાયટીએ મહારાજશ્રીને સભ્યપદ એનાયત કર્યું.
- * ઓલ ઈન્ડિયા સાયન્સ ટીચર્સ એસો. દિલ્હીએ પણ સભ્યપદ આપ્યું.
- * ડેક્કન ઈન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ જ્યોથ્રોફી હૈદરાબાદે પણ આજીવન સભ્યપદની ફેવોરીપ અર્પણ કરી.

* ગુજરાત એસ્ટ્રોનોમિકલ ઓબ્ઝર્વેટરી અમદાવાદઃ
પણ કાયમી સભ્યપદ એનાયત કર્યું.

પૂજ્યશ્રીનો ધર્મ શાસ્ત્રો અને તત્ત્વજ્ઞાન ઉપરાંત જોન શાસ્ત્રાનુસાર વિજ્ઞાનના જ્ઞાનનો શ્રવણપથ એટલી ઉચ્ચ કોટિનો છે કે એમણે ઉપસ્થિત કરેલી ‘એપોલોની અંદ્રયાત્રા’ અંગેના પ્રશ્નોનો જરાબ આપતા અમેરિકાની ‘નાસા’ જેવી સંસ્થાઓને પણ ખૂબ વિચાર કરવો પડે છે.

વર્તમાન કાળમાં માત્ર સવા છ વર્ષની બાળવયે ચારિત્ર્ય ગ્રંથિ કરી છેલ્લા ૪૬ વર્ષની શાસ્ત્ર મર્યાદા મુજબનું વિશુદ્ધ કોટિનું ચારિત્ર્ય પાળી રહ્યા છે.

આ બધા પરથી સમજવાના મુખ્ય મુદ્દો જો છે કે, બાળવયમાં દીક્ષાગ્રાહ્ય કર્યા પછી વર્તમાન વિજ્ઞાનીઓને પણ વિચાર કરતા કરી મૂકે એવા શાસ્ત્ર-સંમત પ્રશ્નો ઉપસ્થિત કરી જોન શાસનની અપૂર્વ પ્રભાવના વિશ્વભરમાં કરી શકનાર પૂ. મહારાજશ્રીનું જીવન, જે લોકો એમ કહે છે કે “બાળ દીક્ષાર્થીઓ શું સમજે?” એમને માટે પ્રવક્તા પુરાનો છે.

પૂ. પન્યાસજી અભયસાગરજીના ગુરુદેવ પરમ પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી ધર્મસાગરજી મહારાજ પણ આજે ૭૮ વર્ષની ઉંમરે વિશુદ્ધ ચારિત્ર્ય પાળી રહ્યા છે.

પ. પૂ. પન્યાસજી અભયસાગરજીને જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં પૂજ્ય ગુરુદેવ આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવના આશીર્વાદ, પૂ. સ્વ. ગન્ધાધિપતિ આચાર્યશ્રી માણિક્યસાગર સૂરીશ્વરજીની વરદકૃપા, વધુમાં વર્તમાન

સમજાવનારી, ગુજરાતી, અંગ્રેજી, હિન્દી, અને સંસ્કૃત ભાષામાં ૨૬ પુસ્તકોનો પ્રગટ કરી. વર્તમાનમાં એપોલો ૧૧ ચંદ્રમાં પર પહોંચ્યું કે? એ વિષય પર પણ માર્મિક પુસ્તકો લખ્યા છે.

પૂજ્ય મહારાજશ્રીના માર્ગદર્શન નીચે પૃથ્વીના આકાર ગતિ નેમજ એપોલોની ચંદ્રયાત્રા સંબંધે વૈજ્ઞાનિક સંશોધન કરનારી ભારતની The Earth Rotation Research Institute-ભૂ-ભ્રમણ-શોધ-સંસ્થાન મહેસાણાની વિ. સં. ૨૦૨૪માં સ્થાપના થઈ.

જેને વિશ્વની ભૌગોલિક-વિજ્ઞાનની સંસ્થાઓએ અને સવિશેષપણે અમેરિકાની નેશનલ જ્યોથ્રોફીકલ સોસાયટીએ પણ માન્યતા આપી એનું ગૌરવ કપૂં. એટલું જ નહીં પરંતુ અમેરિકાની નેશનલ જ્યોથ્રોફીકલ સોસાયટીએ તો પૂ. પત્યાસજી અભયસાગરજી મહારાજશ્રીને સસ્થાનું સભ્યપદ એનાયત કરી એમનું વિશેષ બહુમાન કર્યું.

સામાન્ય રીતે આ સભ્યપદનું બહુમાન વિશિષ્ટ કોટિનું જ્ઞાન ધરાવનાર તેમજ એ અંગેના ઊંડા અભ્યાસી અને પ્રશ્નો ઉપસ્થિત કરનાર વ્યક્તિને જ મળે છે.

- * ભારતમાં પણ મુ'બઈની એશિયાટીક સોસાયટીએ મહારાજશ્રીને સભ્યપદ એનાયત કર્યું.
- * એલ ઈન્ડીયા સાયન્સ ટીચર્સ એસો. દિલ્હીએ પણ સભ્યપદ આપ્યું.
- * ડેકન ઈન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ જ્યોથ્રોફી હૈદરાબાદે પણ આજીવન સભ્યપદની ફેબોશીપ અર્પણ કરી.

* ગુજરાત એસ્ટ્રોનોમિકલ ઓબ્ઝર્વેટરી અમદાવાદઃ
પણ કાયમી સભ્યપદ એનાયત કર્યું.

પૂજ્યશ્રીનો ધર્મ શાસ્ત્રો અને તત્ત્વજ્ઞાન ઉપરાંત જૈન શાસ્ત્રાનુસાર વિજ્ઞાનના જ્ઞાનનો જ્ઞયોપશમ એટલી ઉચ્ચ કોટિનો છે કે એમણે ઉપસ્થિત કરેલી ‘એપોલોની ચંદ્રયાત્રા’ અંગેના પ્રશ્નોનો જવાબ આપતા અમેરિકાની ‘નાસા’ જેવી સંસ્થાઓને પણ ખૂબ વિચાર કરવો પડે છે.

વર્તમાન કાળમાં માત્ર સવા છ વર્ષની બાળવયે ચારિત્ર્ય ગ્રંથજ્ઞ કરી છેલ્લા ૪૬ વર્ષની શાસ્ત્ર મર્યાદા મુજબનું વિશુદ્ધ કોટિનું ચારિત્ર્ય પાળી રહ્યા છે.

આ બધા પરથી સમજવાના મુખ્ય મુદ્દો જો છે કે, બાળવયમાં દીક્ષાગ્રાહ્ય કર્યા પછી વર્તમાન વિજ્ઞાનીઓને પણ વિચાર કરતા કરી મૂકે એવા શાસ્ત્ર-સંમત પ્રશ્નો ઉપસ્થિત કરી જૈન શાસનની અપૂર્વ પ્રભાવના વિશ્વભરમાં કરી શકનાર પૂ. મહારાજશ્રીનું જીવન, જે લોકો એમ કહે છે કે “બાળ દીક્ષાથી આ શું સમજે?” એમને માટે પ્રત્યક્ષ પુરાવો છે.

પૂ. પન્થાસજી અભયસાગરજીના ગુરુદેવ પરમ પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી ધર્મસાગરજી મહારાજ પણ આજે ૭૮ વર્ષની ઉંમરે વિશુદ્ધ ચારિત્ર્ય પાળી રહ્યા છે.

પ. પૂ. પન્થાસજી અભયસાગરજીને જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં પૂજ્ય ગુરુદેવ આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવના આશીર્વાદ, પૂ. સ્વ. ગન્ધાધિપતિ આચાર્યશ્રી માણિક્યસાગર સૂરીશ્વરજીની વરદક્ષપા, વધુમાં વર્તમાન

અસહાયિયતિ આચાર્યશ્રી હેમસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજની
પણ ઉદારતા કૃપાદૃષ્ટિ તથા પૂજ્યપાદ ઉપાધ્યાયશ્રી ધર્મસાગરજી
મહારાજની અપૂર્વ પ્રેરણા પ્રાપ્ત થયાં છે.

પૂજ્યશ્રીના જીવનની આગવી વિશેષતા એ છે કે—

વર્તમાન કાળમાં દુર્લભ થઈ રહેલ યોગસાધના અને ધ્યાનમાર્ગની
વિસત્રાયેલી પરંપરામાં તેમજ વર્તમાન કાળે યોતાર્થ ભગવંતોના
માર્ગદર્શનથી ૧૪ પૂર્વના સારસ્વ નમસ્કાર મહામંત્રની
ધ્યાન પદ્ધતિના વિશિષ્ટ જાપ-ક્ષેત્રમાં દેવગુરુકૃપાએ
અદ્ભુત સફળતા પ્રાપ્ત કરી છે.

પરિણામે અંતરંગ સ્ફુર્તિબળે શાસ્ત્રીય પરંપરાને અનુસરતા
ધ્યાનોપયોગી બાળજીવ સમળે એવા શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના
૭૦ થી ૮૦ ભવ્ય ચિત્રપટો, એનાં લઘુ અને બૃહદ્પૂજનની
માંત્રિક વિધિઓ અને શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધનાની
શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ ઉપરાંત સામાન્ય જનતાને પણ શ્રી નમસ્કાર
મહામંત્રના જાપમાં રૂચિ થાય એવા ગુજરાતી ભાષામાં ૬-૭
પુસ્તકોનું આવેષન વગેરે દ્વારા શ્રાવણસંઘમાં શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના
આસપક તરીકે અનેરું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે.

સરજતા અને ઋજુતા, સ્વધર્મનિષ્ઠા અને ઉપાસનામાં તદ્દલીનતા,
દેવગુરુ પ્રત્યે અપૂર્વ સન્માન અને દિનરાત જ્ઞાનનું ઉપાર્જન,
તેમજ લોકકલ્યાણની લાગણીસભર મધુરવાણી એ એમના જીવનનું
નવનીત છે.

પૂ. મહારાજશ્રી ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન શાસ્ત્રીય ઉપાસના, આગમે પર
સ્થાયેલી ચૂંલિકાઓનું સંપાદન, પ્રાચીન ગ્રંથ-સંપત્તિનું રક્ષણ, શિષ્ય વર્ગના
આધ્યાત્મિક ચિંતન અને સ્વાધ્યાય વગેરે પ્રવૃત્તિ સાથે ભારતીય સંસ્કૃતિના
અભ્યુદયનાં કાર્યમાં સતત વ્યસ્ત રહે છે. એ આપણાં સદ્ભાગ્ય છે.

પૂ. શ્રીની નિશામાં ચાતુર્માસમાં થયેલી વિશિષ્ટ આરાધનાઓ

પૂજ્ય પંન્યાસજી મ.શ્રીની નિશામાં ચાતુર્માસ દરમ્યાન અનેક ધર્મકાર્યો થયા હતા.

અપાઠ સુ. ૫ ના રોજ શાસ્ત્રન પ્રભાવના સાથે ભવ્ય ચાતુર્માસિક પ્રવેશ ૫૮૧ આયંબિલના તપ સાથે થયો હતો. રવિવારે જુદા-જુદા મહત્વના વિષયો ઉપર બપોરે ૩-૦૦ વાગે જાહેર વ્યાખ્યાનોની યોજના થઈ, જે વાડીના ઉપાશ્રયમાં ઉપર નીચે આસપાસની લોબીઓ ખીચોખીચ શ્રોતાઓથી ભરાઈ જતાં બહાર રસ્તા પર ઉભા રહીને પણ શ્રોતાઓ પોતાની ઈચ્છા પૂરી કરતાં અને સમયસર ન આવનારને નિરાશ થવું પડતું.

આવા અપૂર્વ ધર્મોત્સવોમાં વાતાવરણમાં અપાઠ વદ ૩ ના મંગળ દિનથી શ્રી ભગવતી સૂત્ર તથા શ્રી કૃમારંપાલ ચરિત્રનો વ્યાખ્યાનમાં પ્રારંભ થયો. તેમજ ભવ્ય વિવિધ ચિત્રપટો દ્વારા આગમ વાચના મંડપની ભવ્ય સ્થાપના કરેલ, ત્યાં બપોરે ૨-૧૫ થી ૩-૩૦ શ્રી નંદિસૂત્ર ની વાચના શરૂ થયેલ.

શ્રોતાઓની સંખ્યા દિન-પ્રતિદિન વધવા લાગી. તાત્વિક પદાર્થોની સરસ રીતે રજૂઆત કરવાની પૂજ્યશ્રીની શૈલિથી શ્રોતાઓ ખૂબ જ પ્રભાવિત બન્યા.

અપાઠ વદ ૧૧ થી શ્રી વર્ધમાન આયંબીલ તપના પાયાની મહાનુ તપસ્યામાં પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણાથી અનેરો ભાવોલ્લાસ થતા ૧૧૫ પુરુષાત્મઓ જોડાયા. જેમાં નાની વયના બાલક-બાલિકાઓ સહુનું

ધ્યાન ખેંચતી હતી. શ્રી વર્ધમાન તપના તપસ્વીઓના ધારણા-પારણા તેમજ ૫૦ થી ૬૦ પ્રભાવનાઓ થયેલ.

પછી શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુના અઠમ પ્રથમ શ્રાવણ વદ-૮-૯-૧૦ ના થયા. તેમાં ૪૦૦ આરાધકોએ લાભ લીધો.

છેલ્લે દિવસે શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના નવા ચિત્રપટના ૪૫ અભિષેક તથા ૧૦૮ પાર્શ્વનાથની વંદનાનો કાર્યક્રમ ખુબ ઉલ્લાસ ભેર થયો.

અઠમવાળાના પારણા-ધારણા તથા ૧૫-૧૭ પ્રભાવનાઓ થયેલ.

પછી દ્વિ. શ્રાવણ સુદ ૩ થી શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના પૂજ્ય મહારાજશ્રીની પ્રેરણાથી ખૂબ જ ભાવેન્દ્રાસ સાથે ૬૫૦ આરાધકોએ કરેલ.

પૂ. પં. મહારાજશ્રીએ શાસ્ત્રાનુસાર ભાવવાહી ચિતરાવેલ. નાના-મોટા ૬૦-૭૦ ચિત્ર પટોની સ્થાપના દ્વારા ભવ્ય આરાધના મંદિરની સ્થાપના કરાવેલ.

જ્યાં મંગળકુંભ-અખંડ દીપકની સ્થાપના સાથે દિવસ રાત અખંડ ૯ દિવસના જન્ય માટે ભવ્ય ભાવવાહી શ્રી નવકાર મહામંત્રનો પટ પધરાવેલ.

રોજ સવારે ૭-૦૦ થી ૮-૫૦ અને ૧૦-૫૦ થી ૧૨-૧૫. સામુદાયિક ક્રિયા થતી.

છેલ્લે સુ. ૧૨ના રોજ ૮X૧૧ ફુટનું ભવ્ય માંડલું બનાવી શ્રી નવકાર મહામંત્ર પ્રતીક યંત્રનું માંત્રિક પૂજન સવારે ૧૦-૧૫ થી ૫-૩૦ સુધી થયેલ. સુ. ૧૪ના રોજ ૪૫ આગમનું ૫X૭ ફુટનું ભવ્ય માંડલું બનાવી સવારે ૮-૦૦ થી ૧૨-૩૦ ૪૫ આગમની પૂજા માંત્રિક રીતે થયેલ.

સુ. ૧૫ ના રોજ આરાધનાની મંગલ સમાપ્તિ અંગે ભવ્ય રથયાત્રા નિકલેલ, જેમાં પ્રમુખજનો રથ, પાલખી, તેમજ શ્રી નવકાર મહામંત્રના નાના-મોટા અનેક ચિત્રો પટો પધરાવેલા ૧૦૮ સાંમેલા શણગારેલા વાહનો હતા તથા જે ગજરાજ, પાંચ ગ્રેન્ડ અને વિશાળ માનવ મહેરામણ હતા.

સૌથી વધારે આકર્ષક દૃશ્ય રથયાત્રામાં જે ઘોડાની ભવ્ય શણગારવાળી બગીમાં પ્રભુ મહાવીર પરમાત્માનું કાચ પ્રમાણ ચિત્ર ૬×૬ ફુટનું સુંદર સજવટ સાથે ગોઠવેલ.

આખી રથયાત્રામાં શ્રી વીતરાગ પરમાત્માની શાંત રસ ઝરતી મુખમુદ્રાવાળા શ્રી મહાવીર પરમાત્માનું આ ચિત્ર ખૂબ આકર્ષક-ભવ્ય હતું.

પૂજ્યશ્રીના ધર્મેપદેશ અને ત્યાગ-તપ સંયમની અપૂર્વ પ્રતિભાથી અપાડ વટ ૧૦ લગભગથી શ્રી સંઘમાં તપસ્યાની અપૂર્વ પ્રતિભા ચઢતી કલાએ થવા પામી હતી.

જે કે સુરત શહેરના ધાર્મિક ઈતિહાસમાં અદ્વિતીય ગૌરવરૂપ બની રહી છે.

વધુ આકર્ષક બીના એ છે કે ૮ થી ૧૦ વર્ષના નાની વયના બાલકોએ તેમ જ બાલિકાઓએ પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુપણ પર્વમાં અદ્વાઈ-જ્ઞાન ઉપવાસની ભવ્ય આરાધના ઉમંગ પૂર્વક કરી છે.

પ. પૂ. પન્યાસજી મહારાજની નિશામાં ભાદરવા સુદ ૬ ને રવિવાર તા. ૧૮-૯-૭૩ ના રોજ ૪૫ ઉપવાસ, ૩૬ ઉપવાસ, ૩૦ ઉપવાસ, ૧૬, ૧૫, ૧૬, ૬, ૮, અને ૭ ઉપવાસ, વર્ષોત્તમ, શ્રોણિતમ, ચિપિતમ, સમવસરણતમ વર્ધમાન તપની ઓળી, માસ, ખમણ, ૫૦૦ આયંબિલનું તપ એક માસી, દોઢ માસી, અઢી માસી અને ત્રણ માસી, અદ્વાઈ વગેરે વિશિષ્ઠ કોટિના તપ કરનાર સાધુ-સાધ્વી ભગવંત સમેત કુલ ૫૧૨ તપરવીઓનો બહુમાન ભકિત સમારંભ યોજાયો હતો.

આ ઉપરાંત પર્વાધરાજ મહાપર્વમાં ૨૫૦ ચોસઠ પ્રહરી પોષધ થયેલા તથા દીવાળી જેવા આમોદ-પ્રમોદના ગણાતા પર્વમાં પણ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની સંપૂર્ણ અર્થ સાથે વાચના તથા નિર્વાણ કલ્યાણક આરાધના નિમિત્ત દેવવંદન, દીપમાલા-પ્રકટીકરણ, નિર્વાણ-કલ્યાણક-મોદક ચઢાવવાની સુંદર વિધિ તેમજ ૭૨ દીવાની આરતીમાં ધર્મપ્રેમી જનતાએ ખૂબ લાભ લીધેલ.

આ ઉપરાંત ભારતના ૧૦૮ તીર્થોની વંદનાનો ભવ્ય શાસ્ત્રીય ભાવવાહી કાર્યક્રમ આસોવદ ૪ થી ૧૨ સુધી રોજ સવારે અને બપોરે ૨૧ કલાક થયેલ, જેમાં પૂ. મહારાજશ્રીની તીર્થ સ્થાનોના ઊંડા અભ્યાસી ઈતિહાસવેત્તા તરીકેની પ્રતિભાનાં દર્શન થયાં હતાં.

આસો વદ ૧૦ રવિવારે શ્રી મહાવિદેહ ક્ષેત્ર શ્રી સીમંધર સ્વામીની યાત્રાનો ભવ્ય કાર્યક્રમ ખૂબ જ ઉલ્લાસભર ઉજવાયેલ, ૯ વાગે શરૂ થયેલ યાત્રા સુરતથી ઉત્તર-ઈશાન અને પૂર્વ દિશામાં થઈ તે બાજુના ભારતના મુખ્ય તીર્થો તથા રશિયાના પ્રદેશોમાં થઈ ઉત્તર ધ્રુવ પર દિવ્ય વિમાનના ઉડડપનની કલ્પના સાથે ભરત ક્ષેત્રના મધ્ય ખંડમાં થઈ ગંગાનદીની પેલી બાજુ ભરત ક્ષેત્રના છઠ્ઠા ખંડમાં થઈ લેનાઢ્ય પર્વતના પૂર્વબાજુના સિદ્ધાચનનની યાત્રા કરી ભરત ક્ષેત્રનક પંચમ ખંડમાં થઈ લઘુહિમવંત પર્વત આદિ ત્રણ ક્ષેત્રો પાર કરી મેરૂપર્વતની તળેટીના ભદ્રશાલવનના ચાર ચૈત્યોની યાત્રા કરી પૂર્વ મહાવિદેહમાં સીતાનદીના ડાબા તટે રહેલ ૭ વિજયો ૪ વક્ષસ્કાર પર્વત અને ૩ અંતર્નદીઓ પસાર કરી આઠમા પુષ્કલાવતી વિજયમાં પુંડરીકિણ્ડાનગરીમાં શ્રી સીમંધર સ્વામીના સમવસરણની ભાવયાત્રા ૬૦ હજાર યોજનની મુસાફરી બાદ કરાયેલ.

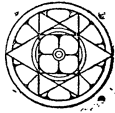
આરાધક પુણ્યાત્માઓને ખૂબ ઉદ્ધાસ થયેલ. આ પ્રસંગે શ્રી સીમંધર સ્વામી ભગવંતની ૫૦૦ ધનુષ કાય પ્રમાણના ૧ ઈંચ = ૧ ધનુષના સ્કેલથી ૨૮ x ૪૦ ફુટના વિશટ મોટા ચિત્રપટથી અનેરો ભાવોલ્લાસ અનુભવાયો હતો.

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં લાભ લેનારા મહાનુભાવોની નામાવલી

- ૧૦૦૧ કુલચંદ જેડીશનદાસ વખારીયા
હ. ડીરીટકુમાર કુલચંદ ”
હ. પ્રકાશચંદ્ર કુલચંદ ”
હ. કલાવતી કુલચંદ ”
૫૦૧ જેડીશનદાસ રણુછાડદાસ ”
હ. કાંતિભાઈ તથા અમૃતભાઈ વખારીયા
૨૦૧ કાંતિલાલ છગનલાલ ચોકસી
૧૦૧ અંગાલાલ તલકચંદ શાહ
૧૦૧ ખીમચંદ સ્વરૂપચંદ સંઘવી
૧૦૧ સુખેંધભાઈ છોટાલાલ જોગાણી
૧૦૧ રતીલાલ એન્ડ પ્રધર્મ જરીવાલા
૧૦૧ સુમતિલાલ અમૃતલાલ શાહ
૧૦૧ નગીનચંદ મોતીચંદ શાહ
૧૦૧ ખાલુભાઈ જીવરામ શાહ રાંદેર
૧૦૧ ચંદુભાઈ હરગોવિન્દાસ જરીવાલા
૧૦૧ ખાખુભાઈ કે. ઝવેરી
૧૦૧ ખાખુભાઈ ડોશજીભાઈ સંઘવી.
૧૦૧ ચિરાગ કલોથ સેન્ટર

- ૧૦૧ રજનીકાંત છોટાલાલ શાહ
 ૧૦૧ મનુભાઈ વીરજીભાઈ સુતરીયા
 ૧૦૧ કાંતિભાઈ વીરચંદ શાહ
 ૧૦૧ સ્વ. તારાબેન ભોગીલાલ ઝવેરી
 પૂ. મુનિશ્રી નિરૂપમસાગરજી મ. સા.ની શુભ પ્રેરણાથી
 ૧૦૧ રતિમણિ દ્રસ્ટ
 હ. એમ. આર. શાહ
 ૧૦૧ અશ્વીન મહેતા એન્ડ કું.
 ૧૦૧ નાનાભાઈ ભાઈચંદ લાકડાવાળા
 ૧૦૧ રૂપચંદ ફકીરચંદ ઝવેરી
 ૧૦૧ પૂ. મુનિશ્રી પુણ્ય શેખરસાગરજીની શુભ પ્રેરણાથી
 હ. ધર્મ પ્રેમી આર સદ્ગૃહસ્થો તરફથી
 ૧૦૧ જયંતિભાઈ ચેલજીભાઈ મેહેતા
 ૧૦૧ શ્રીતાબેન હીંમતલાલ બેંકર
 ૧૦૧ શીવલાલ નાનચંદ ચાણુરમાવાળા
 હ. ધરભૈન્દ્રભાઈ

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

જ્ઞાનજ્યોત

સા વધ રહો !

જગતમાં જીવસાટે દુઃખનાવટ ધરાવનારા 'શત્રુઓ જેટલું' નુકશાન નથી કરી શકતા, તેનાથી વધારે કૂટનીતિના પ્રયોગમાં પાવરધા હિતશત્રુઓ-વિશ્વાસઘાતી મિત્રો આપણી રાજીબુશીથી આપણને ભયંકર અનર્થના અંધારા-કૂવામાં ઉતારી ભયંકર નુકશાન કરે છે.

જગતના આ નિયમને વિવેકપૂર્વક વિચારી [પાપાનુબંધી] પાપના ઉદય કરતાં [પાપાનુબંધી] પુણ્યના ઉદયથી મળેલ જગતના પદાર્થોની અનુકૂલ સામગ્રી આત્માને અતિ વિષમ કર્મોના બંધનમાં મજબૂતાઈપૂર્વક ફસાવનાર થાય છે-એવું બરાબર સમજી લેવું જરૂરી છે.

અરે જીવ ! ભવ-વન વિષે તેરો કેન સહાય ?

જિસકે કારણ મચી રહ્યો, તે તો તેરે નાહી.

માટે જ પુણ્યના ઉદય માત્રથી રાજી ન થતાં સાવધ બની વાસ્તવિક હિત શામાં છે ? તે વિચારતાં શીખવું હિતાવહ છે.

ખડું કર્તવ્ય

સાંસારિક-ઉપાધિઓના કોકડાને ઉકેલવાની મથામણી કરવા કરતાં આત્મક-વીર્યોદ્ધાસદ્વારા વિશિષ્ટ-અધ્યવસાયોના બળે તે ઉપાધિઓને ઉપજાવનાર, ટકાવનાર અને વધારનાર મોહપાશને જ કાપી-છેદી નાખી આત્મહિત સાધવા માટે ઉદ્યમી થવું, તે વિવેકીઓનું ખડું કર્તવ્ય છે.

સાચો સાધુ

આરંભ-અમારંભથી ત્રિવિધે-ત્રિવિધે વિસ્ત બની લોકેષણને આધીન ન બનતાં શાસ્ત્રાસાની વફાદારીપૂર્વક આત્મકલ્યાણ સાધે તે સાચો સાધુ છે.

સમજણનો પ્રકાર

સંસારી આત્માને સામાન્યતઃ બહારના વિચારોનું દબાણ, મોહનીયનો ઉદય અને મિથ્યાત્વનું જોર વસ્તુની યથાર્થ સમજણ થવામાં અંતરાય ઉભો કરે છે.

‘વિવેકીનું’ કર્તવ્ય

અવિચ્છિન્ન-પ્રભાવશાલી ત્રિકાલાબાધિત શ્રીવીતરાગપ્રભુના

જીવ ! તું કયા ઇચ્છત હે, ઇચ્છા હે દુઃખમૂલ;
જળ ઇચ્છા કે નાશ જ કરે, તબ મિટે અનાદિકી ભૂલ.

શાસનમાં અવિચલ શ્રદ્ધા ધારણ કરી મનુષ્ય ભવને સાર્થક કરવો એ વિવેકી-જનોનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે.

શત્રુ-વિવેક

વિવેકી પ્રાણી ! અંતરંગ-શત્રુઓને છુતવા પ્રયત્ન કર, બાહ્ય-શત્રુઓ તો તને અંતરંગ શત્રુઓ ફંદામાંથી છોડાવનાર હોવાથી નિષ્કારણ ઉપકારીની ગરજ સારે તેવા છે.

દષ્ટિ કેળવો

- ગીજના અદ્ય પણ ગુણને પારખતાં શીખો !
- પોતેના નાના પણ દોષને કબૂલતાં શીખો !
- ગીજના દોષો તરફ આંખ મીંચો !

વાણીનો સંયમ

વાણી માનવની એ'ધાણી, જોઈ વિચારી બોલો વાણી;
હાંસી છોડો ! મજાક છોડો, પરનિંદાનો સ્વાદ છોડો.
આપણાઈ ઓછી કરો, પરચર્યા [વાતોડીયા]થી ડરતા ફરો;
નહિં ખુશામત નહિં પરનિંદા, ન દોષ કેઈના દિલમાં લહો.

જનના જ
૬-૧-૧૯

લોકપ્રશંસા

જગતે કરેલી પ્રશંસા પ્રાયઃ ટાપટીપ કરેલ જૂઠાણાનો એક પ્રકાર હોય છે, માટે ભરતપુરી ઘડાની જેમ અનિયત લોક-

જ્ઞાન ઉસીકો બાણીએ, રાગ રહે નહિ રંચ;
રવિ સન્મુખ ફેસે રહે, અધકાર પ્રપંચ ?

પ્રશંસાને પોતાના કાર્યોનું ધોરણ બનાવવાની ભયંકર ભૂલ
કદાપિ ન કરવી.

ચાર અનુયોગ

મન જે—

શંકાશીલ થયું હોયતો દ્રવ્યાનુયોગ—

પ્રમાદી થયું હોયતો ચરણકરણાનુયોગ—

કપાચી થયું હોય તો ધર્મકથાનુયોગ—

જડ થયું હોય તો ગણિતાનુયોગ—

વિચારવો.

અજ્ઞાન

જે—

વાંચવાથી, સમજવાથી કે વિચારવાથી

આત્મા—

પૌદ્ગલિક ભાવથી, પૌદ્ગલિક વ્યવસાયથી કે

વિભાવદગ્ધાથી પાછો ન ફરે—

તે વાંચવું, તે વિચારવું કે તે સમજવું

અજ્ઞાન છે.

તપમાં જાગૃતિ

તપમાં—

શક્તિ હુપાવવાથી વીર્યારાગ,

શુભી-જનોને વંદના, અવશુભી દેખી તટસ્થ;

દુઃખી દેખ કરુણા રહે, મૈત્રીભાવ સમસ્ત.

સુખશીલતાથી અગ્રાતાવેદનીય અને
પ્રમાદથી ચારિત્રમોહિનીય બંધાય છે,
માટે કાયસ્તા છોડી તપમાં વીર્યોદ્ધામ વધારવાની જરૂર છે.

સાવચેતી

જગતના પદાર્થો મળે, ટકે અને ભોગવાય તેમાં જેટલું
આપણે શુભાવતા નથી, તેના કરતાં જગતના પદાર્થોને મેળવવા-
લાયક, ટકાવવાલાયક અને ભોગવવાલાયક માનવામાં વધારે
શુભાવીએ છીએ! માટે તેવી વૃત્તિથી સાવચેત રહેવું જરૂરી છે.

મોહ ઘટાડવાની કૃત્રી

કોઈ પણ મોહક પદાર્થની પ્રાપ્તિ થયે છતે, તેના ઉપયોગ
વળતે નીચેનું વિચારો કે—

જરૂરીઆત છે ?

સગવડનો ભાગ લેવો છે ? કે

શોખ છે ?

આમ વિચાર્યા પછી જરૂરીઆત પૂરતી સ્વીજ્ઞેનો સાપેક્ષ

ઉપયોગ કરી શોખ કે સગવડ ખાતર

પ્રવૃત્તિ ન કરવી.

કલ્યાણસાધના

જડવાદના વિપમ વાતાવરણમાં પણ આત્મવાદના ત્રિકાલા—

શુણ્ણગ્રાહી બનીએ મદા, ' લોગત નહીં કુછ મોલ;

અવશુણ્ણ દેખીએ આપણા, તો શુણ્ણ આવે અણમોલ.

બાધિત સત્ય માર્ગ પર ચાલવાની દૃઢતા અરૂપ સમયમાં આત્મ-કલ્યાણસિદ્ધિ સૂચવે છે.

મહાનુ બનવાના ઉપાયો

દરેકને મહાપુરુષ બનવાની કે આગળ પડતા આવવાની વૃત્તિ હોય છે, પણ તેના પાયાના કેટલાક લક્ષણોની બેદરકારી કેટલીકવાર ભયંકર અનર્થ ઉપજાવી મૂકે છે.

તેવા પાયાના કેટલાક લક્ષણો આ રહ્યા—

- * પોતાના દોષો સાંભળી પ્રસન્નતા થવી.
- * છતાં કે અછતાં દોષો માટે બચાવ ન કરવો.
- * પોતાના કર્તવ્યમાં દૃઢ બન્યા રહેવું.
- * પ્રાણાન્તે પણ સત્યની વફાદારી ન છોડવી
વગેરે વગેરે.

કોનું શું દ્રવ્ય ?

ધર્મનું દ્રવ્ય દંભ,

માણસનું દ્રવ્ય સ્વાર્થવૃત્તિ,

વેલવનું દ્રવ્ય અવિવેક,

સ્ત્રીનું દ્રવ્ય દુરાચાર,

તપનું દ્રવ્ય ક્રોધ,

ક્રિયાનું દ્રવ્ય પરનિંદા.

આ બધાંયને ટાળવા પ્રયત્ન જરૂરી કરવો છે.

નિંદા આપણી જે કરે, તે સમ મિત્ર ન કોય;
વિના પાણી અને સાબુથી, મેલ અમારા થાય.

સમ્યક્ત્વી કેાણુ ?

પ્રવૃત્તિ કરવા લાયક સ્થળે વિચારણાથી સંતોષ માનવો, અથવા વિચારણા કરી ઘટતું કરવાના સ્થળે આંધળી પ્રવૃત્તિ કરવી, આ બન્ને મિથ્યાત્વનાં સચક ચિન્હો છે.

માટે પ્રવૃત્તિની જગ્યાએ વિચારને મૂકી અને વિચારની જગ્યાએ પ્રવૃત્તિને મૂકે તે સમ્યક્ત્વી.

ચેતવણી

માનવી !

સુખના સાધનોથી છડી ન જા !

કેમકે મહાપ્રયત્ને મેળવેલ પુણ્યની રાશિ ઘટતી જાય છે, મૂકી જોછી થતાં તો શોક થવો જોઈએ !

વળી દુઃખ આવી પડે ત્યારે દીન ન બન !

અજ્ઞાનાદિથી બાંધેલાં પાપકર્મોતું દેવું ચૂકવાય છે. દેવું ચૂકવવામાં તો હર્ષ થવો જોઈએ !

વિવંકબુદ્ધિ

જૈનશાસ્ત્રને પ્રફુલ્લ કર્મસિદ્ધાંતને સમજનારો દેવ-દેવીઓ પાસે પૌદ્ગલિક-પદાર્થોની ઈચ્છા સરખી ન કરે; કેમકે તેઓ

આવન ગાત્રી એક છે, ઊલટત ગાત્રી અનેક;
જો ગાત્રી ઊલટે નહિ, રહે એકની એક.

પોતે કર્મના બાંધનમાં ફસાયેલા હોવાથી બીજાના કર્મોમાં દેરફાર કરી શકતા નથી,

માટે જૈન શાસનમાં સમ્યગદષ્ટિ દેવ-દેવીઓની પૂજા સાધર્મિક તરીકે કરવા કહ્યું છે, તેથી દેવ-દેવીઓની પૂજામાં વિવેકબુદ્ધિની જરૂર છે.

સમ્યગદષ્ટિ-દેવોની પૂજા

જૈનશાસનમાં સમ્યગદષ્ટિ દેવોની પૂજા-તેઓ વિશિષ્ટ શક્તિવાળા હોઈ ધર્મની આરાધનામાં સહાયક થાય છે, માટે કરવાની હોય છે; પણ સહાયકનો અર્થ-તેઓ ધારે તે કરી શકે એમ ન કરવો,

તેથી કર્મોની નિર્જરા કરાવી સંપૂર્ણ ફલ આપનારા વીતરાગ-દેવની પૂજાની માફક સમ્યગદષ્ટિ દેવોની પૂજા વિવેકશૂન્ય રીતે-વીતરાગ દેવની પૂજા બૂલાવે તેવી ઘેલછાથી ન કરવી જોઈએ.

દાહ્યો કેાણુ ? (૧)

જૈન શાસનમાં મોહનીય કર્મના ક્ષયોપશમના ગમે વસ્તુ તત્ત્વની સાચી વિચારણા કરનારને સાચા બુદ્ધિશાળી માનેલ છે. મોહની અવ્યપતા સિવાયનું બહોળું પણ જ્ઞાન આજના કેટલાક

મન ! તું કેસા બાવરા, તેરી મુધિ કયોં ખોય ?
કાળ વૈરી સીર પર બડા, જોર ન ચાલે કોય.

વકીલોની માફક પોતાના ગંભીર-દોષોને પણ 'પાપવાતું' ઢાંકવાતું ભયંકર પાપ કરાવે છે, માટે વિવેકની જાગૃતિ સાથે અંત-નિર્દીક્ષણ કરી દોષો દૂર કરવા મથે તે ડાહ્યો.

ડાહ્યો કેાણુ ? (૨)

જગતમાં વધારે બુદ્ધિવાળો ડાહ્યો કહેવાય છે; પણ ખરી રીતે વિચારોને ગળીને વર્તન કરે તે ડાહ્યો કહેવાય. કીડી મં'કોડાની જેમ વિચાર થતાંની સાથે જ પ્રવૃત્તિ અનર્થકારી નિવડે છે, માટે વિચાર અને વર્તનની વચ્ચે વિવેકની ગરણી રાખે તે ડાહ્યો કહેવાય.

સંતોષ-સુખનો અનુભવ

જરૂરિયાત ઉપરાંત વૃત્તિઓના પોષણના પ્રવાહમાં તણાનારો ગમે તેવો ધનકુળેર પણ છેવટે રંકે જની દીન-દીન દશામાં મુકાઈ જાય છે; તેથી “ઉત્તને પૈર પસારીયે, જિતની ચાદર ફાય”ની લોકલોકિતને ધ્યાનમાં રાખી બ્યાવહારિક-પ્રવૃત્તિઓમાં અંયમી જની સંતોષીના પ્રત્યક્ષ સુખનો અનુભવ લેવો જરૂરી છે.

વિચાર-શુદ્ધિની મહત્તા

દરેક કાર્ય કરતી વખતે વિચારશુદ્ધિનું ધોરણ ટકાવી રાખવું જરૂરી છે.

સુખ દુઃખ ઈણુ સંસારમં, સહુ કોઈને હોય;
સાની વિચારત જોઈને, અજ્ઞાની દાદત રાય.

વિકટ પહાંડે ઉપર આરોહણ કરનારાઓ કેડે દોરડું ખાંધીને બેઢી-મોડી પણ સકળતા મેળવે છે.

વિચાર-શુદ્ધિના દોરડાથી બંધાયેલ ક્યારેક આચારમાંથી પડી પણ જાય છતાં તેને ફરીથી માર્ગ પર આવવા સરલતા રહે છે,

માટે શાસ્ત્રીય-શૈલિ મુજબ વિચારશુદ્ધિ જાળવવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

ધર્મની વિચારણા

ધર્મની આરાધનાના માર્ગે ચાલતાં વિપરીત સંજોગો ઊભા થાય ત્યારે પણ વિવેકની જાગૃતિ રાખીને અજ્ઞાની-જગતે પૌદ્ગલિક-પદાર્થોના ધોરણે માની લીધેલા તે પ્રતિદ્રુણ-સંજોગોને અણસમજ દશામાં બંધાઈ ગયેલા કર્મોમાંથી આત્માને છોડાવનાર માનવા જરૂરી છે.

વળી વીતરાગ-દેવના શાસની પ્રાપ્તિ સકલ દુઃખોને મૂળમાંથી નાશ કરાવનાર છે. તો પછી શા માટે સામાન્ય વિષમ પરિસ્થિતિમાં દીનતા દાખવવી જોઈએ ? પૌદ્ગલિક પદાર્થો સંબંધી દીનતા તો લયંકર દુઃખને નોતરનારી છે.

ધર્મની કિંમત

ધર્મની આરાધના કરતાં દુઃખ આવી પડે એ તો ખરેખર

નિર્ધન દુઃખી ધન વિના, તૃપ્તિસે ધનવાન;
કૌન સુખી સંસારમે ? સળ જગ દેખા છાન.

જીવનમાં ધર્મ પરિણમ્યાની કસોટીનું સૂચક ચિહ્ન છે, કેમકે ધર્મનો અર્થ સ્વભાવ થાય છે, તેથી આત્માના સ્વભાવનું ઘડતર ધર્મની આરાધનાથી કેવું અને કેટલું થયું છે ? તે દુઃખી અવસ્થામાં આત્મા પોતાની અવસ્થામાં કેટલો ટકે છે? તે ઉપરથી નક્કી થાય છે;

માટે ધર્મોપદેશોએ આવી પડતા દુઃખમાં સમભાવ કેળવવો.

ધર્મક્રિયા કેવી કરવી જોઈએ ?

શ્રીમાન ગૂર્જરકવિકુલશિરોમણિ શ્રી વીરવિજયજી મ.
જણાવે છે કે—

દગ્ધ શન્ય ને અવિધિ દોષ, અતિ પ્રવૃત્તિ જોહ,
આર દોષ છંડી ભજો, ધર્મ ક્રિયા ગુણજોહ.

એટલે કે ધર્મની આરાધનામાં—

- [૧] દગ્ધદોષ—આહુ ક્રિયામાં ઉપયોગ સ્થિર ન રાખવો.
- [૨] શૂન્યદોષ—ઉપયોગની જાગૃતિ વિના ક્રિયા કરવી.
- [૩] અવિધિ દોષ—ધર્મક્રિયામાં શાસ્ત્રીય મર્યાદાની જોરકારી
- [૪] અતિપ્રવૃત્તિ—દોષ શક્તિ, સંજોગોનો વિચાર કર્યા વિના ધર્મક્રિયામાં પ્રવર્તવું.

આ આર દોષોનો ત્યાગ કરવા ઉપયોગ રાખવો.

લિખના પદના આતુરી, એ સહુ વાતો સહેલ;
કામદહન મનવશીકરણ, આતમધ્યાન મુકેલ.

ધર્મની આચરણ કયારે ?

શાની ભગવંતોએ પ્રણલ પુણ્યના ઉદયે મળેલ ધર્મની આરાધનાનો લાભ લેવા માટે નીચેના દ્વપણોને જીવનમાંથી દૂર કરવા દરમાવ્યું છે,

૧. આલસ્ય [શુભ કાર્યમાં લીલ]	૭. કંઠુસાધ
૨. અનાદર	૮. ભય
૩. અભિમાન	૯. શોક
૪. મોહ	૧૦. અજ્ઞાન
૫. ક્રોધ	૧૧. મનની ચંચલતા
૬. પ્રમાદ	૧૨. કુતલ્હલવૃત્તિ

૧૩. પૌદ્ગલિક પદાર્થો પર આસક્તિ.

આ તેર દ્વપણો દૂર કરવા જેટલો પ્રયત્ન થાય તેટલી ધર્મની આરાધના સુલભ બને છે.

ભાવના રસાયણ

અનાદિકાળના મિશ્રતાવાદિ રાગને મૂલમાંથી કાઢી નાખવા માટે અને આત્માના જ્ઞાનાદિગુણોને પાપવા માટે ચાર ભાવના-ઓનું રસાયણ શાની ભગવંતોએ નિર્દેશ્યું છે.

લગી ન તાલી આતમા, ઘટ્યો ન મમતા માન;
લગી ન વૃત્તિ લક્ષ્યમાં, તળ લગ જાણો અજ્ઞાન.

૧. મૈત્રી-પ્રાણીમાત્રનું હિત ચિંતવણું.
૨. પ્રમોદ-ગુણો અને ગુણીજનો તરફ મહુમાનવૃત્તિ.
૩. કરુણા-દુઃખીઓના દુઃખો દૂર કરવાની ભાવના.
૪. માધ્યસ્થ્ય-ઉપદેશાદિથી ન સમજે તેવા દુર્બુદ્ધિજનો તરફ ઉપેક્ષાવૃત્તિ

સવેળાની ચેતવણી !

જગતમાં કહેવાય છે કે- પારકો માણસ ઘરનો ભેદ જાણી જાય તો છેવટે તે આપણે વિનાશ જ કરે છે. આ વાત કંઈ ખાતરી નથી.

બુદ્ધો તો ખરા ! વિશુદ્ધ જ્ઞાનાદિ-સ્વરૂપવાળા પણ આત્માને પરપુદ્ગલ-સ્વરૂપ કર્મોએ ભેગા મળીને દુઃખી કરવામાં શું ખાતરી રાખેલ છે !

તેથી સવેળા ચેતી કર્મની જાળમાંથી આત્માને છોડવવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

ભયંકર અજ્ઞાન

જે શરીરની સોજતને પામીને પવિત્ર અને સુંદર મનાતા કસ્તુરી, ચંદન, ફૂલો, મીઠાઈ, નવાં કપડાં ઘરેણાં જેવા સારા પણ પદાર્થો અપવિત્ર અને દૂર્ગંધમય બને છે.

સ યોગે આવી મિલે, કાલે વિણસી જાય;
પણ અજ્ઞાની જીવને, કર્મબંધ બહુ થાય.

તે અપવિત્રતાના ખબ નાસ્વરૂપ શરીરને નહાવાં-ધોવા આદિથી સ્વચ્છ કરવાની ઘેલછાભરી પ્રવૃત્તિમાં આત્મકલ્યાણ સાધવાની લાખેણી તક ગુમાવવી તે ભયંકર અજ્ઞાન છે.

માટે શરીરનો મોહ ઘટાડવો જરૂરી છે.

વૃત્તિઓનો સદુપયોગ

જ્ઞાની ભગવંતોએ સન્માર્ગ પર સ્થિરતા કેળવવા ચિત્ત-વૃત્તિઓને અશુભમાંથી પાછી ફેરવવાનું કહ્યું છે, માટે—

૦ જોવાની ઇચ્છા થાય તો પોતાના દોષ જોયા,

૦ વખાણ કરવાની ઇચ્છા થાય તો ગુણીયલ મહાપુરૂષોના વખાણ કરવાં,

૦ શેવાની ઇચ્છા થાય તો કરેલા કે થઈ ગયેલાં પાપો માટે ખરેખરું શેવું,

૦ મારવાની ઇચ્છા થાય તો વિકારોના પોપણ માટે ઊંચાનીચા થતાં મનને મારવું,

દૂંકમાં અશુભ પ્રવૃત્તિમાંથી જેમ અને તેમ પાછા ફરી જ્ઞાનીઓએ નક્કી કરેલ શુભ-માર્ગે વૃત્તિઓને ત્રાળવી હિતકર છે.

સંતોષી નર સદા સુખી, સદા આત્મભાવે લીન;
ઇંદ્રાદિક જસુ આગલે, દુઃખીયા હીસે લીન.

દ્વીવાદાંડીના અજવાળાં-૧

૧. કેટલીક વાર ખોટી દલીલો કરતાં પ્રસંગોચિત મૌન હુશ્મનના હૃદયમાં પણ વધુ સારું પરિવર્તન કરી શકે છે.
૨. ઉદાસ્તાનો સંકેત એ ખરેખર મનુષ્યની સ્વાર્થપટુતા છે અને તેમાંથી જ પરિણામે માનવ દાનવના સ્વરૂપે પલટાઈ જાય છે.
૩. અસત્યને દલીલોના બળે સત્ય બનાવવાની ભયંકર ભૂલ જીવનને અવનતિના પંથે ઘસડી જાય છે.
૪. આપણી મરજી સાચવનાર કરતાં હિત સાચવનાર પુણ્યાત્મા જ જીવનને પવિત્રતાના પંથે આગળ ધપાવી શકે છે.

દ્વીવાદાંડીના અજવાળાં-૨

૫. સમૃદ્ધિ અને સત્તા મલ્યા પછી પણ નમ્રતાનો ટકાવ સજ્જનતાના વિકાસને જ આભારી છે.
૬. જેમ બને તેમ જરૂરીયાતો ઘટાડવી ઉચિત છે, નહીંતો કલ્પિત જરૂરીયાતોનો વધારો દ્રવ્યલાલસા અને લોભવૃત્તિને ઉશ્કેરે છે, અને પરિણામે અવનતિના ખાડામાં ગબડી જવાય છે.

કાયા તાણા તંતુતણા, તેમ સયલ સંસાર;
સાત તાંતણા સાંધતાં, બીજા તૂટે ખીર.

૭. સત્ય વસ્તુનો આગ્રહ જીવનને સમૃદ્ધ બનાવે છે, પણ વ્યક્તિગત વિચારોની મલિનતામાંથી ઉપજતું કદાચરતું ઝેરી તત્ત્વ તેમાં ન ભળે પૂર્ણ તેનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે.
૮. પૌદ્ગલિક પદાર્થોની મમતાનો ત્યાગ દિવ્ય જીવનનું પ્રવેશ-દાર છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૩

૯. સંસ્કાર વિનાની જીવાની અને વિવેક વિનાની શ્રીમંતાઈ અવનતિના પંથે લઈ જનાર છે.
૧૦. સંસારના પદાર્થો વિષે મોહની માત્રા વધી ન જવાની સાવચેતી રાખનાર હાહ્યો અને મોહના સંસ્કારોને દૂર કરવા મથનાર ખરો વીર કહેવાય છે.
૧૧. લક્ષ્મી, અધિકાર કે સત્તાના ગુલામ બનવા કરતાં તેના સાચા માલિક બની સુપાત્રમાં યથાયોગ્ય સદુપયોગ કરવાની સત્તા ધરાવવી હિતકર છે.
૧૨. અશુભ - સંસ્કારો પર વિજય મેળવવો તે જ સાચો વિજય છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૪

૧૩. જાણુ તો હોય અને નમ્રતા બતાવે તે સરલ સ્વભાવી.

ધન દેકર તન રાખીએ, તન દઈ રાખો લાજ;
તન ધન દોનો દીજીએ, એક ધર્મ કે કાજ.

જાણુતો ન હોય અને જાણવાનો ઢાંગ કરે તે મૂખ-દાંભિક.
જાણુતો હોય અને અજાણુપણું બતાવે તે વિશ્વાસઘાતી.
જાણુતો હોય અને સત્યનું સચન કરે તે શાણો-વીર.

૦ આશા, ભય અને કામનાનો ત્યાગ કરી જે કામ કરવામાં આવે જરૂર પરિણામે હિતકર નિવડે છે.

૦ વાસનાને વશ કરવાને બદલે તેનેજ આધીન થઈ જનાર પ્રાણી ભયંકર અનિષ્ટો ભોગવે છે.

દ્વીવાદાંડીના અજવાળાં-૫

૦ ઈંદ્રકાળધારીઓ માટે પવિત્ર અને નિર્દોષ જીવન ગાળવું દુઃશક્ય છે.

૦ બીજાની પરાધીનતાની તકનો લાભ લઈ સ્વાર્થ સાધી લેવાની વૃત્તિ પરિણામે અતિ અનિષ્ટજનક અને હિંસક નિવડે છે.

૦ સત્તા ઉપર આવેલાઓએ ખરેખર સાન કેળવવાની તકેદારી જો રાખી હોત તો ભૂતકાલનો કે વર્તમાનનો ઈતિહાસ અનેરો જ સર્જાયો હોત.

પાપદષ્ટિ જીવને, ધર્મ વચન ન સુહાય;
કે ઊંઘે કે લડી પડે, કે ઉઠકે ઘર જાય.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૬

- ૦ ભૂલ કરવી તે કદાચ માનવનો ક્ષાંતવ્ય સ્વભાવ હશે, પણ થઈ જતી ભૂલોને સુધારવી તે માનવનો ફરજિયાત ધર્મ છે.
- ૦ સમ્યક્ચિંત્ય વિનાનું શિક્ષણ દારૂડીયાના હાથમાં રહેલ તલવારની જેમ પરિણામે ભયંકર નુકશાન ઉપજાવે છે.
- ૦ અજ્ઞાની મનુષ્ય ઘણીવાર એવી વાત પર વિશ્વાસ મૂકે છે કે જે વાત શાંત ચિત્તે વિચારતાં પોતાને જ અણગમતી હોય છે.
- ૦ જરી મહત્તા મળેલ સામગ્રીનો યથોચિત રીત સ્વ-પરહિત સાધવા રૂપે લાલ લેવામાં છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૭

- ૦ માણસના ગુણો કે સ્વભાવની સાચી કિંમત કે પરીક્ષા વિષમ પ્રસંગોમાં થઈ શકે છે.
- ૦ વિવેકની જાગૃતિપૂર્વક દરેક કાર્યને શુભનિષ્ઠાપૂર્વક કરનાર ઉન્નતિના પંથે જઈ શકે છે.
- ૦ સુસંસ્કારોના ઘડતર સિવાયનું જીવન બાહ્ય દ્રષ્ટિએ મહાન છતાં વાસ્તવિકરીતિએ હીન જ હોય છે.

અવગુણ ઢાંકી ગુણ લહે, ન વદે નિહુર વાણ;
તે માણસ રૂપે દેવતા, નિર્મલ-ગુણકેરી ખાણ.

૦ યોગ્યતા સિવાય મળતી સત્તાને સ્વીકારવા જેવો અવનતિનો દૂંડો અને સરલ બીજો કોઈ માર્ગ નથી.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૮

૦ દુનિયાના પદાર્થો પરની મમતાનો ઘટાડો ધાર્મિક જીવનનું અચૂક થર્મોમીટર છે.

૦ જેનું કંઈ જાનગી નથી તે જ પવિત્ર જીવન ગાળી શકે છે.

૦ 'ખોલવું ઓછું, કરવું વધારે' સૂત્રને જીવનમાં ઉતારનાર જીવનના રહસ્યને પામી શકે છે.

૦ પૌદ્ગલિક—સુખના ધ્યેયથી કરાતી ધર્મની આરાધના જગતના પદાર્થોની આકાંક્ષાના બલે છેવટે આત્માને સાતા-વેદનીયરૂપ સોનાની ખેડીમાં જકડાવનારી થતી હોવાથી સાધ્યની સિદ્ધિમાં વિલંબ ઊભો કરી મૂકે છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૯

૦ પોતાની પ્રશંસા પગલર કેમ થાય ? એ દૃષ્ટિબિંદુ રાખનારા આત્માઓ જીવનવિકાસના પંથે વધી શકતા નથી.

૦ પોતાના આચાર અને વિચારોમાં દેખાતી અસંગતિ એકાએક ખૂંચે છે તેઓ જ સાચો વિકાસ સાધે છે.

જ્ઞાની જ્ઞાતા બહુ મિલે, કવિ પંડિત અનેક;
આત્મરતા ઔર ઇન્દ્રિય-જીતા કોટિમાંહે એક.

૦ વેશઈ ગયેલા અણુમોલા માણેક વગેરેને મેળવવા-જેટલી જરૂર પ્રકાશની છે, તેના કરતાં પણ વધારે મહત્તા આત્માના અણુમોલા જ્ઞાનાદિ ગુણોને ઓળખવા માટે આગમોની સમજવી.

૦ લોક-પ્રશંસાના વાવાઝોડાથી બચી રહેનારા આત્માઓ જ ગુણોથી સાચા સમૃદ્ધ બની શકે છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૦

૦ લાખ રૂપિયાના લેણામાંથી નજીવી રકમની વસૂલાત થયે વેપારી જેમ ખુશી ન થાય, પણ બાકીની રકમ માટે પ્રયત્ન કરે, તેમ થોડા ગુણુ પામી આનંદી ન થવું પણ બાકી રહેલ અનંતગુણોની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમી બનવું.

૦ જેનાથી રાગ-દ્વેષોના સંસ્કારો ઘટે અને આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ થાય તે જ્ઞાનને જૈન શાસને ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન કહેલ છે.

૦ અર્થ-કામની વિચારણાના પોષણ સાથે ધર્મની આરાધના આટો ફાકવો અને હસવાની જેમ અસંગત છે.

૦ વૈરાગ્યવૃત્તિ-પોષણપૂર્વક જીવન શુદ્ધિના પંથે ચાલનારાઓ જગતની સામે સુંદર આદર્શ રજૂ કરે છે.

અધ્યાતમ ન ઓળખ્યો, લાધ્યું ન સમતાનૂર;
પંડિત લયા તો કયા લયા ? એજે શુમાવ્યું નૂર.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૧

૦ જીવનની મહત્વની ત્રુટીઓ તરફ -ગેદરકાર રહી બાહ્ય જગતની નજરે ગુણી બનવા જેવી ભયંકર ભૂલ અજ્ઞાન-દશાને પ્રદર્શિત કરે છે.

૦ પોતાના ગુણોને છતા કે અછતા સ્વરૂપમાં જોખળી સમજીને જેટલો સંતોષ અનુભવાય છે, તેના સોમા ભાગે પણ ઢગલાબંધ રહેલા પોતાના દોષોને જોખળી તેની ચિંતા બે રખાય તો મોક્ષમાર્ગની સિદ્ધિ હથેલીમાં જ છે.

૦ પોતાના અછતા કે અડપ ગુણોની પ્રશંસા સાંભળી આનંદ અનુભવાય છે, પણ તેમાં નિર્ગુણી કે અડપગુણી પોતાને લોકપ્રશંસાના ધોરણે ગુણુવાન માની લેવાની ભૂલથી મિથ્યાત્વનું જ પોષણ થાય છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૨

૦ આત્મકલ્યાણ સાધવા માટે પુરુષાર્થને પ્રધાન બનાવતો જોઈએ, કેમકે પ્રયત્ન, સાધ્ય મોહનીયકર્મને ઘટાડવા પ્રસંગે કર્મવાદને પ્રધાનતા આપવાથી જીવનમાં નિરાશાનો સંચાર થાય છે.

અરેઅર ભૂતકાળનો પુરુષાર્થ તે વર્તમાનકાળનું કર્મ છે, અને વર્તમાનકાળનો પુરુષાર્થ તે ભવિષ્યનું કર્મ છે.

ક્રિયા—ગર્વ હૃદયે ધરે, પરનિહાનો ભાવ;
રણુના રોજ સમાન તે, પામે નહિ સુખ દાવ.

માટે જ્ઞાનીઓના વચન મુજબ વ્યવસ્થિત પુરુષાર્થ કરી જીવન સફળ બનાવવું જોઈએ.

૦ બનતા સુધી સન્માર્ગ અને ધાર્મિક-સિદ્ધાંતોને ચોક્કસ રીતે વળગી રહેવાની ટેવ પાડવી જરૂરી છે, જેથી આકૃત કે કસોટીના પ્રસંગે સામાન્યતઃ ધર્મની આરાધના કે સિદ્ધાંતોને પડતા મૂકવાના સ્વભાવ ઉપર કાબૂ આવે અને પરંપરાએ જીવન ધર્મમય બની ન્તય છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૩

૦ ભોગના કીચડમાં ખુંચેલા, રમા અને રામાની માયામાં ફસેલા અને નામ અને નાકની પાછળ સર્વસ્વ હોમવા તૈયાર થતા માનવીઓ પ્રભુશાસનની મહત્તા સમજી શકતા નથી.

૦ આત્માના સહજ સ્વભાવને ન જોળખી શકવાના કારણે પૌદ્ગલિક પદાર્થોના અંગ્રંથથી થનારા મુખ-દુઃખની ગૂંચ ઉકેલી શકાતા નથી. માટે ગુરુગમપૂર્વક જ્ઞાનીઓના વચનોને સમજી-વિચારી આત્માના સ્વરૂપને સમજવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૪

૦ ધર્મની આરાધના ન કરી શકવાની પોતાની ખામીને 'અમે

ઢોલ નગારા જે બજે, કહે તે પુકાર પુકાર;
ધર્મ વિસાર્યો પશુ થયા. પડે આમ ઉપર માર.

સંસારી છીએના પડદાર્થી ઢાંકવાથી જીવનમાં અશુદ્ધિનો વધારો જ થાય છે, તેથી કોઈ પણ બહાનાનો આસરો ન લેતાં સાચી વિચારશુદ્ધિ કેળવવી જોઈએ.

૦ “અમે સંસારી છીએ”-શબ્દોથી પાપોનો કરાતો બચાવ કરવાની બુદ્ધિ અજ્ઞાન-દશામાંથી જન્મે છે.

૦ હૃદયરોની સાથે જંગ ખેલી શકવાની તાકાતવાળો પણ રજપૂત અરીજુના ઘેનમાં ખાટલે મુડદાલ જેવી સ્થિતિમાં પડ્યો હોય છે, તેમ અનંતશક્તિનો ધણી પણ આપણો આત્મા વીર્યોદ્લાસ વગર કર્મના ફંદામાં ફસી હાલ નેમોદ્ય બની ગયેલ છે.

દીવાદાંડીના અજવાળાં-૧૫

૦ જીવનના બે ભેદ છે. જડ જીવન અને જીવ જીવન.

પાંચ ઇન્દ્રિયો, મન, વચન, કાયા, શ્વાસોચ્છ્વાસ અને આયુ-આ દશ દ્રવ્યપ્રાણોની સારવાર અને ગડમથલમાં મસ્ત રહેવું તે જડ જીવન.

અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને વીર્યરૂપ ચાર ભાવ પ્રાણોની ઠરકાર રાખી યથોચિત પ્રવૃત્તિઓ કરવી તે જીવ જીવન.

ચક્રવર્તીકી સંપદા, દેવલોક કે લોગ;
કાક-વીટ સમ ગિનત દે, સમ્યગ્દષ્ટિ લોગ.

૦ જડ-જીવનમાં મર્યો રહેનાર મિથ્યાત્વી અને જીવ-જીવ માટે તલસનાર સમ્યક્ત્વી જાણવો.

૦ અઘાતી-કર્મના ઉદયથી ભડકવું અને ઘાતીકર્મના થોડા પરિણામની ખેદરકારી રાખવી, આ જાતની મૂર્ખતા વિવેકીને છાજે નહિ.

૦ ધર્મની આરાધના જીવનને જડતામાંથી સચેતન બનાવ કરવાની છે. આ વાત સતત ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે.

આત્મિક ઉન્નતિ કેમ સધાય ?

આવી પડતા દુઃખોને સહનશીલતા કેળવી, સમભાવપૂર્વક કર્મનિર્જરાના ધ્યેયથી હસતા મુખે સહવી.

વિષયોની તૃષ્ણાને વેરાગ્ય અને સંતોષથી દબાવવી.

વ્યાવહારિક જીવનને પવિત્ર અને નમ્ર બનાવવી.

જ્ઞાનીઓના વચનોની સૂક્ષ્મ વિચારણા કરી. દૃઢ નિશ્ચયપૂર્વક તેવું જીવન જીવવા પ્રયત્ન કરવી.

પૌદ્ગલિક વાસનાના પદાર્થોની પ્રાપ્તિથી થતા અહંકારને ધાર્મિક-વૃત્તિથી દબાવવી,

કાહેકું ભટકત ફિરે, મુક્તિ પાવનકે કાજ;
રાગ—દ્રૌપદ દોઈ છોડ દે, ચેહી સુગમ ધલાજ.

: ઉગયોગી જીવનસૂત્રો :

- * જોલો ઝોછું કરે વધારે !
- * જોલો ઝોછું સમજે વધારે !
- * જોલો ઝોછું જીજ્ઞાસે જોલવા દો !
- * જોલો તોલી તોલીને ! કરે સમજ સમજને
- * સમજજીને વર્તનમાં ઉતારે !
- * બધા વિના ચાલે પણ ધર્મ વિના ન ચાલે ! !
- * સંસારને કેદખાનું માનવાની સમજજી ઉપજાવે તે જ્ઞાન ! ! !

જૈન કેાણુ ?

- o જે પોતાના જીવની જેમ પ્રાણીમાત્રની દયામાં માને તે !
- o જે પાપને સાપથી પણ વધુ ભયંકર માને તે !
- o જીજ્ઞાસા નાના પણ ગુણને મહાન કરી માને તે !
- o જે જીજ્ઞાસા મોટા પણ દોષને “હશે કર્મોધિન છે !” એમ કરી મનમાં તિરસ્કાર ન માને તે

પુદ્ગલભાવે રાચે નહિ, ફેસે નહિ મમતા પાશ;
સોહી અંતર આત્મા, પરમાત્મ પ્રકાશ.

- જે સંસારના ઉત્કૃષ્ટ સુખને પણ લયંકર ઝેર તુલ્ય માને તે

સમજી કોણ ?

- પોતાની જાતને નમ્ર ધનાવે તે.
- પોતાના દોષોને નિખાલસલાવે કબુલે તે.
- ખીજના દુઃખને દૂર કરવા જાતે દુઃખી થઇને પણ મથે તે.
- શાનીઓના ચરણોમાં આત્મશુદ્ધિ માટે જાતે સર્મપિત કરે તે.
- જગતના ઉત્તમ-પદાર્થોની મહત્તા વિવેકબુદ્ધિથી પારખી તેનો સદ્ઉપયોગ કરે તે.

સદા યાદ રાખો-૧

- જીવનના પામામાં સદાચાર, સંયમ, સહનશીલતા, અને સાદાઈની ઇંટો જેટલી વધુ તેટલી જીવનની ઈમારત મજબૂત થાય
- વિવેકના ત્રાજવે તોલીને બોલનારો કદી પસ્તાતો નથી.

માનવલવ પામી કરી, શું મેળવીએ સાર ?
નિર્મલ મનના લાવધી, કરવો તેહ વિચાર.

- ૦ શત્રુને પણ વખાણવા પ્રેરણા મળે તેવી શુભ સમૃદ્ધિ મેળવવા પ્રયત્ન કરો.
- ૦ પોતાની જાતને સૌથી નાની માનનાર નમ્રતાની મૂર્તિ હોઈ ખરેખર હકીકતમાં મોટો છે.

સદા યાદ રાખો-૨

- ૦ પોતાના દોષને દોષ તરીકે ઓળખવા એ ખૂબજ અઘરું કામ છે, પણ તે કરતાં પોતાનો દોષોને દૂર કરવા મથવું એ સૌથી અઘરું કામ છે.
- ૦ જીવન શુદ્ધિ માટે બીજાના ગુણોનું બહુમાન અને પોતાના દોષોનું સાચું ભાન ખૂબ જરૂરી છે.
- ૦ જગતના પદાર્થોનો મોહ સમજણથી ટળે છે, માટે જ્ઞાની પુરુષોના ચરણોમાં બેસી સાચી સમજણ કેળવવી જોઈએ.

સદા યાદ રાખો ૩

- ૦ બીજાના નાના પણ શુભને મોટો કરી તેના પ્રતિ હાર્દિક બહુમાન જાગે તો આપણે ખરા અર્થમાં સમજદાર કહેવાઈએ.
- ૧ શુભવાન તે કે જે લયંકર પાપીનો પણ તિરસ્કાર ન કરે

બહિરાતમ તે જાણીએ, જે સમજે ન આતમસ્વરૂપ;
માન-મદ-માયા લયો, વળી મિથ્યાત્વી અનૂપ.

- બીજા માટે આપણે પરમાર્થવૃત્તિથી કેટલું કરી છૂટયા તેમાં જ ખરી જીવન સિદ્ધિ છે.
- આપણા વિચારો વર્તન સાથે મેળ ન ખાય તો સમજી માણસે ધીરજથી વિચારવું ઘટે કે અશક્તિ છે કે આસક્તિ છે. !

સદા યાદ રાખો-૪

- સંસારની ચાલે ચાલવામાં શાણપણ નથી ! પણ સમજણ પૂર્વક વિચારોને અમલમાં મુકવામાં છે. !
- વિકારોના તોફાની ઘોડા જ્ઞાન અને વિવેકની લગામથી કાળૂમાં રાખવાથી અંતરની શક્તિઓ ઝડપભેર વિકસે છે.
- સહુની ચાહના સુખ-શાંતિની છે, પણ તે અંગેના સાધનોની ઓળખાણમાં ભૂલ થાય છે, આનાથી અજાણતાં પણ દુઃખ અશાંતિમાં ફસામણી થાય છે.

જરા વિચારો-૧

- ધર્મની આરાધનાથી સંસારી સુખોની માંગણી કરવી એ ખરેખર દવા ખાઈને પણ રોગે વધારવા જેવું નથી ?
- સંસારના પદાર્થો વાસનાને પોષનારા હોઈ તેના સંયોગે અશાંતિ વધારનાર વાસના ભડકે તો ચિત્ત-શાંતિ તેમાં શી

જલુ' જરૂર દુનિયા તણ, ચિરતા નહિ આ ઠામ;
તે માટે ધર્મક્રિયા કરી, સાધો આતમકામ.

રીતે મળે ?

- ૦ દરેક કામ કરતાં પહેલાં પરિણામનો વિચાર જરૂરી છે, તો દુનિયાની સઘળી પ્રવૃત્તિનું પરિણામ દુઃખ-અશાંતિ સિવાય શું છે ? એ વિચારણા વિવેકીએ જરૂર કરવી ઘટે.
- ૦ સંસારના ચીલે ચાલવામાં ડહાપણ છે જે સમજદારી પૂર્વક ચાલવામાં ?

જરા વિચારો-૨

- ૦ સંસારની રીતે મન-મરજી પ્રમાણે જીવન જીવવામાં આપણી શક્તિઓ કેટલી વેડફાઈ છે ? તે વિચારવા જેવું છે.
- ૦ શાંતિ પ્રયત્નથી મળતી નથી, પણ સમજણપૂર્વક વિચારોની દિશા બદલવાથી શાંતિ સહજ રીતે અનુભવાય છે.
- ૦ દરેક કામ કરતાં પહેલાં પરિણામનો વિચાર જરૂરી છે. તો દુનિયાની સઘળી પ્રવૃત્તિનું છેવટનું પરિણામ દુઃખ અશાંતિ સિવાય શું છે ?

જરા વિચારો-૩

- ૦ જ્ઞાનીઓના શરણે વિનયથી બેસી દૃષ્ટિની કેળવણી કર્યા વિના વસ્તુનું સાચું સ્વરૂપ સમજાતું નથી.

જો આહો શુભભાવસે, નિજ આતમકલ્યાણ.
ત્રીન મુધારો પ્રેમસે, ખાન પાન પરિધાન;

- ૦ લોગની વાસના મનને ખડેકાવી દે છે, તેથી સદ્વિચાર વિવેક કે સમજણને વ્યવહારુ બનવા માટેની ભૂમિકા ખલાસ થઈ જાય છે.
- ૦ ક્રોધ ભયંકર છે, એ વાત સહુ જાણે છે, પણ તેની ઉત્પત્તિના સંયોગે વાતાવરણનો સાચો અભ્યાસ કર્યા વિના શાળિક રીતે ક્રોધ કરાય છે. - એટલું જાણવા માત્રથી ક્રોધ ટળી ન શકે.
- ૦ અહંભાવ પાપરૂપ ઝેરને વધારનાર છે.

ધર્મ ક્રિયા કયારે ફળે ?

મહાન પુણ્યના ઉદયથી શ્રી વીતરાગ પરમાત્માના શાસનની પ્રતિ થઈ છે. પરિણામે રાગાદિ દ્વષણોને દૂર કરવા ઉપયોગી વિવિધ ધર્મક્રિયાઓ આચરવાની સોનેરી તક મળી છે

પણ—

ધર્મ ક્રિયા ત્યારે ફળે કે જ્યારે આરાધક પુણ્યાત્મામાં નીચેના ગુણ હોય

૦ ગુણાનુરાગ	૦ સંસારનો ભય
૦ શાનીની નિશ્રા	૦ આશાની વફાદારી
૦ વિધિનો આદર	૦ મુદ્દ વૈરાગ્ય
૦ વિવેક બુદ્ધિ	

પુણ્યનું ફળ ઈચ્છે સહુ, પુણ્ય કરે નહિ કોય;
પાપનું ફળ ઈચ્છે નહિ, પાપ કરે સહુ તોય.

ઉપરના ગુણોનો વિકાસ વ્યવસ્થિત રીતે કરવા માટે દરેક આરાધકે પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

ધર્મક્રિયાનો પાથો

પાયા વગર ઈમારતનું અણતર સ્થાયી બનતું નથી, તે રીતે કર્મના બંધનોને ઢીલા કરનાર ધર્મક્રિયા રૂપ ઈમારતને ટકાઉ બનાવવા માટે ગુણાનુસંગ દષ્ટિ અને પોતાની ભૂલનો એકરાર કરવાની વૃત્તિ બે ચીજો ખૂબ અગત્યની છે.

સંસારી રીતે આત્માની બીજાના દોષો જોવાની અને પોતાની ભૂલો છાવરવાની કુટેવથી ધર્મ ક્રિયાઓની આરાધનામાંથી નિર્મળતાનું તત્ત્વ ઉપજી શકતું નથી.

માટે બીજાના ગુણો અને પોતાના દોષો તરફ વૃત્તિ રાખી ધર્મની આરાધના કરવી જરૂરી છે.

મુખ શામાં છે ?

આપણા જીવનમાં સુખોષણ અનાદિકાળની છે, પણ વચ્ચે મવરોધ રૂપે રહેલ દુઃખના કુંગરાઓ ઓળંગતા જ આખું જીવન પુરું થઈ જાય છે, પરિણામે સુખોષણની પ્રવૃત્તિ શૂન્ય પડી રહે છે.

તૃષ્ણા સીંચી ના બુઝે, દિન દિન બઢતી જાય;
કાષ્ઠ ઘૂતાદિના હોમથી, જિમ અગ્નિ-બળ થાય.

હુઃખના હુંગરાઓ આવ્યા ક્યાંથી ?....હકીકતમાં આપણે ઇન્દ્રિયો અને મનના રવાડે ચઢી અણુસમજમાં આ હુઃખના હુંગરાઓ આપણી જાતે જ અવળી પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા ઉત્પન્ન કર્યા છે.

એટલે વિવેક પૂર્વક ઇન્દ્રિયો અને મનની ગુલામીમાંથી મુક્ત થવી એ તો સુખનો સાગર આપણામાં જ લહેરાઈ રહ્યો છે. તે માટે ક્યાંય ભટકવાની જરૂર નથી.

આપણી સમજણ-શક્તિની ગેરહાજરીમાં અવળી દિશાના પુરુષાર્થો અટકાવી ન શકવાથી અજ્ઞાતાં પણ હુ યના હુંગરા ઉભા થાય છે.

માટે વિવેકના પ્રકાશમાં સમજણ-શક્તિની કેળવણીથી સુખ સહેલાઈથી અનુભવાય છે.

શું આ ઉચિત છે ?

- ૦ અર્થ-કામની વાસનાની ગુલામીમાં અનેક કર્મોના બંધનનોમાં આત્માને જકડી દેવો ઉચિત છે ?
- ૦ ખીજની નિંદા કરી પોતાની જાતને વધુ ડાહી માનવી ઉચિત છે ?
- ૦ આપણા અહંકારને પોષવા માટે ખીજ પાસે દીનભાવે ભૌતિક-પદાર્થોની ભીજ માંગવી ઉચિત છે ?

માણસ સો હી જાણીએ, જાંહી વિવેક વિચારી;
જાંહી વિવેક વિચાર નહીં, સો નર મૂઢ ગમાર.

- ૦ જીવનને ઉજ્જવળ બનાવવા માટે બનાવટી-સાધનોના ચકાંચ ચઢી લગતી પ્રવૃત્તિ કરવી ઉચિત છે ?

સુખશાંતિનો રાજમાર્ગ

પ્રાણીમાત્ર સુખ-શાંતિને ઇચ્છે છે, પણ સંસ્કારોની પરવશતાથી અનિચ્છાએ પણ આપણે દુઃખમાં કસાઈએ છીએ, તેમજ માર્ગદર્શક રાહબર કેઈ ન હોઈ સંસ્કારોની દોરવણી તળે આપણે ચાલીએ છીએ.

તેથી જગતના પ્રાણીમાત્રનું એકાંત-હિત કરવાની અપૂર્વ-શક્તિવાળા શ્રી અરિહંત પરમાત્માનું સર્વાધિક મહત્વ જણાવ્યું છે.

કેમકે તેઓ જગતના અજ્ઞાન-મૂઢ પ્રાણીઓને જીવનશુદ્ધિ અને સુખશાંતિનો રાજમાર્ગ દર્શાવે છે.

શ્રી અરિહંત પરમાત્માની અનંત ઉપકારીતાને નજર સામે રાખી તેઓ પ્રતિ અંતરના લકિત-બહુમાન સાથે આપણે કૃતજ્ઞ બનવું જરૂરી છે.

જ્ઞાન એટલે શું ?

જ્ઞાન એટલે “જાણકારી” નહીં, પણ “સમજણ” જ્ઞાનનું અસલી સ્વરૂપ છે.

રે જીવ ! સુણ તું બાપડા, હિયે વિમાત્રી બેય;
સુખ દુઃખ આપ કમાઈએ, દોષ ના દીજે કોય.

જેનાથી સારી પ્રવૃત્તિ થાય અને ખોટી પ્રવૃત્તિ ગ્રંથ થાય તે જ્ઞાનનું ફલ છે.

અંતરથી સમજણ રૂપે વસ્તુથી થતા નફા-તુકજ્ઞાનને સમજ્યા વિના સારી પ્રવૃત્તિ થઈ શકતી નથી.

એટલે વિવેક-બુદ્ધિના પ્રકાશમાં હિતકારી-વસ્તુની ઓળખાણ અને અહિતકારી વસ્તુના પરિચય તે સમજણ-જ્ઞાનનું અસત્તી સ્વરૂપ છે.

અંતરની શુદ્ધિ

શુદ્ધિનું તત્ત્વ અસત્તી છે, વિકારી-વાચનાઓ કર્મના ઉદયથી ઉપજે છે.

વિવેકપૂર્વક વાતાવરણ આહાર-વિહાર અને પહોંરવેશની સાર્વિકતા જાળવવાથી વિકારી તત્ત્વ કાબૂમાં રહે છે.

અંતરની શુદ્ધિ માટે મહત્ત્વના સાધનો:

- ૦ શ્રી નવકારનો જાપ
- ૦ શ્રી વીતરાગ પ્રભુભક્તિ
- ૦ સત્સંગ
- ૦ સ્વાધ્યાય અને
- ૦ ગુણાનુરાગદષ્ટિ.

દોષ દીજે નિજ કર્મને, જિણે ન કીધો ધર્મ;
ધર્મ વિના શુભ નવિ મિલે, એ જિનજ્ઞાસન મર્મ.

એનું શું કારણ ?

પાપ કરીને તેને છુપાવવાનું મન કેમ થાય છે ?

પાપ કર્યા છતાં ‘મેં નથી કર્યું’ એવો દેખાવ આપણે કરવા માંગીએ છીએ, એ શું સુચવે છે કે પાપ એ કરવા લાયક નથી જ ! છતાં પાપ કરીએ છીએ ! એનું શું કારણ ?

ઝાઝા લાગતા માણસો પણ વિકારી-ભાવેના ઉદયમાં વિવેકહીન બની જાય છે, ન કરવાના કામો હોશિયારીથી ઉમંગથી કરે છે, એનું કારણ શું ?

વર્ષાથી ધર્મની ક્રિયા આચરવા છતાં અંદરના સંસ્કારો તીલા પડવાને બદલે ક્યારેક લપકે છે, વધે છે. એમ કેમ થતું હશે ?

આપણું કર્તવ્ય

- ૦ આપણું જીવન સંસ્કારોની ગુલામીથી ભરેલું છે, પુણ્યાત્માઓ સંસ્કારોને ઓળખી સમજણપૂર્વક રાકી કર્તવ્યનિષ્ઠ બની રહે છે.
- ૦ સંસ્કારોની અસરને ઓછી કરવા જ્ઞાની-ભગવંતોના વચનોને વારંવાર સાંભળી હયામાં ઘૂંટવા જોઈએ.

ગુણ બોલે નિંદે નહીં, તે સોભાળી હોય;
અવગુણ બોલે પરતબાં, તે નર દુભાંગી સોય.

- ૦ શાસ્ત્ર એ દીપક સમાન છે, તેનાથી હૃયામાં વિવેકનું અજ-વાળું પથરાય છે, તેથી વિવેકપૂર્વક શાસ્ત્રશ્રવણ જરૂરી છે.
- ૦ જીવન-શુદ્ધિનો આધાર વિવેકની જાગૃતિ ઉપર છે, એટલે આપણા વ્યવહારમાં સમજણની માત્રા વધે તેમ કરવાની જરૂરી છે. જેથી આપણું જીવન નિર્મળ થવા પામે.

જીવન-શુદ્ધિનું રહસ્ય

આપણે મોટે ભાગે અશુભ સંસ્કારો-ભૂતકાલીન અવળા પુરુષાર્થની અસર તળે જીવીએ છીએ.

અશુભ સંસ્કારો આપણી જીવન-શક્તિનો કળગે જમાવી બેઠા છે.

જેથી સમજણ વિવેક કે કર્તાવ્ય-નિષ્ઠાના પગથારે ટકી શકતા નથી.

તેથી આપણી પવિત્ર ફરજ થઈ પડે છે કે જ્ઞાની સદ્ગુરુના ચરણોમાં બેસી આત્મ-નિરીક્ષણ કેળવી આપણા જીવનની પ્રક્રિયામાં ઘુસી ગયેલ અશુભ-સંસ્કારોના તત્ત્વને નિષ્ક્રિય બનાવવા જેમ બને તેમ આપણે વીતરાગ પ્રભુની વાણીનું શ્રવણ વિધિપૂર્વક કરીએ.

અનુમોદનથી ફળ લહે, નિંદાથી ઘટ જાય;

માટે પુણ્ય અનુમોદના, પાપની નિંદા થાય.

વળી માર્ગદર્શક શ્રી સદ્ગુરુની આજ્ઞાને પ્રધાનતા આપી પોતાની કક્ષાને અનુરૂપ કર્તવ્યની ભૂમિકાને વળગી રહી વિશિષ્ટ રીતે અશુભ સંસ્કારોને જીવાડનાર મોહ-અજ્ઞાન-અવિવેકને હડાવવા સક્રિય પ્રયત્ન કરીએ.

સમજવા જેવા સૂત્રો-૧

- આત્માને કર્મના બંધનમાં ફસાવનાર ઈચ્છાઓ છે.
- પોતાના દોષોનું ભાન થવું તે જ્ઞાનનું ક્ષણ છે.
- પવિત્રતા સુંદરતા વિના શોભે છે ! પણ સુંદરતા પવિત્રતા વિના ન શોભે !
- જગતના પદાર્થો ન ગમે ત્યારે સમજવું કે શ્રી વીતરાગ પ્રભુએ પ્રરૂપેલ ધર્મની આરાધનાનું મૂળસમુ સમ્યક્ત્વ પ્રગટ્યું છે.

સમજવા જેવા સૂત્રો-૨

- જીવનને ઉન્નત બતાવવા માટે

જે ચીજ જરૂરી-

રસનેન્દ્રિયનો સંયમ

અને

આત્મચિંતન !!!

ઃ મકલ સામગ્રી તેં લહી, જિજ્ઞે તરીએ સંસાર
પ્રમાદવશે ભવ કાં પડે, કર નિજહૃયે વિચાર.

- ૦ ઇવનને વિકાસના પથે લઈ જનાર
જે મહામંત્રો !

-પોતાના ગુણોને પોતાની મહત્તાની આગિતી રૂપે
કદી ન મૂકવા !

-પત્ર તથા જોવાનું બૂટી જઈ પારકી વિચારણામાં
સમય બરબાદ ન કરવો.

સમજવા જેવા સૂત્રો-૩

- ૦ ધર્મની આરાધનાની સફલતાની પાસાશીશી રૂપ જે બાળતે

-સ્વદોષદર્શન

અને

વિષય-કપાયનો ઘટાડો !!!

- ૦ ઇવનની સફલતા આરંભાં !

-વીતરાગ પ્રભુની લકિત !

-શુભવાન મહાપુરુષોની સેવા !

-સાધર્મિક લકિત !

-ધર્મની સંસ્કારમય આરાધન.

શ્રી નવકાર મહામંત્ર કેમ ?

મનુ = મનને

મ્ર = બચાવે

તેનું નામ મંત્ર !!!

જે રસે પાપ કરે તુંહી, કે રસે કરે જો ધર્મ
અનાદિભવ અનંતના, અવિ છૂટે તે કર્મ.

બીજા મંત્રોના જાપથી ઈષ્ટસિદ્ધિ થાય, અને મન ચંચલ થતું અટકે !

પણ શ્રી નવકારથી દરેક આકૃતના મૂળ કારણ સમાન અજ્ઞાન, મોહ અને અવિવેકની ભૂમિકા પલટાઈ જાય છે.

જેથી શ્રી નવકારના શક્તિ—સંપન્ન વર્ણોના જાપથી તાત્કાલિક દુઃખો તો જાય જ ? પણ ! ભવિષ્યમાં કત્તી દુઃખ આવે જ નહીં તેવી ભૂમિકા શ્રી નવકારથી જ સર્જાય છે, માટે શ્રી નવકારને મહામંત્ર કહ્યો છે.

શ્રી નવકાર શા માટે ગણવા ?

— કર્મને નહીં પણ

કર્મની પરંપરા તોડવા માટે !

— દુઃખને નહીં પણ

દુઃખના મૂળ કારણ ખસેડવા માટે !

— મરણને નહીં પણ

મરણની પરંપરા હાંપવા માટે !

— પાપ નહીં પણ

પાપ કરવાની વૃત્તિ દૂર કરવા માટે !

મરનેસે સળ કોઈ ડરે, મરી ન જાણે કોય;
પંડિતભાવે જો મરે, તો ફિર જન્મ મરણ ન હોય.

શ્રી નવકારનો પ્રભાવ

શ્રી નવકારના જાપથી નીચે મુજબ દોષોનો નિવૃત્તિ અ-
વિશિષ્ટ ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે.

પરમેષ્ઠી વિષય-નિવૃત્તિ દોષજન્ય વિશિષ્ટ-ગુણપ્રાપ્તિ

અરિહંત	શબ્દ	મિથ્યાત્વ	જ્ઞાનાચાર
સિદ્ધ	રૂપ	લોભ	દર્શનાચાર
આચાર્ય	ગંધ	માયા	ચારિત્રાચાર
ઉપાધ્યાય	રસ	માન	તપાચાર
સાધુ	સ્પર્શ	ક્રોધ	વીર્યાચાર

શ્રી નવકાર મહાન કેમ ?

બીજા મંત્રોથી પુણ્યના ઉદયને સાપેક્ષ અનુકૂળ સામગ્રી
મળી રહે !

પણ આપણી-શક્તિઓના અવરોધોને જાણવાની શક્તિ
શ્રી નવકારમાં જ છે !

શ્રી નવકારના જાપથી જીવનના વિકાસ માટે આવનારા પાપો
અને પાપ કરવાની વૃત્તિ જ નિમૂળ થઈ જાય છે.

તેથી શ્રી નવકાર મહાન છે ! ! !

સુખદુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય;
કર્મ આપ જે આચર્યો, ભોગવીએ તે સોય,

સમજવા જેવી વાત ! ! !

દુનિયામાં કહેવત છે કે - “ચમત્કાર ત્યાં નમસ્કાર”
એટલે કે કંઈક અવનવું લાગે તો દુનિયા જુકે !

પરંતુ વિચાર અને બુદ્ધિની સીમા ટૂંકી હોય અગર સમ-
જણનો માનદંડ બહુ ચોક્કસપણે કેળવાયો ન હોય ત્યાં સુધી
“ચમત્કાર ત્યાં નમસ્કાર”ની વાત મીઠી લાગે.

હકીકતમાં આપણામાં અહંકાર-મમતા-આસક્તિ ભરેલ,
હોય તો બુદ્ધિ અને વિચારોનું ક્ષેત્ર સાંકડું જ હોય ! સમજણ
પણ પૂર્ણરૂપે ખીલે નહીં. કેમકે અહંકાર, મમતા, આસક્તિ
વિકાસના અવરોધક તરવો છે.

તેથી વિનય-વિવેકપૂર્વક ઉચ્ચ કોટિના ગુણીયલ મહા-
પુરુષપ્રતિ નમસ્કારની ભાવના હોય ત્યાં આપણી બુદ્ધિમાં ન
ભેસે, વિચારોમાં ન હોય, તેવી અવનવી શક્તિઓનો વિસ્ફોટ
અંતરમાંથી શતો આપણને અનુભવાય ત્યારે “નમસ્કાર ત્યાં
ચમત્કાર”ની વાત ઉચિત અને સંગલ લાગે ! ! !

આથી શ્રી નવકાર મહામંત્રના સ્મરણ-જાપ-ધ્યાનમાં યથા
શક્તિ વધુ સમજ મેળવવી જરૂરી છે.

પુદ્ગલશયે વિવિધ વેદના, વર અનંતી વેદી;
પુણ્યસંયોગે નરભવ લીધો, નરક તિથિ ચગતિ ભેદી.

જૈન કાણુ ?

૦ ‘હાલે ચાલે તે જીવ’ એ વ્યાખ્યા સ્થૂળ છે, પણ સૌતન્ય-શક્તિના ઓછા વિકાસવાળા પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, અને વનસ્પતિમાં પણ જીવનું લક્ષણ ધરાવી તેની જ્યાળા કરવાનું પવિત્ર કર્તવ્ય અમલમાં મૂકે તે જૈન !

૦ જનસામાન્ય તે ! જનતા !

તેમાં જ્ઞાન અને ક્રિયાની જે માત્રા ઉમેરાતા જૈન બનાય છે.

એટલે કે આત્મશક્તિના વિકાસને રૂંધનારા કર્મોની ઓળખાણ રૂપ સમ્યગ્જ્ઞાન અને તેને ખસેડવા જ્ઞાનીઓની આત્મ મુજબ કર્મનિર્જ્ઞાના ઐયથી કરાતો જે પુરુષાર્થ તે સમ્યગ્-ક્રિયા. આ બેમાં જેનો વિકાસ તે જૈન

વિવેક એટલે...!!!

જીવનમાં વિવેકમુદ્ધિ મહત્વની છે. કેમકે તેનાથી માનવુસ કર્તવ્યમાં પથે થવી શકે છે-ટકી શકે છે.

પણ વિવેક એટલે માત્ર મારા-નરસા પદાર્થોની સમજણ નહીં. પણ જનતાં ધાર્મીમાં કાંકરાને કોપાડી ફર ફેંકવાની તમન્નાભરી પ્રવૃત્તિ હોય છે. તેમ વિવેક-બળે લૌકિક ઉચ્ચકોટિના પદાર્થોને પણ ખારા જેર સમાન સમજી મોહ-માયાના બંધનો ફગાવી દેવાની તત્પરતા થવી જરૂરી છે.

અતિ દુર્લભ દેવતકું નરભવ, શ્રી જિનદેવ વખાણે.
શ્રવાણ મુણી તે વચન સુધારસ. ભવને.. ત્રાસ કાં ન આણે ?

ધર્મક્રિયાનું રહસ્ય

જ્ઞાનીઓ જણાવે છે કે ધર્મની ક્રિયાથી કર્મ બાંધવાની ક્રિયા અટકે છે.

૦ ધર્મની ક્રિયા—અવળો પુરુષાર્થ

૦ કર્મની ક્રિયા—અવળો પુરુષાર્થ

શાસ્ત્રની આજ્ઞા, વિધિ તથા ગુરુની નિશ્ચા સાથે કરાતી ધર્મની ક્રિયા બંધનને તોડી શકે છે,

માટે વિવેકીઓએ યથાશક્ય-પ્રયત્ને વિધિનો આગ્રહ કેળવવા તથા જ્ઞાની મહાપુરુષોના અસંગોમાં બેસી ધર્મની ક્રિયા કરવાનો વિવેક મેળવવો જરૂરી છે.

આવી ધર્મક્રિયા એ જાગૃત્તર જીવનનો રહસ્ય છે.

ઇન્દ્રિયોના જય શી રીતે ?

માનવી સમજણ-વિવેકબુદ્ધિના ધોરણે સદુ કરનાં અહીયાંના છતાં પાંચ ઇન્દ્રિયોની ગુલામીના કારણે પાતાની શક્તિઓ વિકસાવી શકતો નથી.

શબ્દ, રૂપ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ આ પાંચ વિષયોના મોહમાં સપડાયેલ આત્મા લાન બૂટીને ઇન્દ્રિયોના ગુલામ થઈ જાય છે.

આદર જીવ ! ક્ષમાગુણ આદર, મ કરીશ રાગ ને દ્વેષ;
સમતા શિવમુખ પામીને. કોયે કુગતિ વિશેષ.

ઇંદ્રિયોના સુખ ક્ષણિક છે, અને પરિણામે ભયંકર અનર્થ ઉપજાવે છે. આની સ્પષ્ટ વિચારણા કરવાથી ઇંદ્રિયોનો જય સરળ બને છે.

દુઃખનું કારણ અને વારણ

સઘળા દુઃખનું કારણ કષાય છે. કષાય જેમાં જીવે કસાય=દુઃખી થાય તેનું નામ કષ-સંસાર, તેનો આય=પ્રાપ્તિ જેનાથી-તેનું નામ કષાય.

કષાયના ૪ ભેદ છે. (૧) ક્રોધ, (૨) માન, (૩) માયા, (૪) લોભ,

વ્યવહારમાં ગુસ્સાને કષાય તરીકે ઓળખાવાય છે, પણ ગુસ્સો જેનાથી ઉપજે છે તે જગતના પદ્ધતિઓનો રાગ અને તેમાંથી ઉપજતી વૃત્તિઓ ખરેખર કષાય છે.

કષાયથી તીવ્ર કર્મ બંધાય છે, એ વિચારી તેના નિગ્રહ માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

કષાયોનો નિગ્રહ શી રીતે ?

જીવનમાં ખળભળાટ ઉપજાવનાર કષાયો ખરેખર યોગ્ય રીતે કાબૂમાં ન લેવાય તો જીવન-શક્તિઓ ડોલાઈ જાય છે.

તેથી સમજણ પૂર્વક વિવેક કેળવી કષાયોને કાબૂમાં લેવા

સમતા સંજમસાર સુણીજે, કલ્પસૂત્રની સામે;
ક્રોધ પૂર્વ કેડિ ચારિત્ર બાળે, ભગવંત એણી પરે ભાળે.

નીચે મુજબ પ્રયત્નો કરવા જરૂરી છે.

૦ જડ પદાર્થની આસક્તિમાંથી તીવ્ર ઈચ્છા રૂપ લોભ,
ઉપજે છે.

૦ ઈચ્છાની પૂર્તિ માટે માયા કરવી પડે છે.

૦ ઈચ્છાની પૂર્તિ થવાથી માન ઉપજે છે.

૦ ઈચ્છાની પૂર્તિમાં ડબલ કરનાર ઉપર ગુસ્સો આવે છે.
તેથી વિવેકપૂર્વક જડ-પદાર્થોની આસક્તિ ઘટાડવા પ્રયત્ન
કરાય તો કષાયો આપોઆપ નબળા પડી જાય !!

સંસ્કારો સુધરે શી રીતે ?

આપણા જીવનમાં ઘણીવાર અનિચ્છાએ પણ અમુક
પ્રવૃત્તિઓ થઈ જાય છે, જેનું કોઈ પરિણામ સાફ નથી હોતું.

આવું કેમ બને છે ? તે સંબંધી જ્ઞાનીઓ ફરમાવે છે કે—

આપણા જીવનમાં આવ્યરાત્રી સારી-ખોટી પ્રવૃત્તિઓના
સારા-ખોટા સંસ્કારો રહી જાય છે. તે સંસ્કારો બાહ્ય નિમિત્ત
પામી સક્રિય બને છે.

પરિણામે જીવનમાં ઘણી પ્રવૃત્તિઓ અનિચ્છાએ પણ થવા
પામે છે, આ સંસ્કારોની પકડમાંથી છુટવાનો ઉચાચ એક
જ છે કે—

હર રહીજે વિષયથી, કીજે શ્રુત અભ્યાસ;
સંગતિ કીજે સંતની, હુમ્મએ તેહના દાસ.

બાહ્ય સંયોગો-વાતાવરણ આદિથી સંસ્કારો સક્રિય બને છે, તો અશુભ વાતાવરણ કે સંયોગથી દૂર રહેવાય, અને શુભ વાતા-વરણમાં રહેવાનો પ્રયત્ન થાય તો સંસ્કારો આપમેળે ઘસાઈને ખલાસ થાય, માટે સારા વાતાવરણમાં રહેવું જરૂરી છે.

જીવનનું ઘડતર શી રીતે ?

જીવન ખળખળ વહેતા ઝરણાની માફક વહી રહે છે, પણ તે જીવનની શક્તિઓ વિશિષ્ટ દેશ-કાળ વાતાવરણના સંયોગને પામી યોગ્ય રીતે રૂપાંતરિત થાય છે.

સારા-દેશ-કાળ-વાતાવરણના સંયોગે જીવનશક્તિઓ ઉર્ધ્વમુખી બને છે.

તેથી આપણા જીવન-પ્રવાહમાં બાહ્ય સંયોગો, વાતાવરણ આદિની થતી અસરને ધ્યાનમાં રાખી વિવેકપૂર્વક જીવનશક્તિ-ઓનું સારું ઘડતર થાય તે અંગે ખૂબ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

આહાર, વિહાર, વેષભૂષા, રહેણી-ઠરણી આદિ બાબતો પણ આપણી જીવન-શક્તિઓને સારી-નરમી સ્થિતિમાં લાવી મુકે છે. એટલે તે અંગે પણ પુરતું ધ્યાન આપવું જરૂરી છે.

ટૂંકમાં આપણી જાગૃતિ હોય તો જીવન-શક્તિઓ ખોટે

સમતાસે લય લાઇએ, ધરી અધ્યાત્મરંગ;
નિંદા નજીએ પરનાળી, ભજીએ સંયમ ચંગ

રહેતે જતી અટકે છે, તેથી સમજાણુપૂર્વક જવાબદારીનું લક્ષ્ય કેળવવું જરૂરી છે.

જીવનની સફળતા શામાં ?

મહાપુણ્યે મંગેલ વિવિધ ઉત્તમ સામગ્રીવાળા જીવનની સફળતા શામાં ?

આ એક મહત્વપૂર્ણ બાબત છે.

મહાપ્રયત્ને મેળવાતી ઉત્તમ ગ્રીઝ જે અવસ્થિત રીતે સફળયોગમાં ન આવે તો અક્ષમ્ય ભૂલ ગણાય !

તેથી દરેક જન્મમાં મેળવાતી વિષયવાસનાના કીચડને ફેંદવામાં મહામૂલા જીવનનો ઉપયોગ ખરેખર વેડફામણી છે.

આ ઉપર ખૂબ ગંભીરતાપૂર્વક વિચારવાની જરૂર છે.

જ્ઞાનનું મહત્ત્વ

જ્ઞાન એટલે શું ! ! !

જ્ઞાનનો અર્થ જાણકારી થાય છે ખરો ! પણ જાણકારી રૂપે ઓળખાતું જ્ઞાન વિવેકના પ્રકાશને ઉપજાવતું નથી.

પણ સમજણ રૂપનું જ્ઞાન સારા-નરસાનો વિવેક ઉપજાવે છે, તેથી જ્ઞાન એટલે સમજણ અર્થે બરાબર લાગે છે.

દેખાય તે ચેતન નહીં, ચેતન નહીં દેખાય;
રોપ-તોપ કિણુ શું કરે, આપહી આપ ખુબાય.

પણ સમજણમાં પણ લૌતિકવાદી દૂંકી વિચારસરણિ રહે તો સમજણ રૂપનું જ્ઞાન પણ છેવટે જીવન-શુદ્ધિમાં ઉપયોગી ન રહે.

તેથી અંતરની શુદ્ધિ માટે મહાપુરુષોની નિશ્રામાં રહી આપણા કર્તવ્યોની મર્યાદા સમજાવનારું જ્ઞાન હકીકતમાં મહત્વનું છે.

આ જ્ઞાન આવે એટલે સ્વ-દોષદર્શન અને ગુણાનુરાગ-દ્વિષ્ટિ આઘ્યા વિના ન રહે.

આવા જ્ઞાનના સ્વરૂપને અમલમાં મુકી આપણી અશુદ્ધિઓ ટાળવા પ્રયત્ન શીલ બનીએ !

જીવનશુદ્ધિનો ઉપાય ?

૦ આપણા જીવનમાં ડગલે ને પગલે અંતરમાં કામ ક્રોધ, મદ, મોહ, માન આદિનું જોર કામ કરતું હોય છે.

આત્મા પોતાની શક્તિઓને આગળ લાવવા મથે તો પણ આ બધા વિકારીભાવો આડે આવે છે.

તેથી જ્ઞાનીઓએ બતાવેલ પદ્ધતિ પ્રમાણે ધર્મની ક્રિયાઓ કરવાથી કામ-ક્રોધાદિ અંતરના વિકારોને કાબૂમાં લઈ આત્મશક્તિઓને આગળ વધવા દેવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

આત્મજ્ઞાને મન ધારે, વચન-કાય-રતિ છોડ;
તો પ્રકટે શુભ વાસના, ગુણ અનુભવકી જોડ.

કામ-ક્રોધાદિ વિકારો અંતરમાં કેટલા અને કેવા છે. ?
તેની જાણકારી અંતર્નિરીક્ષણ વિના ખબર ન પડે તેથી શાંત-
ચિત્તે ધર્મક્રિયાઓના આચરણથી આપણી અંદર ડોકીયું કરી
અંતર્નિરીક્ષણના બળે કામ-ક્રોધાદિ વિકારોને પારખવા જરૂરી છે.

વિવેકીઓએ આ દૃષ્ટિકોણથી ધર્મની આરાધના કરી જીવન-
શુદ્ધિના પંથે આગળ ધપવા પ્રયત્ન કરવો.

ઉપયોગી શિખામણ ! !

૦ જીવનને ઉન્નતિના પંથે ચલાવનાર બે બાબતો

૦ પોતાની ભૂલોનો સ્વીકાર

૦ બીજાના ગુણોનું બહુમાન

ગમે તેવા વિદ્વાન, જ્ઞાની, કે તપસ્વી પણ ઉપરની બે
બાબતોને ન અપનાવે તો જીવનશુદ્ધિના પંથે આગળ ધપી
શકતો નથી.

કેાનું દૂષણ ?

- ૦ ધર્મનું દૂષણ - દંભ
- ૦ ક્રિયાનું દૂષણ - પરપંચાત
- ૦ જ્ઞાનનું દૂષણ - અભિમાન
- ૦ ધ્યાનનું દૂષણ - અચળતા

પલપલ છીજે આઉપું, અંજલિ જલ જ્યું જેહ;
ચલતે સાથે સંબલો, લઈ શકે તો લેહ.

- ૦ જીવનનું દ્રવ્ય - પાપવૃત્તિ
- ૦ ભક્તિનું દ્રવ્ય - કૃપાની માંગણી
- ૦ અભ્યાસનું દ્રવ્ય - આગસ
- ૦ આધનાનું દ્રવ્ય - સ્વચ્છંદતા

જીવન ઉન્નત શી રીતે બને ?

હું અને મહારાણીની ટૂંકી ભાવનાથી જીવનના વિકાસમાં કામ-કેથ, લોભ, અને મોહના અવરોધો આવે છે.

તેથી નિષ્કાપૂર્વક સમજણ કેળવી જગતના વિશિષ્ટ મહા-પુરુષરૂપ પંચ-પરમેષ્ઠીઓના શરણે જીવન ને સમર્પિત કરી દેવાથી અંહ-મમ ની વિકૃતિ હટી જાય છે.

વળી વિચારોમાં અહંભાવ અને મમતાના કારણે જડતા આવવાથી ઉત્પન્ન થતો કદાચહ પણ ઘટવા પામે છે. નમ્રતા અને નિષાલસતા વિકસે છે. પરિણામે જીવન ઉન્નત બને છે.

સ્વતંત્રતાનું રહસ્ય

પરહિતકારી-જ્ઞાની મહાપુરુષોએ જોરજોરથી એક વાત ઢોળી પીટીને કહે છે કે—

જબ તેરા જગમેં જન્મ હુઆ, જગ હસે તુમ રાય;
અબ કરણી ઔસી કરે, તુમ હસે જગ રાય.

આત્મા અનંત શક્તિઓનો ધણી છે છતાં અણુસમજમાં મન વચન અને કાયા દ્વારા શક્તિઓને અવળી દિશામાં વાપરવાથી પુદ્ગલ-જડ-ચેતનારહિત-કર્મસત્તાની બેડીમાં ફસાઈ ગયો છે.

વિશિષ્ટ પ્રકારના વિવેકને કેળવી જ્ઞાનીઓએ ચીંધેલા પંથે જાતના સમર્પણ સાથે ચાલવાના પુરુષાર્થથી કર્મના બંધનોને આત્મા તોડી શકે છે.

આ જાતની હકીકતમાં જડપદાર્થોની પકડમાંથી આત્મા છુટે તેનું નામ સ્વતંત્રતા છે.

લૌકિક પરિભાષામાં ૧૫મી ઓગષ્ટને આઝાદીનો દિવસ કહેવાય છે.

પણ સહુના અનુભવની વાત છે કે કહેવાતી આઝાદી પછીના વર્ષોમાં જીવનના સર્વશ્લેષોમાં સ્વતંત્રતાના પરદા પાછળ સ્વછંદતાના પોપણ રૂપે અનુશાસન વિહીનતા વધી રહી છે.

પરિણામે આજે નાનાથી માંડી સહુ ભયત્રસ્ત દશામાં જીવી રહ્યા છે.

સ્વતંત્રતાનો અર્થ આ પ્રમાણે છે.

સ્વ=આત્મા,

મોહ તણ સમતા તણ, જાણી નિજ સ્વરૂપ,
પુદ્ગલ રાગ કરશે નહિ, પડશે નહિ ભવકૂપ.

તેનું તંત્ર=સમજણ=વિવેક સાથે નિયમિત જીવન-પદ્ધતિ તેનું નામ સ્વતંત્રતા છે.

આજે પ્રજામાં નૈતિક, આધ્યાત્મિક શારીરિક, બૌદ્ધિક, આર્થિક સામાજિક આદિ દરેક રીતે વિકાસના બદલે વિનાશની વણસતી પરિસ્થિતિ ઝોકીયાં કરી રહી છે.

માટે આઝાદીનો પરમાર્થ સમજવા જેવો છે. અધ્યાત્મનું પ્રાકૃતમાં રૂપાંતર અજઝગ્ગ થાય,

તેનું ટૂંકું રૂપ અપભ્રંશમાં આઝ થાય. એટલે આઝ= આત્મલક્ષી વિચારણા તે છે આદિ=, મુખ્ય જેમાં, તેનું નામ આઝાદી !!!

આત્મલક્ષી દૃષ્ટિ વિના આઝાદી ખરબાદી રૂપે પરિણમે છે.

તેથી આજે સહુએ ધીર-ગંભીર ભાવે સમજીને સંકલ્પ કરવાની છે કે.

કહેવાતી આઝાદી કે સ્વતંત્રતાના નામે જીવનના દરેક ક્ષેત્રોમાં અને પ્રજાના દરેક સ્તરમાં વિકૃત રીતે દેખાઈ રહેલી અનુશાસન-હીનતા વિલાસિતા, વાસનાની

અધિકાર પામી જગતમાં, કરે ન જો ઉપકાર;
અધિકારમાંથી 'અ' ગયો, પાછળ રહ્યો ધિક્કાર.

પરવશતા આદિ પર નિયંત્રણ મેળવી વાસ્તવિક આત્મ-લક્ષી સ્વતંત્રતા મેળવવા પ્રયત્ન કરવો.

વિચાર કે આચાર ? કોણુ શ્રેષ્ઠ ?

આપણું જીવન વિચારો અને આચારોના તાણાવાણાથી બનેલું છે.

તેમાં વિચારો કરતાં આચારનું મહત્ત્વ વધુ છે. કેમકે તેના વિના જીવન શક્તિઓ સાક્રિય બનતી નથી,

વિચારોની લગામ વિવેકના હાથમાં હોય તો આચાર દ્વારા જીવન—શક્તિઓ વિકાસના માર્ગે ધપે છે, પણ સંસ્કારોના હાથમાં વિચારોની લગામ હોય તો જીવન અધઃપતનના પંથે ગળડે છે.

તેથી શ્રી નવકાર-મહામંત્રની આરાધના દ્વારા પંચ પરમેષ્ઠીઓને લક્ષ્યમાં રાખી કર્તવ્યનિષ્ઠાની જાગૃતિ વિવેકપૂર્વક કરવાથી આચારશક્તિ વિકાસના પંથે ધપી શકે તેમ કરવાની ખાસ જરૂર છે.

આદર્શ જીવન

જન્મે છે, તે બધા મરે નહીં ત્યાં સુધી જીવે છે એમ કહેવાય—

દેખત નર અંધા હુઆ, પડિયા વિષયજંબલ,
લણ્યાગણ્યા મૂરખ થયા, નરનારી બાલગોપાલ.

પણ જીવનું એટલે જીવન-શક્તિઓનો સદૃઢિ પયોગ કરવો.

જે વિવેકની ખામી એ પોતાની શક્તિઓનો દુરુપયોગ આપણે કરતાં હોઈએ તો ખરી રીતે આપણે વિનાશના પંથે જતા હોઈ “મરી રહ્યા છીએ” એમ કહી શકાય !

તેથી સમજણ પૂર્વક જીવન—શક્તિઓને પરમાર્થવૃત્તિ, કરુણા ભાવ. પરદુઃખ નિવારણ, પરોપકાર, આત્મનિગ્રહ, સંતોષ, સંયમ આદિ રૂપે વાળવામાં આવે તો આપણે હકીકતમાં જીવી રહ્યા છીએ એમ કહી શકાય.

મહત્વની વાત

જીવનમાં શક્તિઓના ઉત્થાન માટે વિચાર શુદ્ધિની ખાસ જરૂર છે.

માણસની વિચારધારામાં જ્યાં સુધી વિવેકનો પ્રકાશ ન ભળે ત્યાં સુધી વર્તનમાં સુધારો થતો નથી.

આજે જીવનમાં ધર્મની, વ્યવહારની પ્રવૃત્તિઓ ઘણી જોવા મળે છે, પણ તેની પાછળ અંતરંગ વિવેક-બુદ્ધિના પ્રકાશવાળા વિચારશુદ્ધિ ખૂબ જ ખૂટતી રહે છે.

પરિણામે કદાચ પોતાની ભૂલને ઠાંકવાની કુટેવ, ખીજાને ઉતારી પાડવાની વૃત્તિ આદિ દૂષણો જીવનમાં વધી રહ્યા છે.

વાસના કારણે જ્યું ધસમસે, ધર્મમાં થા ! ત્યું શર.
તો ભવભવના પાપ સવિ, ક્ષણમાં થાયે દૂર.

ખૂબ જ ગંભીરભાવે આના પર વિચાર કરી વિવેકપૂર્વક વિચાર શુદ્ધિ કેળવવી જરૂરી છે.

ધર્મની આરાધના શા માટે ?

રોગ કાઢવા માટે દવાનું મહત્વ છે, સાબુ-સોડાનું મહત્વ મેલં કાઢવા માટે છે, તેમ ધર્મ એ કર્મરૂપ રોગને કાઢવા માટે જરૂરી છે.

જેમ જેમ ધર્મની આરાધના જ્ઞાની જ્ઞાની નિશ્રાએ કરવામાં આવે તેમ તેમ નીચે મુજબ અનુભવ થાય.

- કર્મના બંધનો ઢીલા પડે !
- રાગદ્વેષ ઓછા થાય !
- કપાયો નરમ પડે !
- પોતાની ભૂલો આપણે સ્વયં ઓગાળી શકીએ !
- દુઃખીઓના દુઃખને દૂર કરવા સતત પુરુષાર્થ થાય !
- ભૌતિક પદાર્થોની પકડ ન રહે !
- ત્યાગ-તપ વિવેક અને સંયમ જીવનમાં પ્રધાન બની રહે !!!

ઉપરની બાબતો મેળવવા વિવેકીયો ધર્મની આરાધના જ્ઞાનીઓની નિશ્રામાં રહી કરવી જરૂરી છે.

યથાશક્તિ પરમુખ દીજીએ, દુઃખ ન દીજે કોય;
દુઃખ દેઢ દુઃખ પામીએ, સુખ દેઈ સુખ હોય.

સમજણનો પ્રકાશ

૦ દીવાનું મહત્વ પ્રકાશથી છે, સૂર્યનું મહત્વ તેના તેજ—
થી છે, ચિતરેલા દીવા કે સૂર્યમાં પ્રકાશ કે તેજ ન હોવાથી તેનું
કિંમત કુટી કોડીની છે..

આ રીતે જ્ઞાનની કિંમત સમજણના પ્રકાશ કે તેજ થી
છે, જેથી કે આપણે સારા ખોટા નો નિર્ણય કરી શકીએ.

સમજણ વિનાનું જ્ઞાન બકરીના ગળે લટકતાં આંચળ
જેવું છે. તેથી વિવેકીઓએ સમજણ કેળવવા પ્રયત્ન કરવો
જોઈએ.

૦ સમજણ =

હેય — ઉપાદેય નો નિર્ણય

↓

↓

છોડવા લાયક

લેવા લાયક

૦ જ્ઞાનની મલાઈ=

સમજણ!! !

આ વાત ભૂલવા જેવી નથી.

ખાસ વિચારવા જેવું !!!

૦ આપણાં જીવનને ડોળી નાંખનાર રાગ-દ્વેષ અને મોહને

થોડલો પણ ગુણ પરતણો, સાંભળી હર્ષ મન આણ;
દોષ લવ પણ નિજ દેખતાં, નિરગુણ નિબતમ બાણ.

વધારનારા જગતના ભૌતિક પદાર્થોને સુપ્રશાંતિ આપનારા માનવા, તે ખરેખર વિચારક બુદ્ધિની ખામી જણાય છે.

૦ અશુભ કર્મોનો બોજો દુઃખ અને અશાંતિ લોગવવા દ્વારા ઘટે છે, તો તેમાં ગભરાવાની શી જરૂર !

૦ વિચારો ને અમલમાં મૂકતાં પહેલાં વિવેકબુદ્ધિથી પરિણામનો વિચાર કરવો જરૂરી છતાં સંસ્કારોના-ધકકાથી વિવેક-બુદ્ધિને અમલમાં મૂકી શકતા નથી.

ધર્મ જરૂરી કેમ ?

“ધર્મ કરવો કદાચ દરેક ને ન ગમે પણ ધર્મનું ફળ સહુ ઇચ્છે છે !

પાપનું ફળ કોઈ ઇચ્છતું નથી છતાં પાપની પ્રવૃત્તિ છોડવા તૈયારી નથી”

આ હકીકત છે.

છતાં વિવેકપૂર્વક જીવનશુદ્ધિના પંથે ધપવા ઇચ્છતા પુણ્યવાનોએ “જેવું બી વાવ્યું હોય તેવું ઉગે” એ વાત નજર સામે રાખી સુખની ઇચ્છા હોય તો સમજણપૂર્વક ધર્મની આરાધનામાં પ્રવર્તવું જરૂરી છે.

અન્યમાં પણ દયાદિક ગુણો, જેહ જિનવચન અનુસાર;
સર્વ તે ચિત્ત અનુમોદીએ, સમાકતળીજ નિરધાર.

નહીં તો અગ્નિમાં હાથ નાંખનાર બાળકની જેમ ઈચ્છા ન હોય તો પણ અશુભ ક્રિયાનું ફળ મળવાનું જ !

માટે સમજણ અને વિવેકપૂર્વક ધર્મક્રિયામાં પ્રવૃત્તિ રાખવી જરૂરી છે. અને દુનિયાના પદાર્થોની અશુભ પ્રવૃત્તિ અટકાવવી જરૂરી છે.

તો જીવનમાં સુખ-શાંતિ ચિરસ્થાયી પણ થઈ શકે.

ધર્મની વ્યાખ્યા

જીવનમાં અંતરંગ—શક્તિઓના પ્રવાહની આટે અશુભ સંસ્કારો અવરોધો ઊભા કરે છે.

તે અવરોધોને રોકાવવા માટેનો પ્રયત્ન તેનું નામ ધર્મ !

વિવેકપૂર્વક વિચાર-શક્તિનો સદુપયોગ કરવામાં આવે તો આપણા જીવનમાં અવરોધક તત્ત્વોને હટાવવા માટે ધર્મના પુરૂષાર્થની આચરણા જેવું બીજું કંઈક કર્તવ્ય નથી. એમ લાગશે

તેથી જ જ્ઞાની-મહાપુરુષો સતતપણે ધર્મ કરો ! ધર્મ કરો ! ની આલંગેલ પોકારી માણસને અજ્ઞાનની ઉંઘમાંથી જગાડે છે.

શ્રુતજ્ઞાની સંસારને, તરી પામે ભવપાર,
શ્રુત વિણ ભૂલા પ્રાણીઆ; ધૃત ભીત દ્વિરે સંસાર.

ધર્મમાં સોદાગાળુ ન શોભે ?

પુણ્યવાન આત્માઓ ધર્મની સામગ્રીને મેળવ્યા પછી વિવેકબુદ્ધિની ખામીથી ફળની કામનાને છોડી શકતા નથી.

ધર્મની આરાધના કર્તવ્યનિષ્ઠા, ફરજ અને જવાબદારીના ભાન સાથે કરવાની હોય છે, તેમાં ફળની માંગણી કે ઇચ્છા વ્યાજબી નથી.

વ્યવહાર રીતે વ્યાપારી તરીકેના ઘડાયેલા માનસથી ધર્મની આરાધનાથી શું ફળ મળશે ? એની કલ્પના ઘણીવાર સતાવતી હોય છે.

પણ ધર્મ એટલે આપણા પોતાના જીવનમાં વિકાસ અર્થે નિષ્ઠાપૂર્વકના પ્રયત્નમાં સોદાગાળુનું ધોરણ કે વ્યાપારી માનસ રાખવું ઉચિત નથી....!!!

પ્રભુભકિતનું રહસ્ય

જિનશાસનમાં શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ભકિત અંતરંગ ગુણાનુરાગ દષ્ટિ કેળવવી જરૂરી જણાવી છે.

લૌકિક વ્યવહારની જેમ ભકિતથી રીઝી ગયેલ ભગવાન આપણને સુખી કરી દેશે એવી સ્થૂલ અસંગત વાત પ્રભુભકિતમાં ઉચિત નથી.

શ્રુતથી શુભમતિ સંપન્ને, શ્રુતથી નય વિકાર;
શ્રુત વાસેત જાણે ભલા, તત્વાતત્ત્વ-વિચાર

પરમાત્મા તો વીતરાગ-નિરંજન નિરાકાર છે, તેથી લક્ષિત કરનારની લક્ષિતથી રીઝવાનું કે લક્ષિત ન કરે તો ખીબવાનું સંભવિત નથી.

હકીકતમાં શ્રી વીતરાગ-પ્રભુની લક્ષિત વળતે શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માના આદર્શને તેમની આજ્ઞાઓને નજર સામે રાખી તેમણે જીવન જીવવાની જે પદ્ધતિ દર્શાવી છે તે ખ્યાલમાં લઈ અંતરંગ બળ કેળવવા પ્રભુલક્ષિતથી અંતરના આવરણ કરનારા કર્મોને હઠાવવાનું લક્ષ્ય રાખવું જરૂરી છે.

વિચાર વધે કે આચાર ?

જીવન-રથના મહત્વના બે પૈડા છે.

વિચાર અને આચાર!

આચારની ભૂમિકાનું બળ વિચારશુદ્ધિથી કેળવાય છે.

તેમ જ વિચારશુદ્ધિ આચાર-નિષ્ઠાથી જન્મે છે.

ભણતર કે વાકપટુતાથી વિચારોનું ઘડતર થતું નથી તેમજ વિચારોમાં શુદ્ધિનું તત્ત્વ આવતું નથી, તે માટે યથાશક્ય આચારનિષ્ઠા જરૂરી છે.

તેથી હકીકતમાં જીવન-રથની ગતિ-શીલતામાં પૈડા તરીકે

વિવેક વિનાનો માનવી, સમજો પશુ સમાન;
વાનરને પણ છે જુઓ, હાથ પગ મુખ ને કાન.

વિચાર આચાર બંને સરખા ઉપયોગી છે, તે છતાં સાપેક્ષ રીતે આચાર નિષ્ઠાની વધુ ઉપયોગીતા છે.

કેમ કે વિચાર-શુદ્ધિની ગેરહાજરીમાં પણ આચાર નિષ્ઠા પરંપરાએ વિચારશુદ્ધિ જન્માવે છે, પણ આચાર-નિષ્ઠાની ગેરહાજરીમાં વિચારશુદ્ધિ ટકતી નથી, તેથી જીવનમાં આચાર-નિષ્ઠા ખૂબ જરૂરી છે.

જીવનનો વિકાસ શી રીતે ?

આપણી શક્તિઓને યોગ્ય રીતે કેળવવાથી જીવન-વિકાસના પંથે ધપે છે.

તે કેળવણી જ્ઞાનીઓની આજ્ઞા પ્રમાણે વિકારી-ભાવોને કાળૂમાં લેવાથી ઝડપી થાય છે.

મોટે ભાગે અજ્ઞાનદશામાં આપણે શક્તિઓનો દુરુપયોગ કરતા હોઈએ છીએ.

જે પ્રવૃત્તિઓ આપણા જીવનને વિષયવાસના કે વિકારી ભાવો તરફ લઈ જાય, તે પ્રવૃત્તિઓનાં સદંતર ત્યાગ જરૂરી છે.

એ રીતે આપણું જીવન વિકાસના પંથે ધપે છે.

જે વચને પર દુઃખ હુએ, જેથી થાય પ્રાણીધાત;
કલેશ પડે નિજ આત્મા, તજ ઉત્તમ ! તે વાત.

સમજવા જેવી વાત

પ્રમાદથી ધર્મની આરાધના ન થઈ શકતી હોય તો તેનું હંયામાં દુઃખ રહેવું જરૂરી છે. પરંતુ “અમે તો સંસારી છીએ” “સમય સંભોગ એવા છે, ન કરીએ તેમાં શુ?” એવું જો બોલાય કે વિચારાય તો હંયામાં ધર્મની કિંમત સમજાઈ નથી. એવું સ્પષ્ટ થાય ?

માટે ધર્મ ન થાય તો મનમાં તે ખૂંચવું જોઈએ તો ભવિષ્યમાં પણ આરાધનાની આમચી સુલભ થાય.

“અમે સંસારી છીએ” શબ્દોની આડમાં પાપની વાસનાનું પોષણ હકીકતમાં જીવને ખૂબ જ નીચે લઈ જાય છે.

સંસ્કારની પકડ ઢીલી થાય અને વિચારો વિવેકવાળા બને તો જીવનશુદ્ધિના પગથારે આપણે છીએ તેમ કહેવાય.

સંસ્કારો પલટાય શી રીતે ?

પ્રાણીમાત્ર સુખની ઈચ્છા રાખવા છતાં પૂર્વ-જન્મના સંસ્કારોને પરવશ બની અશુભ પ્રવૃત્તિમાં ફસાઈ અનિચ્છાએ પણ દુઃખી બને છે.

તે સંસ્કારોને જ્ઞાની-મહાપુરુષોના ચરણો બેસી કર્તાવ્ય માર્ગને સમજી યથાશક્ય જીવનમાં સદાચારને ઉતારવાના

ભવપ્રપંચ મન-જાલકી, બાજુ બૂઠી મૂલ;
ચાર-પાંચ દિન ખુશ લગે અંત ધૂલકી ધૂલ.

પ્રયત્નથી પલટાવી શકાય છે. મહાપુરુષોત્તું સર્જન સંસ્કારોના પલટાના વિશિષ્ટ-પુરૂષાર્થથી થાય છે.

આપણી અંતરની શક્તિઓ સંસ્કારમાં આવેગમાં ગૂંચવાઈ ન જાય તે અંગે કર્તવ્ય-નિષ્ઠા કેળવી અંતરને વિવેકબુદ્ધિથી જાગૃતિ રાખવાની જરૂર છે.

આદર્શ ગૃહસ્થ એટલે ?

૦ જેનાથી રાગ-દ્વેષની ભાવના ઘટે તેમજ તેવા સાધનો ને અમલી બનાવવા સતત મથે તે !

૦ પોતાની જાત પર એટલે ઇંદ્રિયો અને મનના વિચારો પર કાબૂ રાખવા સતત ઉપયોગ રાખે તે !

૦ પોતાની ભૂલો તરફ જરા પણ આંખ-મીંચામણું ન કરે તે

પોતાની પ્રવૃત્તિમાં સમજણ અને વિવેકનો સમન્વય જાળવી રાખે તે ?

૦ અશુભ સંસ્કારો સક્રિય બનાવનાર વાતાવરણ નિમિત્તોથી આઘો રહે તે !

રાગાદિક-પરિણામયુત, મનહી અનંત સંસાર;
તેહી જ રાગાદિક-રહિત, જાનો પરમપદ સાર.

વાંચો ને વિચારો !!!

- ૦ ખોટી દલીલો કે કુતર્કનો આસરો લઈ કેઈ વાતને સાર્થક કરવાનો પ્રયત્ન કદાચહનો સૂચક છે.
- ૦ ઉદારતાનો સંકેત થવાથી માનવ સ્વાર્થી બની ક્યારેક દાનવ બની જાય છે.
- ૦ આપણી ભૂલને દલીલોના બળે છાવરવાનો પ્રયત્ન જીવનનો અધોગતિ તરફ ખેંચી જાય છે.
- ૦ આપણી ઈર્ષ્યા-મરજીને અનુકૂળ રહેનારા કરતાં આપણા હિતમાં જે દોરવણી આપે તે ખરેખર જીવન-શુદ્ધિમાં સહાયક બને છે.
- ૦ શક્તિનો વિકાસ થયાની સફળતા નમ્રતા અને સદુપયોગમાં છે.

સોનેરી શિખામણ

- ૦ પાપ સાપ કરતા પણુ લયંકર છે એવું જાણવા છતાં સચી માચીને પાપ કરવાની વૃત્તિ જીવનમાં અજ્ઞાનનું અંધારું ગાઢપણે ફેલાયેલ છે, એમ સૂચવે છે.
- ૦ ખીજાને ઉપદેશ આપતાં અંતરની આપણી જવાબદારીઓને ધ્યાનમાં રખાય તો ઉપદેશ અને આચરણ વચ્ચે રહેલી

અવગુણ ઉપર ગુણ કરે, એ સજ્જન અભ્યાસ;
જો સુખડ સળગાવીએ, તો પણ આપે સુવાસ;

ખાઈ પહોળી ન થવા પામે.

- વિચારોમાં પરિવર્તન કરવામાં માણસ આંચકો ખાય છે. જેથી કે આચારનું પરિવર્તન મૌલિક રીતે થતું નથી.
- સંસારને એકાંત રીતે ખરાબ માનનારો જ આત્મકલ્યાણના પંથે ધખી શકે.

હૈયામાં ઉતારવા જેવું !!!

- ખીંતના નાના પણ ગુણને ખ્યાલ બહાર ન જવા દેવો ! તેમજ પોતાના નાના પણ દોષની ઉપેક્ષા ન કરવી !
- સમ્યક્ત્વ એટલે સંસાર અને વિષય-કપાયની પકડ દીલી થવી.
- કપાયોની ભયંકરતાને ધ્યાનમાં રાખી પૌદ્ગલિક પદાર્થોની ગુલામીને હઠાવવા મથે તે સમજૂ !!!
- જેવા વિચાર તેવું બોલવું હજી પ્રયત્નસાધ્ય છે, પણ જેવું બોલવું તેવું આચરવું ખૂબજ કઠણ છે.

માટે ઉચ્ચાર અને આચાર વચ્ચે સુમેળ સ્થાપવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

વિચારીને વાંચો ? ? ?

- પોતાની છતી ભૂલો છુપાવવાથી દગાવેલ શુભકાંતી જેમ

રાગાદિક-પરિણામયુત, મનહી અનંત સંસાર;
તેહી જ રાગાદિક-રહિત, જાનો પરમપદ સાર.

ભયંકર અનિષ્ટો ઉપજે છે.

પરિણામે દેખાવમાં નાની છતાં મોટા-સ્વરૂપમાં પ્રગટ થઈ જીવને અનર્થની ખાઈમાં ધકેલે છે.

- ૦ પોતાના દોષોનું યથાર્થ ભાન જેને પ્રાપ્ત થયું તે સાચો જ્ઞાની વિવેકી છે.
- ૦ ખીજના ગુણો તંરફ આંખ-મીંચામણાં કરનાર કે વિકૃત દષ્ટિ કરનાર ખરેખર સદગુણોના સાચા સ્વરૂપને સમજી શક્યો નથી.
- ૦ સારી ચીજ હોય તો છુપાવીને રખાય ! હીરા-મોતી આદિ ઝવેરાતને સાચવીને તિબ્બેરીમાં રખાય, પણ કચરાને કોઈ સાચવી ન શકે તેમ દોષ રૂપ કચરાને છુપાવવાને બદલે તેને બહાર કાઢવાના પ્રયત્નરૂપે બહાર કરી દેવા જરૂરી છે.

ધ્યાન પૂર્વક વાંચો !!!

૦ જીવનમાંથી રાગાદિ-દોષોની મલિનતા દૂર કરવો વિશિષ્ટ તૈયારી કરવી જરૂરી છે.

૦ રાંરકારો પરવશતા, અજ્ઞાનદંશા, પરદોષ-દર્શન અંગે, વિરોધની વૃત્તિ પર કાળૂ મેળવવા સાથે યથોચિત ધર્મધ્યાન વધારવા માટે સમજણ બુદ્ધિ કેળવવાની જરૂર છે.

ભવપ્રપંચ મન-બલકી, બાજી જૂઠી મૂલ;
ચાર-પાંચ દિન ખુશ લગે, અંત ધૂલકી ધૂલ;

૦ શાંતિ સહુને ગમે છે ! પણ સાચી સમજણ વિના શાંતિ મળતી નથી. તેથી પરમાત્માની ઉપાસના ભક્તિ કરી સાચી સમજણ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો.

૦ મનની ધારણાઓના રવાડે ચઢીને આપણી શક્તિઓને અવળી દિશામાં ખર્ચવાની આપણી ભૂલ જ્ઞાનીઓના અરણ્યોમાં બેસી સુધારવાની જરૂર છે.

૦ શરીરની ભૂખ કરતાં વાસનાની ભૂખ માનવને હેવાન અને દાનવ બનાવી મૂકવામાં મોટો ભાગ ભજવે છે.

૦ બીજાને શિખામણ આપતાં પહેલાં આપણી લાયકાતનો ખ્યાલ જરૂરી છે.

૦ વિષ = ઝેર તો ખાધાથી મારે છે ! પણ વિષયો = પાંચ ઈન્દ્રિયોના ભોગોનું સ્મરણ પણ મહા ભયંકર છે.

૦ વૃત્તિઓમાં રહેલી અંચળતા પૂર્વકૃત કર્મના વિપાકરૂપ છે, તેથી વીતરાગપ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાથી કર્મનું બંધન ઢીલું કરવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

૦ જેના વિચાર, વાણી અને વર્તનમાં એકરૂપતા હોય તે આત્મશુદ્ધિ જલ્દી મેળવી શકે.

જે વચને પર દુઃખ હુએ, જેથી થાય પ્રાણીધાત;
કલેશ પડે નિજ આત્મા, તજ ઉત્તમ ! તે વાન.

૦ જેના હૈયામાં વીતરાગની આજ્ઞા તેને સંસારના વિષમ વાતાવરણની અસર ન થાય.

સમજીને વાંચો !!!

૦ ધર્મના કામમાં ઢીલ કરે તે મૂર્ખ ગણાય કેમકે અચાનક આવી પડનારા મોતના સકંતમાંથી બચાવનાર ધર્મ જ છે. !

તેથી આરાધનામાં પ્રમાદ-ઢીલાશ જરા પણ ન કરવી. વ્યાજબી છે.

૦ સંસારના જિયામાં જિયા સુખના સાધનો કે ગૌભવની સામગ્રી ન ગમે ત્યારે સમજવું કે હૈયામાં સમ્યક્ત્વ=સાચી વિવેક બુદ્ધિ પ્રગટી છે.

૦ અંતરની વિવેકદૃષ્ટિ વિના સમજદાર પણ ખરે ટાણે શું કરવું ? તેનો નિર્ણય કરી શકતો નથી, તેથી જ્ઞાની પુરૂષોના ચરણોમાં બેસી અંતરની વિવેકબુદ્ધિ કેળવવી જરૂરી છે.

૦ સંસારી-જીવનમાં વિષયની વાસના અને કષાયોનું જોડ ઘટે ત્યારે સમજવું કે ધર્મની આરાધનાની અસર થવા પામી છે

૦ ભૂલને છાવરવા માટેનો પ્રયત્ન વિકાસના દરવાજા ભીડ દેવા બરાબર છે.

યથાશક્તિ પરસુખ દીજીએ, દુઃખ ન દીજે કોય;
દુઃખ દેઈ દુઃખ પામીએ, સુખ દેઈ સુખ હોય

૦ આપણા દોષ બતાવનારને આપણા જીવનના પરમોપકારી તરીકેની ભાવના ઉપજે ત્યારે સમજવું કે ધર્મ આરાધનાની યોગ્યતા ખરેખરી વિકાસ પામી છે.

૦ જોલવામાં અને રસાસ્વાદમાં જીવનને ડોળી નાંખનાર જીભ પર જેનો કાળૂ તે પુણ્યશાળી ! ! !

૦ ભૂલ થઈ જાય એ ક્ષતિગ્ય ગણાય, પણ થયેલી ભૂલનો ઈકરાર નિખાલસભાવે ન કરાય તો જીવનનો વિકાસ અટકી જાય !

૦ જીવનની જરૂરિયાતો ઘટાડનાર સુખ-શાંતિ અનુભવી શકે છે,

૦ વાસનાને સમજાવ પૂર્વક કાળૂમાં લેવાના બદલે તેને આધીન થઈ જાય તેનું જીવન દુઃખમય થતું જાય છે.

૦ ધર્મની આરાધના સફળ ક્યારે ગણાય ? જ્યારે કે આપણી ભૂલો-ખામીઓ-ત્રુટિઓ આપણને ખુંચે ! !

૦ મહાપુરૂષોને નમસ્કાર કરવાની સાર્થકતા તેમના પ્રબલ પુરૂષાર્થને નજર સામે રાખી આત્મશક્તિઓના વિકાસ માટે તત્પરતા કેળવવામાં છે.

વાસના કારણ જ્યુ ધસમસે, ધર્મમાં થા ત્યુ શર;
તો ભવભવના પાપ સવિ, ક્ષણમાં થાયે દર.

- ૦ શરીરનું પોષણ આહારથી થાય છે, પણ સ્થૂલ-આહાર કરતાં આહારની સાત્વિકતા શરીરને ધર્મનું અંગ બનાવી દે છે.
- ૦ વસ્તુને સમજવાની સાચી દૃષ્ટિ જ્ઞાનીઓના ચરણોમાં બેસવાથી મળે છે.

શાંતિથી વાંચો !!!

- ૦ વિષયોની વાસના માનવને દાનવ બનાવી મુકે છે.
- ૦ વિચારોનું પ્રહાયર્થ આત્મશક્તિનું ઓઝસ વધારે છે.
- ૦ આત્મશક્તિઓનું ઉત્થાન મહાપુરુષોના પ્રસંગોનું સતત ચિંતન કરવાથી ઝડપી થાય છે.
- ૦ વિકારોની ગુલામી ખુંચે ત્યારે અમણ શકાય કે ધર્મની આરાધનાનો માર્ગ હાથે ચડયો છે.
- ૦ આપણામાં શું છે. ? તેનો વિચાર આપણા અહંને પોષે છે. પણ આપણામાં શું નથી ? તેનો વિચાર નમ્રતા ઉપજાવે છે.
- ૦ સંસાર એટલે=વાસના અને ઉન્માદનો રાજમાર્ગ !
- ૦ ધર્મ એટલે સ્વછંદ-વૃત્તિનો સંયમ.

દેખત નર અંધા હુઆ, પડિયા વિષયજાલ;
ભણ્યાગણ્યા મૂરખ થયા, નરનારી ગાલગોપાલ.

કરામતી કાગળ.
મૃત્યુ સમયે જીવે શરીરને લખેલ
અદ્ભુત પત્ર

૦ આ સંસારમાં લાઈજીંધીને નભાવવા માટે કેટલાક મહામના વ્યક્તિઓ સાચા દિલથી પોતાના સ્વાર્થને જતો કરીને પણ પરસ્પર સુખ-દુઃખના સંવેદનમાં સરખી લાગણીઓ અનુભવે છે, જ્યાંયે કેટલાક સ્વાર્થપ્રધાન વ્યક્તિઓ માનવતાના સંજંઘની પણ દરકાર કર્યા વિના પશુવૃત્તિને આધીન બની પોતાના સ્વાર્થથી પૂર્તિના મલિન ધ્યેયથીજ મિત્રતા નભાવતા હોય છે, અને પ્રત્નંગ આવ્યે સ્વાર્થસિદ્ધિ ન દેખાય અગર સ્વાર્થપોષણના નામે આફતો આવતી લાગે ત્યારે જરાપણ શરમ રાખ્યા વિના સાત-પાંચ ગણી છૂ થઈ જવા તૈયાર થાય છે.

૦ સંસ્કારોની પકડ ઢીઢી થાય તો જ આપણી પ્રવૃત્તિઓ સફળ થાય

૦ આપણામાં જે નથી હોતું તેને ઢાંકવા માટે આપણે દડીલોનો સહારો લઇએ છીએ તે ખરેખર વ્યાજબી નથી.

આ વાતનું આધ્યાત્મિક રહસ્ય જાણવા માટે નીચેનો

અધિકાર પામી જગતમાં, કરે ન જો ઉપકાર;
અધિકારમાંથી 'અ' ગયો, પાછળ રહ્યો ધિક્કાર.

“કરામતી કાગળ” ગંભીરતા અને સમજદારી સાથે વાંચવાની જરૂર છે.

જીવરાજભાઈ મૃત્યુનો સમય નજીક આવ્યે છતે પોતાના લંગોટીયા દોસ્ત; જન્મથી સહચારી અને અત્યંત પ્રેમાળ ગણાતા શરીર રૂપ જીવરજાન દોસ્તને માર્મિક કટાક્ષ ચોલંચો અને કંઠર પ્રગટ કરવા રૂપે કહે છે કે :-

બહાલા દોસ્ત !

આજ દિવસ સુધીના તારા પરિચયથી મને

ઘણું જ નુકશાન થયું છે, એટલું જ નહિ, પણ
અત્યંત લાલદાયી અને મોક્ષના સાધન રૂપ સદગુણો
ની હાનિ થઈ છે, અને નરકમાં લઈ જનાર દુર્ગુણો
ની પ્રાપ્તિ થઈ છે. તેં ખરેખર સાચી મિત્રતા રાખી
નથી, પણ ઉદ્દુગ્ધ વિશ્વાસઘાતી દુશ્મનનું જ કાર્ય કર્યું
છે, આ સ્વાર્થમય વિચિત્ર સંસારમાં સદા સ્વાર્થ-
સાધક અને ગરજ મિત્ર ઘણા હશે, પણ સન્માર્ગ
ત્યાગી તારા જેવો કો' ક જ હશે, હું માનું છું કે તારી
દુષ્ટ વૃત્તિઓ અને કામનાઓની પૂર્તિ માટે જ તારી
મારા પર પ્રીતિ છે. એટલું જ નહિ, પણ સાચી

મોહ તજી સમતા તજી, જાણી નિજ સ્વરૂપ;
પુદ્ગલ રાગ કરશે નહિ, પડશે નહિ ભવદ્રૂપ.

નથી, ફક્ત સ્વાર્થ સાધનાના મલિન આશયવાલી
 છે, તારા જેવા મિત્રોની સાથે કાયમી મિત્રતાની
 ઇચ્છા નથી, મારા આ છેલ્લા પત્રથી તારો ત્યાગ કરવાની
 ઇચ્છા છે. તારા જેવા સંકટ વેળાએ પૂરી સહાયતા
 ન આપનાર પણ ઉડ્ડું ધીરજ તોડી ઘણું દુઃખ
 આપનારા મિત્રો આ દુનિયામાં કે' ક જ હશે ! તારા આ
 દુર્ગુણોને લીધે તું હજાર વાર ધિક્કારને પાત્ર છે, તારા આ
 કર્તવ્યોના ફળરૂપે કર્મરાજ તને સદાને માટે બંધન
 માં નાંખશે, તું કદી એમ ન માનતો કે તને બંધનથી
 મુક્ત કરી દેશે.

તથાસ્તુ”

લીં

તારા યથાર્થ પ્રેમી

જીવરાજના યથાવત્

ખાસ વિચારપૂર્વક શાંતિથી વાંચો.

આ પત્ર દ્વારા ચેતને પોતાની કાયા પ્રતિ દુઃખના ઉદ્દગાર
 કાઢ્યા હોય એમ પહેલી તકે આપણને લાગે જ, પણ સમજદારી
 અને વિવેકબુદ્ધિથી કાયાદ્વારા કરેલ ધર્મકાર્યોની અતુભાદના રૂપે
 કાયાને ધન્યવાદ પણ આ પત્ર દ્વારા આપેલ છે.

જળ તેરા જગમેં જન્મ હુઆ, જગ હસે તુમ રાય;
 અળ કરણી એસી કરૌ, તુમ હસે જગ રાય.

આ પત્રની ખૂબી જ એ છે કે-દેખાય ઠપકો ! અને અંદર હોય ધન્યવાદ ! એ કેવી રીતે ? એ જાણવા માટે કાગળમાં મોટા ટાઈપનું લખાણ છે, તે વાંચો.

બસ ! હવે તમને ખબર પડી ગઈ કે આ કાગળ કેવો કરામતી છે !

આ પત્રનું વધુ રહસ્ય ગુરૂગમથી જાણવા પ્રયત્ન કરવો.

 (*) ધર્મ વિહોણા માનવીનું મૃત્યુ. (*)

આજના ભૌતિકવાદના ચિત્ર-વિચિત્ર સાધનોથી છકી જઈ મોહ મૂઢ માનવી ભલે ! પોતાની જીંદગીને લાખોથી મૂલવતો હોય ! પણ આ શરીર જેનાથી બનેલું છે તે તત્ત્વોનું પૃથક્કરણ કરતાં આજના પ્રખર વૈજ્ઞાનિકોએ એક બહાર કયું છે કે—

૦ “આ શરીરના સારભૂત તત્ત્વોની કિંમત ચાલુ બજારે ભાવે ગણતાં ફક્ત ત્રણ રૂપીઆ ને બાર આના ડાહ્યા રૂપીઆ થાય છે.”

માનવ-દેહના સાર તત્ત્વોનું પૃથક્કરણ

૬૫૮૬ ઓક્સીજન

૧૮૮૬ કાર્બન

૧૦૮૬ હાઈડ્રોજન

૩૮૬ નાઈટ્રોજન

૨૮૬ કેલ્શીયમ

૧૮૬ ફોસ્ફરસ

૧૮૬ તાંબુ, જસત વગેરે

૧૦૦૮૬. = કિં. રૂ. ૩-૧૨-૦

વિવેક વિનાનો માનવી, સમજે પણ સમાન;
 વાનરને પણ છે જુઓ, હાથ પગ મુખ ને કાન.

એટલે કે અંદરથી ચેતનના ગયા પછી આ જડ શરીરની કિંમત બહાર ભાવે ગણતાં લગભગ પોણા, ચાર રૂપીયાની થાય છે, તે સિવાય બાકી બધું ઉકરડે ફેંકવા જેવું હોય છે.

આ રીતે પશુના દેહ કરતાં પણ બહાર આ દેહના મિથ્યા મોહમાં આત્મ કલ્યાણ સાધનાની લાખેણી પળો એળે શુભાવવી તે કેટલું ભયંકર છે ? તે સુરા પુરુષોએ વિચારવું.

 (*) માનવ દેહનું મૂલ્ય. (*)

સંસારના બધા પ્રાણીઓમાં મનુષ્ય સર્વશ્રેષ્ઠ છે, કેમકે માનવમાં બુદ્ધિ અને વિવેકની માત્રા સર્વાધિક છે.

પરંતુ કોઈપણ સારી ચીજના માલિક બની જવા માત્રથી તે ચીજનો સાચો લાભ મેળવી શકાતો નથી, પણ તે ચીજનો સદુપયોગ કરવાની આવડત કેળવવી જરૂરી છે. તો જ જીવનની સાચી ઉન્નતિ સાધી શકાય. અન્યથા પશુ કરતાં નીચી કક્ષાએ માનવ પહોંચી જાય.

માનવ જો બુદ્ધિ અને વિવેકની સંપત્તિનો સદુપયોગ કરી જાણે તો માનવ એવો દિવ્ય શક્તિશાળી બની જાય કે તેના

પલપલ છીજે આઉપું, અંજલિ જલ જ્યું જેહ;
 ચલતે સાથે સંજલો, લઈ શકે તો લેહ.

સમાગમમાં આવનાર સઘળા પ્રાણીઓનું તે કડ્યાણુ સાધી શકે, અને તેઓનો આદર્શરૂપ પોતે બની રહે.

પણ બે માનવ પોતાના મૌલિક આ લક્ષ્યને ચુકી જઈ સ્વાર્થ અને વાસનાના ચૂંચાળામાં ફસાઈ જઈ શરીરની પગોજણ, કુટુંબની ગુલામી અને દુન્યવી વ્યવહારોની મથામણમાં જકરાઈ જાય તો અનેક પાપારંભ દ્વારા લયંકર અવનતિની ઊંડી ખીણમાં ગળડી જાય.

બુઓ ! આજનું વિજ્ઞાન પણ આ વાતને રૂપાંતરથી કેવો ટેકો આપે છે ?

“આધુનિક વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી માનવ-દેહનું પૃથક્કરણ કરનાર વૈજ્ઞાનિક ડોઁ થોમસ લોસને પોતાના લાંબાગાળાના વિવિધ પ્રયોગો અને નિરીક્ષણોની બહોળી મથામણલયો અનુભવ પછી કેંકસ્ટન હોલ-લંડનમાં રાસાયણિક ઢંગે માનવ દેહના સ્વરૂપ વિશે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે—

“ઉપરથી સુંદર અને દેખાવડા લાગતા આપણા આ શરીરમાં સાર તત્ત્વ આ સુજળ છે :—

અવગુણ ઉપર ગુણ કરે, એ સજ્જન અભ્યાસ;
જો સુખડ સળગાવીએ, તો પણ આપે સુવાસ.

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖ ❖ અણુમાં વિરાટ ❖

શાસ્ત્રોમાં સુદીર્ઘ અનુભવ અને સંપૂર્ણ જ્ઞાનના બળે જડ અને ચેતન બન્ને દ્રવ્યોના વિવિધ સ્વરૂપોનું ઝીણામાં ઝીણું વર્ણન કર્યું છે. તેમાં પણ જડ પદાર્થો પ્રતિ રહેલ આપણા અનાદિકાલીન આકર્ષણને ઘટાડવા માટે જરૂરી આત્મશક્તિના સાચા ખ્યાલ માટે તેને દબાવી દેનાર જડ શક્તિમાં પણ પૌદ્ગલિક વિવિધ પરિણામો કેવા રહેલા છે ! એ બધું બહુ વિગતવાર શાસ્ત્રોમાં જ્ઞાનીઓએ જણાવ્યું છે.

પણ આન્તરિક જિજ્ઞાસા અગર ગુરુનિશ્રાએ કેળવાતી સુયોગ્ય શ્રદ્ધાની ખામીએ કેટલાક શાસ્ત્રીય સૂક્ષ્મ તાત્ત્વિક વર્ણનો ઉપર તથાકથિત વિદ્વાનોના બ્રામક પ્રતિપાદનોથી દોરવાઈ ગયેલા કેટલાક અજ્ઞાનમૂઢ પ્રાણીઓનો વિશ્વાસ બેસતો નથી.

આજે સ્વાર્થપોષણના મલિનતમ ધરિદાયથી થઈ રહેલા ગૈજ્ઞાનિક સંશોધનોમાં પણ બ્યારે કેટલાક અદ્ભુત આવિષ્કારો જનતા સમક્ષ આવે છે ત્યારે તે ઉપરથી જ્ઞાનીઓના પ્રરૂપેલા સૂક્ષ્મ તાત્ત્વિક વર્ણનોમાં જરાપણ અશ્રદ્ધા કે અવિશ્વાસ કરવા જેવું લાગતું નથી.

શ્વતજ્ઞાની સંસારને, તરી પામે ભવપાર;
શ્વત વિણ ભૂલા પ્રાણીઆ, ધતિ ભિત દિરે સંસાર.

તેવા આજ સુધી ઘણા આવિષ્કારો થયા છે, જેનાથી કે શાસ્ત્રીય વાતોને પૂરતું સમર્થન મળી રહે છે.

હાલમાં એટમ-બાળત રહેલ સંશોધનોમાં થયેલ નીચેનું સંશોધન ખૂબજ બહુ મહત્વનું છે.

“અમેરિકાના પ્રખ્યાત વૈજ્ઞાનિક છાપામાં નીચે મુજબના સમાચાર (ચિત્ર સાથે) પ્રગટ થયેલા હતા.

✱✱✱✱✱✱✱✱✱=✱✱✱✱✱✱✱✱✱
 ✱ એટમ-આણુનું સ્વરૂપદર્શન ✱
 ✱ ઇંચિના દશલાખમા ભાગ જેટલા સૂક્ષ્મ ✱
 ✱ આણુઓનો જથ્થો ✱

એક ઇંચિના દશલાખમા ભાગ જેટલા સૂક્ષ્મ-અતિસૂક્ષ્મ આણુઓ-જે કે તરી આંખે કદી દેખાય જ નહીં-ને પ્રબળ શક્તિશાળી, સર્વોત્કૃષ્ટ માઇક્રોસ્કોપ દ્વારા ૨૭૫૦૦૦૦ ઘણા મોટા કરી તેનું સંશોધન નીચે કર્યું છે.

“અમેરિકાની પેન્સિલવેનિયા યુનિવર્સિટીમાં પદાર્થ વિજ્ઞાનના પ્રાધ્યાપક ડો॰ મૂલરે લાગલાગટ ૧૬ વર્ષ સંશોધન અને પરિશ્રમ આદિ કરીને ફીલ્ડ આયોન માઇક્રોસ્કોપ નામના યંત્ર દ્વારા આણુનો હોટા લઈ સંશોધન કર્યું છે.

અન્યમાં પણ દયાદિક ગુણ, જેહ જિનવચન અનુસાર સર્વ તે ચિત્ત અનુભોદીએ, સમકિતભીજ નિરંધાર

આણુનો ફોટો પાડનાર આ યંત્ર કાચના એક થરમોસમાં ખીલ્લું થરમોસ મુકીએ તેના જેવું હોય છે.

આણુઓનો ફોટો પાડવા માટે સોયની ઝીણામાં ઝીણી અણી કરતાં પણ હલ્તર ગણી ઝીણી ટંગસ્ટન નામના ધાતુના તારની અણી ઉપર લાગેલા આણુઓ સામે માઈક્રોસ્કોપ મુક્યું.

પછી તેનું ઉજ્જ્વલતામાન પ્રત્રાહી નાઈટ્રોજનથી શૂન્ય કરતાં કરતાં ૩૦૦ અંશ નીચે ઉતાર્યું. હેલિયમ વાયુનો ઉપયોગ કરીને આવશ્યક આયોન બનાવવામાં આવ્યું. જેથી આણુ આચ્છાદિત ટંગસ્ટન તારની અણીએ ફલુઓરેસન્ટ પરદા ઉપર એક મોટી આકૃતિ ઉપજતી.

તુર્તજ વિશિષ્ટ શક્તિશાળી યાંત્રિક કેમેરાએ તેનો ફોટો પાડી લીધો.

આ રીતે સોયની અણી કરતાં હલ્તરગણી ઝીણી ટંગસ્ટન તારની અણી ઉપર રહેલ સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ આણુઓને (જે કે ૧ ઇંચના ૧૦ લાખમા લાગના હોય) રજા લાખ ગણા મોટા કરી વિશિષ્ટ કેમેરા દ્વારા સ્થૂળ દૃષ્ટિગોચર બનાવી શકાય.

થોડલો પણ ગુણુ પરતણો, સાંભળી હર્ષ મન આણુ;
દોષ લવ પણ નિજ દેખતાં, નિરગુણુ નિજતમ બાણુ

ચિત્રને ધારીને જોવાથી ખબર પડશે કે કેટલાય હજારોની સંખ્યામાં આણુઓનો સમૂહ એક એટમ-આણુમાં રહેલ છે.

એક લાઇનમાં ૧૦ હજાર ઓછામાં ઓછા-તેવી કેટલીય લાઇનો એક એટમ-આણુમાં છે. એમ વૈજ્ઞાનિક ! ગણિતથી પુરવાર થયું.

આ વૈજ્ઞાનિક અંશોધનના આધારે “એક સોયના અગ્રભાગે નિગોદના અનંત જીવ” અથવા “આંખની પાંપણના એક વાળ ઉપર અસંખ્યાત નિગોદો” આદિ જ્ઞાનીઓની સૂક્ષ્મ વાતો સહેલાઈથી શ્રદ્ધાગમ્ય થઈ શકે.

❖
 ❖ વન્ડરફુલ-પ્રિસ્ટિક્શન ❖
 ❖ ચમત્કારિક દવાનો નુસખો (પ્રયોગ) ❖

જગતમાં અનેક પ્રાણીઓ દુઃખ, દર્દ અને રોગથી પીડાતા પીડાતા હોય છે. તેમાં દ્રવ્ય-દુઃખ અને દ્રવ્ય-રોગો માટે સહુ બનતું કરી છુટે છે, પણ તેના મૂળ-કારણ સમાન ભાવરોગો તરફ ભાગ્યે જ કોઈની નજર પહોંચે છે.

માટે જ અનંત-ઉપકારી તીર્થંકર પરમાત્માઓએ આપણું લક્ષ્ય તે બાજુ ખેંચવા નાના પ્રકારના ઉપદેશો દ્વારા ભરપૂર

પુદ્ગલીક સુખના આસ્વાદી, અંતર મરમ નવિ જાણે
 જિમ જન્માંધ પુરૂષ દિનકરનું, તેજ નવી પીછાણે.

રીતે પ્રયત્નો કર્યા છે.

તેમાંથી બાલજીવોને ઉપયોગી થાય તે માટે વિનોદાત્મક કંઈક રજૂ કરાય છે.

- સમ્યક્ત્વ પાવડર
- ધર્મદંડરાગનો અર્ક
- હેયપરિત્યાગ સોદ્ધ
- વાસનાનિગ્રહ રૂપ સોડા
- બોય કાર્બી.
- ઉદારતાનું ઓઘલિ.

- વિશિષ્ટ વિવેકશકિતનો
- ગેસ્ટ એકસ્ટ્રેક્ટ
- પરમાર્થવૃત્તિ મિક્ચર
- પરદોષોની ઉપેક્ષાનું
- સત્ત્વ.
- આરાધકલાવ વોટર.

ઉપરની બધી દવાઓ ગુણાનુરાગ દૃષ્ટિની બોટલમાં ભરી ધર્મક્રિયાના સેવન રૂપે જાચે-નીચે હલાવી, રોજ નિયમિત રીતે પ્રમાણસર ઉપયોગમાં લેવાથી નીચેના રોગો ઉપર બહુ અસર થાય છે.

સ્વાર્થ-લોભપતાનો સન્નિપાત, કદાચહનો વિષમજ્વર, જ્ઞાનનું અજીર્ણ, સર્વજ્ઞતા સિદ્ધાંતોરૂપ અન્ન ઉપર અરુચિ, પક્ષમોહ અને આત્મગૌરવરૂપ ડબલ ન્યુમેનિયા, વિષયવાસના રૂપ T. B. પરનિદારૂપ કેન્સરનાં ગુમડાં અને આત્મ પ્રશંસારૂપ વમન વગેરે ભયકર રોગો.

જિમજિમ અધિક વિષય ગુણ સેવે,તિમતિમ તૃપ્તિ દીપે;
જિમક્ષાર જલપાન પીયાથકી, તૃપ્તિ કહો કિમ છીપે ?

ઉપરની દવા ઉપરાંત નીચેનો કેસ પશુ સદ્ગુરુ રૂપ
એક્ટરોની દેખરેખ નીચે લેવો જરૂરી છે.

- ૧ શ્રી જિનાજ્ઞા પિલ્સ (ગોળી)
- ૨ આરાધના ટેબ્લેટસ (ટીકડી)
- ૩ ધર્મોપદેશ જેલી (મુશ્મો)
- ૪ પ્રાયશ્ચિત્ત લેનીમેન્ટ (મલમ)
- ૫ હુપ્ફત ગહા ડોકેક્શન (ઉકાળો)
- ૬ પ્રતિક્રમણ લોશન (પ્રવાહીમલમ)
- ૭ સદ્ગુરુ સેવા અવલેહ (પ્રવાહીમલમ)
- ૮ દોષશુદ્ધિ ટીંક્યર.
- ૯ આત્મનિરીક્ષણનાં ઇન્જેક્શનો.
- ૧૦ નિરીહ તપસ્ચારૂપ N A. B. (૬૦૬નંબર) ના
- ૧૧ વર્તનશુદ્ધિના કેલરીયમ ઇન્જેક્શનો.
- ૧૨ સદ્ગુણપ્રશંસાના ગોલ્ડન ઇન્જેક્શનો.

આ પ્રિસ્ક્રિપ્શન લગલગ દરેક ભાવદર્દીઓ માટે એકસરખી
રીતે ઉપયોગી થાય છે. છતાં રાગ-દ્વેષ અને મોહરૂપી વાત-પિત્ત
અને કંઈની વિષમતાવાળા તે તે દર્દીઓએ નીચેના સ્થળે

પુદ્ગલિક સુખ સેવત અહનિશ, મન ઇન્દ્રિય ન ધાપે;
જિમ ધૃતમધુ આહુતિ દેતાં, અગ્નિ શાંત નવિ થાવે

અવિહંગધ્રુવાની ફી આપી મફત તપાસ, નિદાન, ચિકિત્સા,
સારવારનો લાભ લઈ પોતાનો રોગ દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કરવો.

રોગનિવારણ સ્થળનું નામ.

ધી યુનિવર્સલ સ્પિરિચ્યુઆલિઝમ હોસ્પિટલ
એમ્બેડેડ મેડિકલ ઓફીસર્સ-સુપ્રિમ સર્જન એન્ડ ફિઝિશીયન
શ્રી તીર્થંકર પરમાત્મા વીતરાગદેવની મેડિકલ થિયેરીના

પ્રેક્ટિશનર કવોલીટીફાઇડ ડોક્ટરો

શ્રી જિનાસાધારી નિર્ઘન્ય સાધુઓ

ઠે તત્ત્વચિંતન હાઉસ.

જ્ઞાન પરિણતિ સ્ટ્રીટ નં. ૩

(તત્ત્વ સંવેદન)

મુ : શાસનનગર, (વાયા ડિઝીઝ ઓફ ધ મોહ)

સેન્ટ્રલ ઓર્ડર (જિનાસા)

* * * * *
* * * * *

અંતરંગ ભોજન સામગ્રી

લાપસી

દેવ ગુરૂ અને ધર્મ રૂપ ત્રણધારી ઘઉંના ફાડામાં સમ્યકત્વ-
રૂપ થી અને ગુણાતુરાગનો ગોળ નાખી વીતરાગ પરમાત્માના
વચનોની સતત વિચારણા રૂપ ચૂલા ઉપર ચડાવીને તૈયાર કરેલી.

દેવતાણા સુખ વાર અનંતી, જીવ જગતમેં પાયા;
નિજ સુખાવણ પુદ્ગલ સુખસેંતિ, મન સંતોષ ન આયા.

હૃદયપાઠ

આત્મિક-શુષ્કોના ક્ષયોપશમિક વિકાસરૂપ હૃદયમાં પ્રભુપૂજા, સદ્ગુરુસેવા, સાધર્મિક ભક્તિ વગેરે બદામ, પિસ્તા ચારોડી નાંખી જ્ઞાન-ધ્યાન રૂપ અગ્નિથી પકાવી વધુ નિર્મલ થયેલ આત્મિક શુષ્કોમાંથી તૈયાર થયેલ.

પુરી

જ્ઞાનીઓએ બતાવેલ જીવનમર્યાદારૂપ ઘડેના આટાની જીવનમાં યથાશક્ય ઉતારવા રૂપ કણક બનાવી (તેનાથી થતી) જીવનશુદ્ધિરૂપે વણી મોહનીય કર્મના સંસ્કારોને ઉખેડી નાખનાર સંયમ-તપરૂપ ભટ્ટી ઉપર શ્રીતીર્થંકરદેવોની આજ્ઞારૂપ કડાઈમાં શુભધ્યાનરૂપ ઘીમાં તળીને તૈયાર કરેલી.

ખીચડી

જ્ઞામા, સ્વરણતા, ઇન્દ્રિયજન્ય વગેરે સદ્ગુણોરૂપ ભાત (ચોખ્ખા) અને સર્વ જીવો સાથે મૈત્રીરૂપ મગની દાળની બનેલી, આરાધકભાવ રૂપ ઘીથી લચપચતી અને અનાદિકાળના મોહાદિના અશુભ-સંસ્કારરૂપ રોગોના જખખર હુમલાથી નબળી પડી ગયેલી આત્મશક્તિરૂપ જઠર (હોજરી)ની કર્મનિર્જરા રૂપ પાચન ક્રિયાને વ્યવસ્થિત કરનારી.

દશ દષ્ટાંતે દોહિલો નરભવ, જિનવર આગમ ભાખ્યો;
પણુ તોણુકુ ખળર પડે નહિ, જોણું મોહધસુરો ચાખ્યો.

દાળ

ધર્મક્રિયારૂપ તુવેર વગેરેની દાળને નિરંતર આસેવન કરવારૂપ ચૂલે ચઢાવીને વિધિના ઉપયોગરૂપ પાણીમાં દઢ અભ્યાસ રૂપે સીઝવેલી અને વિવિધ સુંદર ગુણોના વિકાસરૂપ મસાલાથી સ્વાદિષ્ટ બનેલી.

પાનનું બીડું

સત્યવચનરૂપ નાગરવેલના પાનમાં ધર્માનુસારીપણુનો કાથો, વિવેકનો ચૂનો, સંતોષની જિનતાનની ગોળી, ધર્મરાગરૂપ સોપારી અને સ્વાધ્યાય રૂપ ઉંચી જાતના સ્વાદિષ્ટ-મસાલાઓ નાંખીને તૈયાર કરેલું.

- *****
- મનનપૂર્વક વાંચો ! ! !
- અહંકાર આક્રમણ પ્રવેશદ્વાર છે.
 - સહનશીલતાથી મૌન દીપે છે.
 - સૌંદર્ય પવિત્રતાથી શોભે છે.
 - આચરણ વગરનું ઉચ્ચારણ શા બપનું ?
 - સર્વમાં પોતાને જૂએ તે મહાત્મા.

વિષયાસક્ત રાગ પુદ્ગલકો ધરી નરજન્મ ગમાવે;
કાગ ઉડાવણ કાજ વિપ્ર જિમ, લાર મણિ પછતાવે.

ખિંદુમાં વિરાટ

પાણીના એક ટીપામાં વિરાટ વિશ્વ

એક પાણીના ટીપામાં રહેલા ૩૬૪૫૦ સૂક્ષ્મ જીવોનું આ ચિત્ર જોઈને ચમકશો નહીં !!!

સ્વાદ્વાદથી સંપન્ને, સકલ વસ્તુ વિખ્યાત;
સપ્તભંગી રચના વિના, બંધ ન બેસે વાત.

અહહહહ.....

પાણીના એક ટીપામાં જીવ !

આને તમે નવલકથાની જેમ કલ્પિત પણ ન માનશો.

પરંતુ-આધુનિક વૈજ્ઞાનિક-સત્ય છે.

અલાહાબાદ ગવનમેન્ટ પ્રેસ પ્રકાશિત સિંધ પદાર્થ વિજ્ઞાન નામના પુસ્તકમાં આ ચિત્ર પ્રકાશિત થયેલ છે.

આ પુસ્તકમાં પ્રખર વૈજ્ઞાનિક ડૉ. સ્કોર્સ્મીએ માઇક્રોસ્કોપ (સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર) દ્વારા કરેલ પ્રયોગનું વર્ણન છે. ડોક્ટરે સૂક્ષ્મદર્શક કાચ મારફત પોતાની સગી આંખી જોઈ ને ગણતરી કરી જાહેર કરેલ કે—

“સામાન્યતઃ પાણીનું એક ટીપું એટલે-સૂક્ષ્મજીવોનું એક વિરાટ વિશ્વ” અર્થાત્ પાણીના એક ઝીણા ટીપામાં-છત્રીસ હજાર ચારશો પચાશ (૩૬૪૫૦) સૂક્ષ્મ જીવોનો સમૂહ (એક નાના શહેર જેવડો) હોય છે.

આ રીતે આધુનિક વિજ્ઞાને પાણીના એક ટીપામાં ૩૬૪૫૦ સૂક્ષ્મ જીવો હોતાનું ચે સાબિત કર્યું છે, તે ઉપરથી વિશ્વ વત્સલ-દિવ્ય-જ્ઞાની મહાપુરુષોએ જગતના પ્રાણી માત્રના હિતને

બ્રહ્મ કંડયો વરસ ખપે, કર્મ અજ્ઞાને જેહ;
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કર્મ ખપાવે તેહ.

ઉદાત્ત દૃષ્ટિથી પ્રરૂપેલ-પાણીના જિંદુમાં અસંખ્ય જીવોની વાતને સુદૃઢ વિશ્વાસ અને પરમ આદર ભાવથી માન્ય કરવી વિવેકીઓનું પરમ કર્તવ્ય છે.

એ રીતે વિવેક બુદ્ધિના આધારે દરેક સમજી માણસે નીચેની બાબતો ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

• જરૂર હોય તેટલું જ માપસરનું પાણી સ્વચ્છ-જાડા ગળણુથી ગાળીને ઉપયોગમાં લેવું.

- વગર કારણે પાણીનો વપરાશ ન કરવો.
- જરૂરિયાતથી વધારે પાણી ઢોળવું નહિ.
- નહાવા આદિ માટે નળની ચકલી ઉઘાડી રાખી પાણીનો બગાડ ન કરવો.
- નદી, તળાવ આદિમાં પશુની જેમ પડીને વ્યક્તિગત મોજ અને અને આનંદ લૂંટવાના નામે પાણી ડહોળવાનું ભયંકર પાપ કદી ન કરવું.

“વસ્ત્રપૂતં પિવેજ્જલં”

“પાણી પીજે છાનકર
ઔર ગુરુ કીજે જાનકર”

આદિ લોક-કહેતીઓના પરમાર્થને ધ્યાનમાં રાખી પાણીનો વપરાશ બહુ જ ઉપયોગ રાખી દિયારીને કપડાથી ગાળીને જ કરવો.

“આત્મવત્સર્વભૂતેષુ”

ની શ્રીખામણુ ધ્યાનમાં રાખી પાણીનો બગાડ કરવા રૂપે અસંખ્ય સદ્ગુણ જીવોને ત્રાસ ન આપવો !!!

પંથી સહુ ભવ પંથમાં, લેખા થયા ભાગ્યે કરી;
કોઈ આજે કોઈ કાલે, એમ જશે સહુ વિગરી.

- ૦ આ વિશાળ જગતના નાના મોટા તમામ જીવો કરતાં માનવની પાસે વિશિષ્ટ બુદ્ધિ અને શક્તિઓ છે, તેનો સદુપયોગ પોતાનાથી નાના જીવો તરફ લાગણી ભરી વ્યવહાર રાખવામાં કરવો ! ! !
- ૦ વિવેકબુદ્ધિ, સમજદારી, માનવતા અને ઇન્સાનિયતનો સાર નિર્જળ ક્ષુદ્ર-જીવોને ત્રાસ ન આપવામાં રહેલ છે ! ! !
- ૦ વર્તમાન જગત દુઃખથી ખૂબ પીડિત છે, તેમાં આવી નાની મોટી કેટલીક જીવહિંસાઓ જવાબદાર છે.
અસહાય-ગરીબોની હાય કદી પણ ખાલી જતી નથી !
- ૦ વર્તમાનકાળે સુખી થવાનો વ્યાવહારિક એવં સુગમતર ઉપાય એકજ છે કે-જોડલું બને તેટલું બીજા જીવો પ્રતિ અહિંસક વર્તન રાખવા પ્રયત્ન કરવો ! ! !
ટૂંકમાં આ વાંચીને નીચેની ત્રણ પ્રતિજ્ઞાઓ કરો :-
- ૦ વગર કારણે પાણીનો વપરાશ નહિ કરવો.
- ૦ કપડાથી ગાળ્યા વગર પાણી વાપરવું નહિ.
- ૦ ત્રણ ઊંઠાનાથી અચિત્ત થયેલું પાણી સદાકાળ વાપરવું.

પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરે, પાળે પંચાચાર;
પ્રભુ આજ્ઞાએ રાતા રહે, વાંડું તે આજુગાર.

આત્મશુદ્ધિનું મહાન પર્વ પર્યુષણ

મહામંગલકારી પર્યુષણ પર્વ સંકળ પવોમાં શિશેમણિ તુલ્ય છે. કેમકે-શરીરના પોષણ માટે આમોદ-પ્રમોદની જેટલી જરૂર છે તેટલી જ જરૂર મનની અપૂર્વ શાંતિ માટે સદ્વિચારોના લબ્ધ વાતાવરણની છે.

માણસના વિચારો આરા જોટા વાતાવરણના દબાણથી ઘટ્ટ થઈ નફર સ્વરૂપ પકડે છે.

આજના યુગમાં માનવીએ રોકેટ અને સ્પુટનિક જેવા સાધનોનો આવિષ્કાર કરીને પોતાની ભૌતિક લાલસાઓ અને આશા-તૃષ્ણાના કલ્પના-તરંગોથી પોતાની આસપાસ એવું વાતાવરણ સર્જી દીધું છે કે જાણે અન્તર્યે પણ વિકૃત વિચારો અને મલિન ભાવનાઓનો પ્રવાહ જીવનને ઉન્માદે જોંચી જાય ! તે છતાં તેની ગંભીરતા કળ્યાતી નથી !

આ છે આજે તથાકથિત પ્રગતિવાદી યુગના માનવીની કરૂણ કહાણી !

તેથી પર્યુષણ પર્વ એમ સૂચવે છે કે—

“વિચારોની ભૂમિકાઓ ‘હું’ અને ‘મહાત્મ’ ”ની

કરે કષ્ટમાં પાડવા, દુર્જન કોડ ઉપાય;
પુણ્યવંતને તે સવિ, સુખના કારણ થાય.

ભાવનાનું જોર ઘટ્યું કે સુખ અને શાંતિ માનવીના પગ ચાટતી આવે, વગર-કહે જગતની સમૃદ્ધિ દારૂથી થઈને રહેવા તત્પર બને.”

પર્વાધિરાજની મંગળ આરાધનાથી એવી ઉદાત્ત પરિસ્થિતિ સર્જાય છે કે જેના બળે માનવી વ્યઙ્ગિમાંથી સમઙ્ગિમાં જવા રૂપનો ઉર્ધ્વસુખ વિકાસ સફળ રીતે સાધી શકે !

અહં-મમની ભાવનાઓ માનવીના વિચારોને દૂષિત કરે છે પરિણામે સ્વાર્થની મર્યાદાઓ ઉભી થાય છે. તેમાં રૂંધાઈ જતી માનવીની શક્તિઓ વિકૃત બની હિંસા, ભુલ, ચોરી આદિ દૂષિત વ્યવહારની ગંદકી ઉપજાવે છે.

તેથી પર્યુષણા પર્વ આન્તરિક-શુદ્ધિના મહત્વને સમજાવે છે.

જેમકે પર્યુષણા એટલે=પરિ+ઉષણા=પર્યુષણા; અર્થાત પરિ = ચારે બાજુથી ઉષણા = પોતાના શુદ્ધસ્વરૂપમાં રહેવું કે રહેવાનો પ્રયત્ન કરવો.

આવા મહાન પર્વના આરાધનથી જીવનને પવિત્ર બનાવવા માટે ઉદારતા, સ્વાર્થત્યાગ, ક્ષમા અને ત્યાગવૃત્તિના અદ્ભુત ઘડતરની જરૂર હોય છે, તેથી તે માટે સક્રિયતા લાવવા રૂપે પર્વાધિરાજનું ભાવભર્યું સ્વાગત કરવાની આપણી ફરજ છે.

બાંહેર બહુરિ કહા ફિરે, આપહીમેં હિત દેખ;
મૃગતૃણા સમ વિષયકા, સુખ સબ બનિ બિવેખ.

વ્યવહારમાં કોઈ આરા-મોટા સત્તાધીશ કે અમલદારને પોતાના ઘરઆંગણે પધરાવવા માટે સ્વચ્છ વાતાવરણ અને સુંદર ફરનીચર વગેરેની લબ્ય ગોઠવણી જેમ જરૂરી મનાય છે,

તેમ જીવનશુદ્ધિના મંગળ-લાવને જન્માવનાર પર્યુષણ જેવા મહાન પર્વનું સ્વાગત કરવા માટે આપણા મનોમંદિર-માંથી ક્રોધ, દંભ, છળ કપટ વગેરે દોષોને સાચા એકરારપૂર્વક દૂર કરવાના શુભ સંકલ્પ સાથે સદ્ગિયાર અને સદાચારનો શુભ સમન્વય કરવો જોઈએ.

આ કારણે જ પર્યુષણ પર્વ પર્વાધિરાજ ગણાય છે.

==
 (૧) પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણ પર્વ (૧)
 (૨) [પ્રથમ દિવસ] (૨)
 (૩) પર્વાધિરાજનું રહસ્ય. (૩)
 (૪) (૪)

જૈનોનું મહાન પવિત્ર પર્વ આજથી શરૂ થાય છે.

આ દિવસોમાં ધર્મની વિવિધ ક્રિયાઓ દ્વારા આત્મ-નિરીક્ષણના પ્રયોગથી જીવનને સ્પષ્ટ અને હળવું બનાવી આત્મ-શુદ્ધિના લક્ષ્યની સફળતા કરવાની છે.

કર લકિત વીતરાગની, કર પરમારથ કામ;
 કર સુકેત જગમેં સદા, રહે અવિચળ નામ.

પર્યુષણા એટલે આપણા જીવનની પ્રક્રિયામાં ઘૂસી ગયેલ વિકારી તત્ત્વને અળગું પાડવા માટે સતત ઉદ્યોગશીલ બનવું.

ભાવોની નિર્મળતા અને ક્રિયાની વ્યવસ્થા વિના જીવન સુખ-શાંતિથી સમૃદ્ધ ન બને.

તેથી ધર્મની આરાધનાના પંથે ધપી રહેલ પુણ્યાત્માઓને આ પર્વ રેડ સીબલ આપે છે કે-હૈયાને ઢંઢોળો ! નિખાલ-સતા કે સરળતા કેટલી છે ! તે તપાસો !!

એકરાર અને પશ્ચાત્તાપ વિના માનવસ્વભાવ મુજબ થતી કે થઈ જતી ભૂલોનું મૌલિક પરિમાર્જન સંભવિત નથી-અને ભૂલોના પરિમાર્જન વિના ભાવોમાં શુદ્ધિ અને ક્રિયાઓમાં વ્યવસ્થા આવે નહિ.

માટે આજથી શરૂ થતા પર્વાધિરાજની આરાધનામાં વિવેકી ભાણુકે જનોએ અંતર્નિરીક્ષણ સરળતા અને વિવેકબુદ્ધિના પુનિત ત્રિવેણી સંગમ માટે પ્રયત્નશીલ બનાવની જરૂર છે.

તે માટે નીચેના પાંચ કર્તવ્યો જરૂરથી અમલમાં મૂકવાં જોઈએ.

જીવ દયાની ઉદ્દ્યોષણા, સાધર્મિક ભકિત, અકુમ તપ (ગણ ઉપવાસ) દ્યૈત્ય પરિપાટી (યાત્રા) અને સર્વ જીવો સાથે ક્ષમાપના.

ધર્મ કરત સંસારમુખ, ધર્મ કરત નિર્વાણુ;
ધર્મપંથ સાધન વિના, નર તિર્થંથ સમામ.

આખા વર્ષ દરમિયાન જીવનશુદ્ધિને કેન્દ્રમાં રાખી વૃત્તિઓની થયેલી પ્રગતિનું સરઘોયું આજે કાઢવાનું છે.

આજના વ્યાખ્યાનમાં સાધર્મિક ભક્તિ, શ્રીસંઘની પૂજ્યતા અને દેવ-શુરુ-ધર્મના શુભાનુરાગ પૂર્વકની ભક્તિ તેમજ નિષ્કપટભાવે ધર્મની આરાધના આદિ તત્ત્વોનું વિશદ વિવેચન બાજવા મળે છે.

જેના પરિણામે કે સરલતા અને જિજ્ઞાસાવૃત્તિનો મુખે
દ્વારા જીવનને જીલ્લી ચોપડી જેવું બનાવવાની કલા પર્વાધિ-
રાજની આરાધનાદ્વારા કેળવી શકાય

સંસ્કારો અને પ્રવૃત્તિ વચ્ચેનું સંગમણ આપણી જીવન શક્તિઓને ડોળી નાંખે છે, માટે પ્રવૃત્તિનું નેત્રણ મહાપુરુષોના જીવનલક્ષ્ય સાથે કરવા રૂપે પર્વાધિરાજની મહત્ત્વપૂર્ણ આગ્રી-યતોનો લાભ ઉઠાવવો નેઈએ.

તે માટે આજે ઊંડા આત્મનિરીક્ષણ અને વ્યવસ્થિતરૂપે ધર્મક્રિયાઓનું આસેવન જરૂરી માનવા રૂપે પૂર્વ તૈયારી કરી લેવી જોઈએ.

તેથી કે અત્યંત મહત્વપૂર્ણ જીવનની વિશિષ્ટ-સિદ્ધિઓ સફળતા સૂચવનારી અનુભવી શકાય.

વિચારોની આવી ભગૃતિ-પ્રવૃત્તિમાં જ્યારે ભગે ત્યારે જીવનશુદ્ધિનું તત્ત્વ આપણી સઘળી પ્રવૃત્તિઓના કેન્દ્રમાં સ્થિર રહી શકે.

તેથી આજે પર્વાધિરાજના માર્મિક આરાધના-રહસ્યને સમજવા માટે કર્તવ્યનિષ્ઠા અને વિવેક બુદ્ધિના ઘડતર સાથે વાર્ષિક-કર્તવ્યોની સમીક્ષા કરવાનું ધ્યાન-રાખવું.

=
 પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણપર્વ
 [ત્રીજો દિવસ]
 આચારશુદ્ધિનું મહત્ત્વ

પર્વાધિરાજની આરાધનાનો આજે ત્રીજો દિવસ છે. ગયા બે દિવસની આરાધનાના પરિણામે વિચારશુદ્ધિ તેમજ લક્ષ્યની ભગૃતિ કેળવ્યા પછી, આજે સક્રિયપણે જીવનને

ઈન્દ્રિય જનિત વિપયરસ સેવત, વર્તમાન મુખ-ઠાણે;
 પણ કિંપાકતણા ફળની પદે, નવિ વિપાક તસ બાણે.

શુદ્ધિના પંથે ધર્માવવા મહત્વપૂર્ણ પ્રગલ્ભ કરવાનો સંકલ્પ કરવાનો છે.

આજે સિંધુ - સૌવીર - દેશાધિપતિ અંતિમ રાજર્ષિ ઉદયન મહારાજાએ ઉજાડેનના મહારાજા ચંડપ્રધોત સાથે કર્તવ્યપાલનની રૂએ વ્યક્તિગત માનાપમાનના પ્રશ્નને અળગો કરી જે નિખાલસતાથી અને સરલતાથી ક્ષમાપના કરી તેનો અધિકાર વ્યાખ્યાનમાં સાંભળી આપણા જીવનરથની ગતિમાં વિશ્લેષ નાંખનારા અહંભાવ અને કલ્પનાશ્રુષ્ટિનું ઉપબલી કાઢેલું વ્યક્તિત્વ અને કદાચહ આદિ આચારશુદ્ધિના તત્ત્વને પારખવામાં આવશે જિલો કરનારા તત્ત્વોને અળગા કરવાનું પણ કેળવવાનું છે.

વિચારોની દુનિયામાં સ્વૈર વિહાર કરવાની ટેવ આપણી વૃત્તિઓને આચાર-શુદ્ધિના કે કર્તવ્યપાલનના પંથે જતાં અટકાવે છે.

તેથી આજે પર્વાધિરાજની આરાધનામાં સાંસારિક પ્રવૃત્તિઓનો સંબંધ બને તેટલો ઓછો કરવાનો પ્રયત્ન ઉમેરી આચારશુદ્ધિનું લક્ષ્ય કેળવવા પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે.

દાન અરુ પુણ્ય નિજ કરથી ન કર્યો કંઈ;
હોય કે જમાઈ કોઈ દુસરો હી ખાવેગો.

તુચ્છ સ્વાર્થ-વિકારી ભાવો કે વાસનાઓના પોષણની ધારણાઓને રૂપાંતરિત કરવા માટે સક્રિય બનવું જોઈએ.

આજની વિચાર-વાણીની સ્વચ્છંદતારૂપે પરિણામી રહેલી કહેવાતી સ્વતંત્રતા-આઝાદીના યુગમાં મર્યાદાઓ કે ધારાધારણ મુજબ ચાલવાની વાત વાહિયાત જેવી કદાચ ઉપલક્ષ્ય બુદ્ધિવાલાઓ ગણી હસી કાઢે ! પણ ખરેખર મર્યાદાઓ જ શક્તિના સાચા વિકાસની કુચીઓ છે. ચાલુ વહી જતા પાણીમાંથી બંધ બાંધી રોકાણ કરવાથી જ અમાપ શક્તિઓ અનુભવાય છે. સદુપયોગની દિશા હાથ ન લાગી હોય તો ભયંકર જલપ્રલય કે મોટા વિનાશનું પણ સર્જન મર્યાદાઓથી બંધાએલ જલ-રાશિથી થાય છે.

માટે આજે પવોધિરાજના મહત્વપૂર્ણ સંદેશરૂપે જીવનમાં આત્મસંયમ-આત્મનિરીક્ષણ અને આત્મસંવેદનાની ત્રિપુટીની પ્રતિષ્ઠા કલ્પસૂત્રના વાંચનના પ્રારંભદ્વારા કરવી જોઈએ.

પરિણામે ધરના આંગણમાં આંતરમારતી ભાવશુદ્ધિને આપણે સહેલાઈથી ઓળખી કાઢી આપણા મર્યાદાશીલ પવિત્ર માનસમાં વિવેકપૂર્વક પધરાવી શકીએ ! !

આ છે આજના કલ્પધર કે વડાકલ્પ તરીકે ઓળખાતા પવિત્ર દિવસની મંગલમયતા ! ! !

પરિણતિ વિષય વિરાગતા, ભવતરુ મૂલ કુઠાર;
તા આગે કયું કરી રહે, મમતા વેલ પ્રચાર.

पर्वान्तराञ् श्री पर्युषणा
(पांचमो दिवस)

પ્રભુ મહાવીરના જન્મવાચન-મહોત્સવનું રહસ્ય
આજે પર્વાધરાજની આરાધનાનો પાંચમો દિવસ છે.

ગઝકાલથી આપણી જીવનશુદ્ધિના લક્ષ્યને ચોક્કસ રૂપ આપવાનું કાર્ય મહામંગલકારી શ્રી કલ્પસૂત્રના શ્રવણના પ્રારંભથી શરૂ થયું છે. તેને આજે પરમોપકારી ચરમતીર્થક પ્રભુ મહાવીર પરમાત્માના જન્મયાચન પ્રસંગની ઉજવણીના ઉમંગભરે વિવિધ કાર્યક્રમોદ્વારા વેગવંતુ બનાવવાનું છે.

“સક્રમણુદ્વિથી ધૂર્મના ગહન તત્વોનો પરિચય મળી શકે છે.” આ વાતને યોગ્ય રીતે નહીં સમજી શકનારા કેટલાક જ્ઞાનની વિપુલ-સાશિના ધણી કહેવડાવવા છતાં પણ વિશ્વવત્સલ જગતહિતૌષી તીર્થંકર પરમાત્માના હેયાની અસીમ કરુણાન પરિચાયક સ્વપ્નો અને જન્મપ્રસંગના આંજી નાખનારા વિવિધ વર્ણોને બાલકને દ્રેસલાવવાની રીત સાથે સરખાવી દેતા હોય છે.

પરંતુ જરેજર તો સફળાતિસૂક્ષ્મ પ્રાણી સાથે પણ એઃ
 રૂપતાના અનુભવની ચરમસીમાએ પહોંચેલા એકેક પ્રસંગમાં

મેરો મેરો કરત ધરત ન વિવેક હીયે;
મોહ અતિરેક ધર પરત કિલેશ મેં.

આપણી જીવન શક્તિઓને હંદાળી નાંખનાર મોહમદ્દ સામે પડકાર ફેંકવારૂપ ત્યાગ-ભાવની ઉદ્ધત ભાવના ઝીલત્રા મારેતું અખૂટ બળ મળતું હોય છે.

સક્રમણુદ્વિગમ્ય આ રહસ્ય આજે ચૌદ સ્વપ્ન ઉતારવાની પદ્ધતિ, જન્મવાચન મહોત્સવ, અને તે નિમિત્તે થતી, હજારોની ઉછામણી આદિ દ્વારા ગુરૂગમથી યોગ્ય રીતે વિવેકનું ઘડતર કરી મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આરાધનાના પંથે આગળ ધપવા માટે શાસ્ત્રીય તત્ત્વોના આવહારિક પ્રયોગોની સમજૂતી આજના પવિત્ર દિવસે ત્યાગ, વિશ્વાસ અને કર્મશત્રુ સાથે ઝગમગા મારેતું અપૂર્વ બલ પ્રભુ રહાવીર ભગવંતના જન્મવાચન મહોત્સવની આદર્શ પદ્ધતિ મેળવવાનો પ્રયત્ન વિવેકીનું પરમકર્તવ્યરૂપ બની જાય છે.

*****=*****
 | (જી) પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણા (જી)
 | (જી) (છઠો દિવસ) (જી)
 | (જી) જીવનદષ્ટિનું સંશોધન (જી)
 | (જી) (ગણધરવાદનું રહસ્ય) (જી)
 | (જી) (જી)

આજે પર્વાધિરાજની આરાધનાનો છઠો દિવસ છે. આજેની શુદ્ધિ જીવનશુદ્ધિ માટે વધુ અપેક્ષિત છે. પણ

મુખમાંથી પ્રભુ નામ મન તો સંસારમાં ફિરે;
 ગિરે ભવ કૂપ મોહિ કર દીપ ધાર કે.

આચારશુદ્ધિ વિના વિચારશુદ્ધિ થતી નથી કે ટકતી નથી. માટે પર્વાધિરાજની આરાધના પ્રસંગે જીવનશુદ્ધિના લક્ષ્યની સફળતા માટે આચારશુદ્ધિની કેળવણી કરનાર કલ્પસૂત્રનું શ્રવણ અને તેની પૂર્વભૂમિકા રૂપ અષ્ટાન્હિકા વ્યાખ્યાન આદિની ઉપયોગિતા છે.

પણ આ બધું ય જીવનશુદ્ધિના લક્ષ્યને પૂરક ત્યારે અને જ્યારે કે આંતરિક વિચારસરણીમાં મોહની મલિનતા કે વિકારી ભાવોની અશુદ્ધિ ઘટાડવા રૂપે તાત્ત્વિક દૃષ્ટિ જન્મે.

આ દૃષ્ટિના ઘડતર અને વિકાસ માટે આજનો પાંચ દિવસ છે.

આજે પરમાત્મા શ્રી મહાવીર ભગવંતની દીક્ષા, કેવળ જ્ઞાન અને નિર્વાણરૂપ ત્રણ કલ્યાણકારી પ્રસંગોનું શ્રવણ મનન કરવાનું છે.

તેમાં પણ કેવલજ્ઞાનના પ્રસંગે અગિયાર ગણધરો કરેલ આત્મવિલોપન કે આત્મવિસર્જનની ઉદાત્ત તાર્ત્ત્વિક પ્રક્રિયાના મહત્વને સૂચવનાર ગણધરવાદના આદર્શ તાર્ત્ત્વિક સિદ્ધાંતોના મર્મ પારખવાની ખાસ જરૂર છે.

કૂડ અરૂં કપટ કરી પાપબંધ છીનો તાતે;
ધોર નરકાદિ દુઃખ તેરો પ્રાણી પાવેગો.

પર્વાધિરાજની આરાધન આપણી જીવનદષ્ટિના સંશોધન ઉપર નિર્ભર છે.

જન્મજન્માંતરની ભૌતિક ને પૌદ્ગલિક વાસનાઓના ચિર-સહવાસના પરિણામે દૃઢ બની ગયેલી જલભાવપરિપૂર્ણ દષ્ટિના નબળા તેજવાળા આપણે અસહજતા સનાતન સત્ય જેવા આત્મા, પુણ્ય, પાપ, સ્વર્ગ, નરક, પરલોક, બંધ અને મોક્ષ જેવા સર્વ સાધારણ પણ તાત્વિક પદાર્થોનો ઈકશર પૂર્વક સ્વીકારી શકતા નથી.

તેથી આજે જ્ઞાનીઓએ શ્રી કૃષ્ણસૂત્રમાં આવતા પ્રભુ મહાવીરદેવના કેવલજ્ઞાન પ્રસંગને ગણધરવાદના તત્ત્વ-ભરપૂર વિશદ વિવેચનથી અલંકૃત કરીને આપણી જીવન-દષ્ટિનું સાચું સંશોધન કરવાનો સત્ય પ્રયત્ન કર્યો છે.

આજના મંગલ દિવસે ગુરૂગમથી ગણધરવાદના આવા આવા માર્મિક સહચરને સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરી જીવનદષ્ટિનું સંશોધન કરવું જરૂરી છે.

ધન અરૂં ધામ સહુ પડ્યો હી રહેગો નર;
ધાર કે ધરામેં તું તો ખાલી હાથ બાવેગો.

નિર્જળ કરવા સારુ ક્ષમાપનાનો અદ્ભુત સંજીવન મંત્ર પર્વાધિરાજની આરાધના દ્વારા સિદ્ધ કરવાનો સંકલ્પ મજબૂત બનાવવાનો છે.

તેથી આજે ભાવોની ગંધારણીય ભૂમિકા પલટાવવાનું ઉદ્દેશ લક્ષ્ય કેળવવા જાગૃતિ કેળવવી જરૂરી છે.

પરિણામે ભાવના અને આપણી વિચારધારાના મૂળમાં મજબૂતાઈથી અદ્ધો જમાવી જેઠેલી માનવ-સ્વભાવની વિકૃત ખાસીયતો જેવી કે “પોતાની જ વિચારધારા,” કે “નિર્ણયોના માનદંડથી સઘળાને માપવાનો પ્રયત્ન” “પરદોષસમીક્ષા,” “સારું કયું” તો મેં કયું” અને બગડ્યું તો બીજાએ બગાડ્યું” આદિના નિરાકરણરૂપે જિજ્ઞાસા, શુણાનુરાગ, ધીર-ગંભીર, વિચાર-પદ્ધતિ આદિ શુણોની કેળવણી માટે આવતી કાલે નમ્રતા, વિનય, વિવેકપૂર્વક સાચી ક્ષમાપના કરી શકાય તે માટે આજે વધુ સાવધાન થવાની જરૂર છે.

*****=*****

પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણા (જ)

[આઠમો દિવસ] (જ)

ક્ષમાપનાનું રહસ્ય (જ)

આજે પર્વાધિરાજની આરાધનાનો આઠમો અને છેલ્લો દિવસ છે.

વિષય દુઃખકો શુભ ગિને, કહું કહાં લગી ભૂલ ?

આંખ છતાં અધા હુઆ, જાણપણામે ધૂલ.

દહેરાસરમાં પ્રભુ-પ્રતિમાની કે શિખર પર સ્વર્ણ કલશની પ્રતિષ્ઠાની જેમ આજે પર્વાધરાજની સાત દિવસની આરાધના થલે હળવું, સ્વચ્છ અને નિર્દોષ બનેલ યાના મહામૂલા ભાવશુદ્ધિરૂપ સિંહાસન ઉપર આપણા ચૈતન્યતત્ત્વની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે.

આજ સુધી વિષય-કષાયોની વામના અને ભૌતિકપદાર્થોની મોહમાયાની ખોટી દોરવણી તલે ચૈતન્યતત્ત્વનું અપમાન અનેક રીતે આપણે કરતા આવ્યા છીએ.

આજે પર્વાધરાજની મહામૂલી અંતરની સંપદાથી સમૃદ્ધ પણ ચૈતન્યતત્ત્વને જન્મ-જન્માંતરના વિવિધ અશુભ સંસ્કારોના બળે વિકારી સ્થૂળ-ભાવોની સપાટીએ જ આંટા ભારતી આપણી સ્થૂળદષ્ટિ જોળખી શકતી નથી.

માટે દર્પણથી જેમ આપણા મોં પરના હાધાનો પરિચય મેળવી શકીએ, તેમ અન્ય જીવોમાં ગુણાનુરાગ દૃષ્ટિથી ચૈતન્યના અદ્ભુત દર્શન કરવાના સતત અભ્યાસથી આપણી દષ્ટિ ચૈતન્યતત્ત્વની સાચી જોળખાણ માટે પાવરધી બની શકે છે.

પણ ક્ષમાપનાના હાર્દને પામી દોષદૃષ્ટિને વિદાય કર્યા વિના કે નમ્રતા સહિષ્ણુતા કે સાપેક્ષવૃત્તિના ઘડતર વિના અન્ય જીવોમાં વિલસી રહેલ ચૈતન્યનું દર્શન શક્ય નથી બનતું.

આશા દાસી વશ પડયા, જડયા કર્મ જંજીર;
પરિબ્રહ્માર-ભરે નડયા, સહે નરકની પીર.

માટે આજે આપણા પોતાનો ચૈતન્યતત્ત્વને પારખવા માટે જરૂરી અન્ય જીવોના આત્મદ્રવ્યની ચોળખ આડે આવતી દોષદૃષ્ટિ આદિને ખસેડવા માટે ક્ષમાપનાના આદર્શને જીવનમાં સુવ્યવસ્થિતપણે કેળવવાની જરૂર છે.

પર્વાધિરાજની આરાધનાની આ મલાઈ છે.—

કે :—

ખમો અને ખમાવો !

કપાયોતું શમન કરો !

સામાના દોષો ગળી જાઓ !

ગુણો તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરો !

આ ચાર બાબતમાં પર્વાધિરાજની આરાધનાનો સાર સમાઈ જાય છે.

આવત કુછ લાયા નહિ, જાવત કુછ ન લે જાય;
જિયમે' મિલે જિયમે' નસે, મૂરખ કરે બલાય.

તે મુજબ અનાદિકાળની વાસનાના સંસ્કારો ઉપર વિજય મેળવવાના લક્ષ્યને ડેળવી આરાધતા તે તે પદની શુભાનુરાગ પૂર્વક આરાધના કરી યથાયોગ્ય ફળની પ્રાપ્તિ માટે ઉપયોગની જાગૃતિ રાખવી જરૂરી છે.

:=***:***=***:***
 (**) નવપદની આરાધના એટલે ? (**)
 (**)

જૈનદર્શને સર્વ આરાધના કરતાં નવપદની આરાધનાને શ્રેષ્ઠ ગતાવી છે, કારણ કે આત્માના, વિશેષ શુભોને વિકસાવવા આ આરાધના બહુ સુંદર ઉપયોગી છે, તેની સમજૂતી નીચે પ્રમાણે—

આત્મા એ સુંદર ખેતર છે, તેમાં યથાપ્રવૃત્તિ વિગેરે કરણોરૂપ હલથી ખેરાણ થાય છે. ત્યારે તેમાં દર્શનરૂપી ઉજ્જવલ નિર્મલ ખીજ વધાય છે. જ્ઞાન નો પ્રકાશ તેમાં મદદગાર બને છે. આરિત્રની વાડ ચારે બાજુ રક્ષણ માટે છે, દર્શનરૂપી ખીજને મલિન કરનારા દુષ્ટ તત્ત્વો તપરૂપ અગ્નિથી બળી જાય પછી સાધુરૂપ કાળા વાદળો વરસે એટલે ઉપાધ્યાય-પદરૂપ લીલા અંકુરો પ્રગટે પછી આચાર્ય પદરૂપ ખીલા ફલો આવે, પછી અરિહંતપદરૂપી પ્રથમ ઉજ્જવલ ફલ આવે અને પછી પાકેલ ફલ તરીકે લાલ સિદ્ધપદરૂપ ફલ પ્રાપ્ત થાય.

આપ અકેલા અવતરે, મરત અકેલા હોય;
 જગમે આપને જીવડા, સાચી સગા નહિ હોય.

આ રીતે અંતરંગ ગુણોના વિકાસ માટે નવપદની આરાધના બહુ સુંદર રીતે ઉપયોગી થાય છે. આવી અપૂર્વ આરાધના સફળ ક્યારે થાય ? કે જ્યારે જ્ઞાનીઓએ જણાવેલ તે તે પદોના રહસ્યો સમજી ધ્યાનમાં રાખી કરેક ક્રિયા કરવામાં આવે.

દરેક શ્રી નવપદજીની ઓળીની આરાધના દરમિયાન આવા સંસ્કારોની સાચવણી માટે પ્રયત્ન કરવો તે વિવેકીનું કર્તવ્ય છે.

=
 શ્રી નવપદની આરાધના
 પ્રથમ દિવસ
 શ્રી અરિહંતપદ મહિમા

અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દબ્બહ ગુણ પદ્મજયરે;
 લેદ છેદ કરી આત્મા, અરિહંત રૂપી થાય રે.

આ દુહો આજની અરિહંત પદની આરાધનાના આદર્શને સમજાવનાર છે, દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાયથી અરિહંતનું ધ્યાન ધરવાથી આત્મ લેદ-છેદ કરી અરિહંત સ્વરૂપ થાય છે.

એટલે અરિહંતો દ્રવ્યથી શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ છે, ગુણથી શુદ્ધ અનંતજ્ઞાનાદિ ગુણોવાળા છે, અને પર્યાયથી પ્રાણી માત્રના

હૂં કરું આ મેં કયું, એમ માનવી મલ્લકાય;
 પાપના પોટલા સજી, છેવટ ખરે પસ્તાય.

હિતની સાધનાની તત્પરતાની યોગ્યતાવાળા તીર્થંકરપણાના પર્યાયને અનુભવે છે.

અને આરાધક આત્મા પોતે તો હાલ દ્રવ્યથી કર્મની અશુદ્ધિવાળો છે, શુણ્ણથી મલિન કે ક્ષાયોપશમિક જ્ઞાનાદિ શુણ્ણવાળો છે, અને પયોયથી અંસારી દશા અનુભવે છે,

આમ પરમાત્મા અને પોતાના વચ્ચે ભેદ વિચારી ભેદને ભૂલો કરનાર કર્મના આવરણને છેદવાનું ધ્યેય નક્કી કરી, કરાતી પ્રવૃત્તિઓના પરિણામે આરાધક અરિહંત સ્વરૂપ બની જાય છે.

 શ્રી નવપદની આરાધના
 બીજો દિવસ
 શ્રી સિદ્ધપદ મહિમા

રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવલ દંસણુ નાણી રે;
 તે ધ્યાતાં નિજ આત્મા, હોય સિદ્ધ શુણ્ણાણી રે.

આજે સિદ્ધપદની આરાધના ગઈ કાલની આરાધનાના બંધે મેળવેલી ભેદ-છેદ કરવાની શક્તિના ફલ સ્વરૂપે મુકિતપદની પ્રાપ્તિના ધ્યેયથી કરવાની છે.

મનમાં મરડાઈને મૂરખ, ફોગટ મલકાય;
 પ્રબલ સત્તા કર્મની, ત્યાં ધાર્યું કેાનું થાય ?

આજના દુહામાં પણ તપ-સ્વાધ્યાયમાં મગ્ન રહી જગતના જીવમાત્ર તરફ અપૂર્વ વાત્સલ્ય બતાવી પ્રભુના સિદ્ધાંતો સમજાવનાર ઉપાધ્યાય ભગવંતોનો મહિમા ગાયો છે.

=
 શ્રી નવપદની આરાધના
 [પાંચમો દિવસ]
 શ્રી સાધુપદ મહિમા

અપ્રમત્ત જે નિત્ય રહે, નવિ હરજે નવિ શોચે રે;
 સાધુ સૂધા તે આતમા. શું મુ'ડે શું લોચે રે ?

આજે સાધુપદની આરાધના કરી જ્ઞાની પ્રભુએ જણાવેલા આત્મકલ્યાણની સાધનાના માર્ગે વધવાનું ધ્યેય નક્કી કરવાનું છે.

આજ દુહામાં સારા-નરસા સંયોગોમાં માનસિક સમતા શુભાબ્ધિ વિના સંતોષની માત્રામાં વધારો કરતા રહેવાનો સાધુપણનો આદર્શ પ્રરૂપાયેલ છે.

એ સાધુપણના માર્ગે ન ચાલી શકનારા આરાધકો પણ આરાધકભાવની પ્રધાનતા જાળવી આદર્શને જીવનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન કરવો એ આજના સાધુપદનું રહસ્ય છે.

જહાં જનકો નહિ પારખો, તિહાં તિનકો નહિ કામ;
 ઘોષી બિચારા કયા કરે, દિગંજરોં કે ગામ.

શ્રી નવપદ્મી આરાધના

[ଷଷ୍ଠ ଦିବସ]

શ્રી દર્શનપદ મહિમા

શમ-સંવેગાદિક ગુણા, ક્ષય ઉપશમ જે આવે રે;
દર્શન તેહિજ આત્મા, શુ' હોય નામ ધરાવે રે.

આજની આરાધના ખાસ પાયાની છે,

જડ પદાર્થોની અનાદિકાળની વાસના ઉપર નિશ્ચય મેળવવો એ આજની આરાધનાનું રહસ્ય છે, વૈદ્યની દવાની સાચી અસર જેમ પથ્ય (ચરી) પાળવા ઉપર અવલંબે છે, તેમ આરાધનાની સફળતા કર્મોના આશ્રવને વધારનાર પૌદ્ગલિક પદાર્થોના મોહને ટાડવારૂપ સમ્યગદર્શન પર રહેલ છે.

આજના દુહામાં સમ્યગદર્શનની ઓળખાણ કરવા માટે
 પ્રમ-સંવેગ આદિ ગુણોની મહત્તા વર્ણવી સાધુ કે શ્રાવક નામ
 રાવવા માત્રથી થતા સંતોષની અસારતા જણાવી છે, અલબત્ત
 વ્યથી સાધુપણું કે શ્રાવકપણું સમ્યગદર્શનની ભૂમિકારૂપ તો
 કે જ ! પણ તેમાં સંતોષ ન માનતાં તેવા વિશિષ્ટ ગુણો મેળવવા
 યત્ન કરવાનું આજનું પદ આપણને શીખવે છે.

નિદા હમારી જેહ કરે, મિત્ર હમારા સોય;
ગિન સાળુ ગિન પાનીસે, મેલ હમારા ધોય.

આ જાતના આરાધક ભાવની સફલ પ્રાપ્તિ માટે આજની આરાધના ઇચ્છાસંયમની પ્રધાનતા સૂચવે છે, જેના (ઇચ્છારોધના) આધારે આવતી કાલના પારણાના વિચારો કે પારણા વખતે થનારી માનસિક પરિસ્થિતિ પર યુયોગ્ય કાળૂ મેળવી આજની આરાધનાની સફળતાની ખાત્રી મેળવી શકાય છે.

આજના દુહામાં પણ માસિક વિચારોના ધોરણની જાળવણી આત્માના ગુણો મેળવવાની ઝંખના અને ઇચ્છા પરના કાળૂને પ્રધાન જણાવી તત્પરદનો વાસ્તવિક પરમાર્થ સૂચવ્યો છે.

 શ્રી નવપદની આરાધના
 [પારણાનું મહત્વ]

જૈનશાસનની એકેએક ક્રિયા આત્માને કર્મબંધનમાંથી મુક્ત કરાવનાર હોય છે, આ ત્રિકાલાખાધિત સિદ્ધાંતને લક્ષ્યમાં રાખી આજે કરાતા પારણાનું મહત્વ વિચારવું જરૂરી છે, જે પારણું કરવામાં કરાતા આહારાદિની જ માત્ર અપેક્ષા વિચારાય તો પારણું શરીર ઇંદ્રિયોને પોષક હોઈ આશ્રવની જ ક્રિયા પણ રાગીઓના વચનની ખરી મહત્તા જ ત્યાં જ છે કે દરેક વચનોને યથાયોગ્ય વિવેકબુદ્ધિથી વિચારાય તો આશ્રવના સાધનોમાંથી

ક્રીધાં કર્મ ન છુટીએ, જેહનો વિષમ ધંધ.
 બ્રહ્મદત્ત જેવો રાજવી, સોળ વરસ રહ્યો અંધ;

પણ અપૂર્વ નિર્જરાનો લાભ સહેલાઈથી મેળવી શકાય.

એટલે કે તપની આરાધના દ્વારા વાસના પર સાચો નિયંત્ર કેળવવાનું બળ આત્મામાં કેટલું પ્રગટ્યું છે ? તેની ખાત્રી પારણા વખતે આત્માને થાય છે. અને તે ઉપરથી ભવિષ્યમાં તપ કરતી વખતે રાખવી જોઈતી સાવચેતી વધુ મેળવી શકાય.

જગતમાં શૂરવીર પુરૂષોની કિંમત રણમેદાનમાં જ થતી હોવાથી રણમેદાનનું મહત્વ ક્ષત્રિયોને માટે જેમ વધુ છે તેમ કર્મશત્રુ સામે અપૂર્વ વીર્યોલ્લાસપૂર્વક ઝડુંબી કેવલરાન મેળવવાની ઈરાદાથી સંપૂર્ણ ક્રમોની નિર્જરા માટેનું બળ તપની આરાધના દ્વારા મેળવવામાં આપણે કેટલા સફળ થાયએ છીએ ? તેની પરીક્ષા મોહના સાધનોના ઉપયોગ કરવારૂપે આહાર લેવાના પ્રસંગે થઈ શકે.

આ દૃષ્ટિએ વિચારતાં તપ કરતાં પણ પારણાની મહત્તા અને દુષ્કરતા વધુ છે કે જેટલી અભ્યાસ કરનારાને પરીક્ષાની મુશ્કેલી અને મહત્તા છે.

ગુણાનુરાગ એ જીવન શુદ્ધિનો પાથો છે.

આશા અંબર[આકાશ] જેવડી, મરુતું પગલા હેઠં;
અનંત ભવના પાપ સિવિ, ણિણમાં ન્તયે દૂર.

૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭
 ૭ શ્રી નવપદની આરાધના ૭
 ૭ પારણાનું રહસ્ય ૭
 ૭

જૈનશાસનની દરેક ક્રિયામાં અપૂર્વ રહસ્ય હોય છે, તપની આરાધના કરનારોએ આ વાતને ધ્યાનમાં રાખી પારણાનું રહસ્ય સમજવું જરૂરી છે. તપની આરાધના એટલે કર્મશત્રુ સામે યુદ્ધ કરવા માટેની વ્યવસ્થિત તૈયારી કરવાની છે.

એટલે જેમ યુદ્ધમાં શત્રુને હંફાવવામાં કેટલી સફળતા મેળવાય છે? તે ઉપરથી તૈયારીનો ખ્યાલ આવી શકે છે, તેમ તપની આરાધના દ્વારા આત્માએ વિષય-કષાયના ભીષણ-સંસ્કારો સામે ઝડપી માટે યોગ્ય તૈયારી કરવાની હોય છે, તેની અસર આરાધના પછીના વ્યવહાર રહેવી જરૂરી છે.

તેથી જ ‘પારણા’ શબ્દનો પ્રયોગન શાની ભગવંતોએ તપની સમાપ્તિના દિવસો માટે રાખેલ છે અર્થાત્ પારણું શબ્દ ‘પાર્’ ધાતુ ઉપરથી બનેલું હોવાથી અને ‘પાર્’ ધાતુનો અર્થ ‘સમર્થ થવું’ હોવાથી “જેના વડે તપની આરાધના માટે સફળતાપૂર્વ પ્રવૃત્તિ કરવા માટે આત્મા સામર્થ્ય મેળવી શકે એવો ભાવ” પારણું શબ્દ સૂચવે છે.

જગતના પ્રાણી માત્રને, વહાલા છે નિજ પ્રાણ;
 માટે મન, વચ, કાયાથી, સદા કડે તસ પ્રાણ;

આ ઉપરથી પારણું કરી થોડુંક શરીરને ટકાવ પૂરતું આહારાદિ આપી ફરી સારી તપસ્યા કરવા આત્મા તૈયારી બની શકે. એ મુજબ પારણાના રહસ્યને સમજી વિવેકીઓએ તપની આરાધના માટે સફળ પ્રવૃત્તિ કરી આત્મકલ્યાણ સાધવું.

=

દીવાળી પર્વની મહત્તા
ધનતેરશતું રહસ્ય

પર્વનો અર્થ થાય છે ગાંઠ, આ શબ્દનો વ્યવહાર શેલડી માટે થાય છે. તેના માટે એમ કહેવાય પણ છે કે 'ગાંઠે ગાંઠે રસ ન્યારો' તથા શેલડીની ઉત્પત્તિ પણ તે ગાંઠમાંથી થાય છે.

આ વાતને ધ્યાનમાં રાખી લોકવ્યવહારમાં આખાલ-ગોપાલ મનોરંજનનું ગણાતું દિવાલીનું પર્વ વિવેકી આત્માઓને શો બોધપાઠ આપે છે ? તે સમજવું વિવેક-બુદ્ધિનું મધુરું કૃણ છે.

દરેક વસ્તુના આર નિષ્કેપા નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય, ભાવ થાય જ છે. તેમાં મુખ્યથી દ્રવ્ય અને ભાવ વધુ ઉપયોગી હોય છે. એટલે દીવાલીપર્વની દ્રવ્ય આરાધનાના રહસ્યને ધ્યાનમાં રાખી ભાવ દિવાલીની કક્ષા સફળ રીતે મેળવવાનું ધ્યેય રાખવું ઉપયોગી છે.

આશીર્વાદ મુજને મલો, ભવોભવ એહ મુજ ભાવ;
વ્રસ થવાર જીવો બધા, દુઃખયા કેા નવિ થાવ;

દ્રવ્યથી દિવાલીના બે અર્થ થાય છે.

જેમાંનો એક તો લૌકિક દ્રષ્ટિએ ઇન્દ્રિયોના વિકારોને સંતોષવાની પ્રવૃત્તિ કરવી એવો થાય છે.

પણ આ અર્થ પર્વના મુખ્ય અર્થને વિકૃત કરનાર હોવાથી હેય છે. બીજો અર્થ છટ્ટની તપસ્યા કરી પ્રભુ મહાવીર દેવના નિર્વાણ કલ્યાણકની આરાધના ગણીયું દેવવંદન વિગેરે કરવું એવો થાય છે.

ભાવદિવાલીનો અર્થ જ્ઞાનના દીવાને પ્રકટાવીને જીવન માં કરાતી સારી-નરસી પ્રવૃત્તિઓના સરવંધા તપાસવા.

આ અર્થ ધ્યાનમાં રાખી પ્રભુ મહાવીરદેવે મેળવેળ નિર્વાણપદના લક્ષ્યની નજીકમાં આપણે કેટલા છીએ ? એ વિચારી ભાવદીવાલીના પરમાર્થની નજીકમાં જવા પ્રયત્ન કરવો તે દીવાલીની પ્રશસ્ત આરાધના છે.

આ દૃષ્ટિએ આજનો દિવસ લૌકિક વ્યવહારમાં ધનતેરશ તરીકે જે ગણાય છે. તેમાં જડ ધનની પૂજા કરી આત્માને વિકાસમાં ડગલે ને પગલે બાધક મોહવૃત્તિને પોષણ આપવાની પ્રવૃત્તિ કરવા કરતાં આત્માના સાચા અખૂટ જ્ઞાનાદિ-ધનની

જો શક્તિ મુજને મળે, આપું સહુને સુખ;
કર્મના બંધન ટાળીને, કાપું અહુનાં દુઃખ.

સંભાળ લઈ તેની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમી થવું તે સાચું ધન-
તેરશતું રહસ્ય છે.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 श्रीवालीनं रहस्य
 अली शौहशना लावार्थ

જૈન શાસ્ત્રના પવો અને તેની આરાધનાના રહસ્યને
યથાર્થ રીતે ન સમજી શકનારા પ્રાણીઓ અનાદિકાળની સંસ્કૃ-
તિની પકડમાંથી છુટવા માટે કરાતી આરાધનાની સફળતા
મેળવી શકતા નથી.

દીવાળી પર્વ માટે આવું જ કાંઈક બનવા પામ્યું છે.

આમોદ-પ્રમોદ, મોજ-આનંદ, અને વિલાસિતાને પોષક રીતે કાંતો દીવાલીની ઉજવણી થાય છે. અથવા તો આરાધનાના રહસ્યને સમજવાની-પામવાની તકેદારીની ખામીથી આરાધનામાં શિથિલતા કે અવ્યવસ્થાના વિસંવાદી તત્વોનો પગપેસારો થઈ જાય છે.

માટે દીવાલીની વાસ્તવિક આરાધના માટે નીચેનું ધ્યાનમાં રાખવા જેવું છે.

મુજને દુઃખ આપે લલે, તો પણ હું ખમું તાસ;
સુખ પીરસવા સર્વને, છે મારો અભિલાષ.

દીવાલીપર્વ ચરમતીર્થપતિ પ્રભુ મહાવીરદેવના નિર્વાણ કલ્યાણક સાથે સંકળાયેલું છે. એટલે ‘નિર્વાણ’ શબ્દનો અર્થ આપણા માનસમાં ગુંજતો થવો જરૂરી છે.

‘નિર્વાણ’ શબ્દનો અર્થ શબ્દશાસ્ત્રની મર્યાદા પ્રમાણે “બુઝાઈ ગયેલ” થાય છે. એટલે પ્રભુ મહાવીર પરમાત્માનો કર્મરૂપ અગ્નિ અથવા જન્મ-મરણનો અગ્નિ જેમ સર્વથા બુઝાઈ ગયો, તેમ દીવાલીની આરાધનાથી આપણે પણ કર્મરૂપ અગ્નિને વધારનાર આશ્રવ-દ્વારોનો ઘટાડો કરવા પ્રયત્નશીલ થઈએ તો વાસ્તવિક દીવાલીની આરાધના કરી હેહવાય.

રૂપ ચૌદશ એટલે રૂપ કહેતાં આત્માના સ્વરૂપને સમજવા વિચારવા, જ્ઞાની પ્રભુઓના વચનોના આધારે કરાતી વિચારણાનો દિવસ, કેમકે વિચારણાના બળે આવતી કાલે દીવાલીની સાચી ઉજવણી-નિર્વાણ શબ્દના રહસ્યને સમજવા પૂર્વક કરી શકાય.

તથા કાળીચૌદશ એટલે આજે કરાયેલી વિચારણાના બળે એમ સમજાય કે ગમે તેટલો બુદ્ધિ વિચાર, ધન-દૌલત અને બાહ્ય સાધનોનો વિકાસરૂપ પ્રકાશ દેખાતો હોય પણ આત્મસ્વરૂપની વિચારણાની ખામીથી આ બધું ભવ-વનમાં

ગુણી જનોને વંદના, મૈત્રી ભાવ સમસ્ત.
દુઃખ દેખી કંટણા કરો, અવગુણ દેખી મધ્યસ્થ;

સાધના કરાવનાર તીર્થંકર દેવ જેવાનો આપણને વિરહ પડેલ તે વખતે આપણો આત્મા કોણ બાળે કઈ ગતિમાં રજળતો હશે ? કે જેથી સાક્ષત્ તીર્થંકર દેવની હયાતીમાં પણ આપણે ધોયેલ મૂલો જેવાં રહી ગયા ? વગેરે અનુકૂળ-પરિસ્થિતિનો લાભ ન મળી શકવાના કારણે હાર્દિક-દુઃખની લાગણી અનુભવાવી જોઈ એ ! કેમકે આવી વિચારણાથી ધર્મની આરાધનામાં પ્રભાદ ખંખેરી કરવાની શક્યતા પણ વધુ રહે.

અને હર્ષ એ બાળતનો કે જગત આણું વિષમ કલિકાલના પંજામાં ફસાઈ સાચી દ્રષ્ટિના અભાવે આત્માના કલ્યાણને સાધવાના સંજોગોને વેડફી રહ્યું છે. જ્યારે આપણને પરમકર્ણાલુ તીર્થંકરદેવોતું શાસન વારસામાં મળેલ છે. જેના આધારે આત્મા અને ભવના ઉપાજેલા કર્મોના સમૂહને દૂર કરી સાચું આત્મ-કલ્યાણ સહેલાઈથી સાધી શકે.

આ બંને વાતોનો વિચાર કરી મળેલ શાસનના સાચા વારસાને ઓળખી સમજીને અંતરાત્મામાં કલ્યાણના પ્રકાશનું અજવાળું પાથરવું એ સાચી દીવાલી છે.

નરભવ ચિંતામણી સહી, એળે તું મત હાર.
ધર્મ વિના જેતા દિન ગયા, તે તો બાણો વેઠ;

અપલાગી અંચલ માયામેં

મૃગતૃષ્ણા કી ઇસ છાયામેં

કિતને દીપ બુઝે જાતે હં ?

કયા તૂંને ઉનકો પહિચાના ?

—અંતસ્તલમેં. !!!

કિસકે ઘરમેં દીપ જલાતા !

મુગ્ધ દષ્ટિ હો કયેં ઈલાતા ?

યહાં કુટીર નહીં તેરી હે '

યહ એક મુસાફરિયાના—અંતસ્તલમેં. !!!

ઉજડે નીડ છિપેંગે સારે,

દીપક બુઝ જાયેંગે સારે !

વિસ્મૃત હોગા નવપ્રકાશ યહ

તબ હોગા તુઝકો પછતાના.

—અંતસ્તલમેં. !!!

ઈન દીપેં મેં શલલ ન હો તૂં !

સ્વયંપ્રકાશ હે અજર-અમર તૂં

સંવેદિત હો ઇસ પ્રકૃતિકા

અબતક તૂં ને લેઠ ન જાના !

—અંતસ્તલમેં. !!!

ફરી ફરી મળતો નથી, આ ઉત્તમ અવતાર;
કાળી ઔઠશને રવિ, આવે કોઈક વાર.

“નૂતનવર્ષના મંગળ પ્રભાતે સહુ નવા વસ્ત્રો પહેરી સ્વભાવની વિષમતા ઉપર કાબૂ રાખી અને ‘આજનો દહાડો સારો તો આખું વર્ષ સાફ!’ એમ માની વિવિધ, કામનાઓ કે પ્રવૃત્તિઓ કરતા હોય છે, પણ તે બધી સફળ કયારે? કે જ્યારે આજે કરાતી વિવિધ કામનાઓના કે પ્રવૃત્તિઓના અંતિમ ફળરૂપ સુખ શાન્તિને આવવા માટે જીવનમાં અનુકૂળ વાતાવરણ સરળતય.

એટલે કે જેમ એક સામાન્ય વ્યાવહારિક અમલદાર કે રાજા-મહારાજાને ઘરના આંગણે આમંત્ર્યા હોય ત્યારે તેઓને અનુકૂળ ઘર, રાચરચીકું અને પોતાના શરીર-વસ્ત્રની સ્વચ્છતા વગેરેની તૈયારી-રાખવી પડે છે, તેમ અનંત જીવો જેની કામના કરે છે અને અનંતભવે પણ જે મળવી હુલ્લ છે, તે સુખ-શાન્તિને જીવનમાં સ્થાપિત કરવા મનોમંદિરમાંથી રાગ-દ્વેષ, વિષય-કષાય અને ઈર્ષ્યા, અસહિષ્ણુતા, વગેરે કચરાને સાફ કરવાની તથા ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, અહંભાવ, પૌદ્ગલિક રાગ અને વિષયતૃષ્ણારૂપી જુના વસ્ત્રો ઉતારી ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, સંતોષ, વિનય, નિરુપહતા અને વેરાગ્ય રૂપ નવાં પકડાં પહેરી, વીતરાગ પરમાત્માના વચનોને જીવનમાં ઉતારવાની પ્રવૃત્તિરૂપ ફરનીચર ગોઠવી, સાચી સુખ શાન્તિને નોતરી તેના

કાતર સમ હુર્જન કહ્યા, સજ્જન સોય સમાન;
કાતર કાપી જુદા કરે, સોય કરે સંધાન.

સત્કાર મારેનો શુભ સંકલ્પ આજના મંગલ પ્રભાતે સહુએ કરવો જોઈએ.”

આ અંદેશાને સમજ-વિચારી સહુએ નવું વર્ષ સારી રીતે મંગલમય બનાવવું જોઈએ.

શિખામણ અને દવા આપવી
સહેલી છે, પણ ગળવી મુશ્કેલ છે.

✽

લોક કહે લખપતિ થયો, પણ શું પામ્યો બેલ,
તુજ સાથે શું આવશે? તપાસ તારો મેળ!

વાંચો ! વિચારો ઉંડું મનન કરો !!!
 આત્મનિરીક્ષણ કરો ! શુભમથી જ્ઞાનનો પ્રકાશ મેળવો !!!
 દીવાલી પર્વના રહસ્યને સમજાવનાર
 કુલીન પુત્રવધુ પોતાના ધર્મપિતાને લખેલ
 અદ્ભુત પત્ર.
 ધ્યાનપૂર્વક શાંતિથી વાંચો !!!

પાત્ર પરિચય :

પતિ=શુદ્ધાત્મા
 તેની સ્ત્રી=ચેતના
 સામુ=માયા
 નણું દ=તૃપણું
 દીયર=મોહ
 દેરાણી=મમતા
 દીયરનો છોકરા=સોભ
 જેઠ=કામ
 જેઠાણી=ક્રિયા
 જેઠાણીનો દીકરો=અસદાચાર
 હલકો નોકર=ક્રોધ
 ઘણીનો લંગોટીઓ
 લાઘવિંધ=મન

પાત્ર પરિચય:

ધર્મપિતા=પરેપકારી શ્રી
 તીર્થંકરદેવ ભગવંત
 ધર્મમાતા=જેનાશા
 જોડીયા ભાઈ=યુગ-સ તોષ
 બહેન=શાંતે
 ચેતનાની સખી=લક્ષ્મી
 મોટી કુટુંબા=કરુણા
 માશીબા=જ્ઞાનીનાં નિશ્રા
 બગીચો=જ્ઞાનનંદનો મસ્તી
 ગાડી=ગેરાગ્યની
 ગાડીનાં પૈડાં=જ્ઞાન-ક્રિયા.

પૂજા કરો જિનરાજની, ખામણા કરો શુભભાવ;
 સાધર્મિવાત્સલ્ય ખાંતે કરો, એહ છે મુકિતનો દાવ.

પૂજ્ય પિતાજી !

ભક્તિભાવ સાથે આપના પવિત્ર ચરણોમાં વારવાર નમન ! ! !

આપની સરસ હુંકાળી સોડમાં ઉછરેલ વહાલી ધર્મપુત્રી આપના અત્યંત ઉજ્જવલ ગુણોનું રટણ કરીને અનેરો આનંદ મેળવે છે ! ! ! પણ વર્ષની સમાપ્તિએ આપાર આદિન સરઘૈયા-હિસાબની તપાસણી કરી જીવનની મૌલિક શક્તિ-ઓના સાચા વિકાસની માપણી કરવાના શુભ ઉદ્દેશ્યથી દીવાળીના પવિત્ર દિવસોમાં—

આપની સમક્ષ મારાં દુઃખડાં-રોદણાં રડવાની દદિએ નહીં, પણ આપના પુનિત-સ્મરણના પ્રતાપે જીવી રહેલ આપનું ધર્મપુત્રી કેવા સંજોગોમાં હાલ વતે છે ? તે જરા જણાવ શક્ય હોય તો આપના.....ને જરા કૃપાપૂર્ણદ્રષ્ટિથી પાવ કરો, તો મારા જીવનનો બાગ ખીલી ઉઠે તે હેતુથી—

આપની સેવામાં આ નમ્ર ચરણ કઈ છું. ! ! !

આશા નહિં-પૂર્ણશ્રદ્ધા છે કે-આપ જરૂર કૃપાદર્શ કરશેજ ! ! !

આરાધન ફલ એહના, ધણુ ભવે આણુ અખંડ રે;
રોગ દોહગ દુઃખ ઉપશમે, જેમ ઘન પવન પ્રચંડ રે.

વહાલા ધર્મપિતા !

આપથી વિખૂટા પડ્યાને અહો....હો....કેટલાય જન્મ જન્માન્તર વીતી ગયા ! ! !

શું આપ મને સાવ વિસરી ગયા છે કે !

સાસરે વળાવ્યા પછી આપશ્રીએ તો આજ હીં સુધી કદી ભાળ-ખબર પણ કઢાવી નથી ?

શું હું આપની પુત્રી નથી !

આપના જોળા ખુદીને મોટી થએલી હું વહાલ ભરેલા આપના હેયાની કોમલ-મધુર પ્રેમાળ લાગણીઓ-જે કે મારા હેયાનો ખૂણે હજી અણુવિસરાયેલી પડી છે ! ને વારંવાર યાદ કરી રહી છું !

આપ મોટા માણસ ઘણી સાહ્યગીમાં મુજ રંક ગાલાને ભૂલી જાઓ ? એ બનવા બોગ છે, પણ નોંધારા ના એક આધાર સમ આપનું પવિત્ર નામ મુજ જીવનના હુંખના દહાડા વીતાવવામાં પરમ ઉપયોગી થઈ પડે છે, તેથી આપની વિસ્મૃતિ જીવનમાં કદી થવા પામી નથી ! ! !

મહારી અહીં શી દશા છે ! એ આપ જેવા અંતરજાતીની બાણ બહાર નહીં હોય ! તે છતાં આપે મારી આજ સુધી ખબર પણ કાઢાવી નથી.

અરિહંત દેવ સુસાધુ ગુરુ, ધર્મ જ દયા વિશાલ;
જપો મંત્ર નવગરં તમે, અવરં મ અંજો આલ.

એટલે આપ મને વિસરી ગયા હો ! એમ ધારીને આ પત્ર દ્વારા હયાની વરાળ આપ આગળ ઠાલવું છું. !

અને બહાલા પિતાની આગળ ટિકરી પોતાની ધા' ફરિયાદ ન કરે તો ક્યાં કરે ?

માટે હે દયાસિંધો ? કરુણાના સાગર ?

મુજ અબલાની વીતક કરેણુ કહાણી સાવધાની સાથે સાંભળવા મહેરબાની કરશે !!!

અહીંનું દુઃખ હવે તો મારાથી સહન થતું નથી ! એટલે જ આપની આગળ શરણાગતભાવે જોજો પાથરી અંતરથી વાતો કહું છું. !!!

૦ “મારી સાસુ=માયા અને નણુંદ=નૃણા મને બહુ જ સતાવે છે.

૦ મારો દીયર=મોહ અને દેરાણી=મમતા બંને ઘણા જ ચંચલ પ્રકૃતિના અને ઉદ્વેગ સ્વભાવના છે ! છતાં કોણ બાણે કેમ મારા મનને તેઓ બહુ ગમે છે ! તેઓના તરફથી મને અને મારા શિરછત્ર.....ને અણુધારી ઘણી આફતો વેઠવી પડે છે, તે છતાં તેઓના તરફ મારાં વળણુને હું શેકી શકતી નથી.

સિદ્ધચક્રના ગુણુ ઘણા, કહેતાં ન આવે પાર;
વાંછિત પૂરે દુઃખ હરે, તે વંદુ ત્રણુ કાલ.

૦ મારા દીયરનો છોકરો=લોભ મને અનેક રીતે સતાવે છે, ખોટી પંજવણીઓ કરી હેરાન પરેશાન કરી મુકે છે.

૦ મારો જેઠ=કામ અને તેનો દીકરો=અસદાચાર, બન્ને હલકટ સ્વભાવના છે, વાતો-વાતો મેલી વાતો અને ખરાબ વર્તનો દ્વારા મારી છેલ્લી કરવામાં બાકી નથી રાખતા !!! અને તેમાં વળી અધુરામાં પુરું મારી જેઠાણી=રુચ્છા પોતાના મિત્રજી સ્વભાવના આધારે ઉપજતા મનતરંગો અને બદદાન-તોને બર લાવવા પોતાના ધણીને અને દીકરાને મારી સામે થવાની ઉશ્કેરણી કરતી રહે છે. L ! !

ચોટલે પછી “ ગરજો ગધેડાને બાપ કહેવો પડે ” કહેવત મુજબ ન છુટકે હવામાં બાવળાં લરવાની જેમ અમારા ઘરના સૌથી વધુ નીચ સ્વભાવના અને હલકા વર્તનવાળા નોકર=ક્રોધનો આશરો લેવાની દુર્બુદ્ધિ સૂઝે છે. અને સરવાળે મારા જીવનને વધુ ડોળી નાખવામાં પેટ ચોળીને શૂળ ઉભું કરવાની જેમ તે હલકા નોકરની મેલી રમતોને હાથે કરીને ઉત્તોજના આપનારી મૂર્ખતા હું કરી બેસુ છું.

૦ એ નોકર મારી સાથે મારી વાતોમાં હા પાડે અને ઘરના માણસો સાથે મારી વિરુદ્ધ કાર્યવાહીમાં પણ ભાગ લે છે ! આવો મદારીના ડુગડુગીયાની જેમ બે તરફ ઢોલકી

યોગ અસંખ્ય છે જિન કહ્યા, નવપદ મુખ્ય તે બાણો રે;
ચોહ તણે અવસંખને, આતમ ધ્યાન પ્રમાણે રે.

વગાડી છેવટે મને જ વધુ દુઃખી બનાવી મુકે છે ! ક્યારેક તો મને સખત માર પણ મારે ? ? ?

ક્યાં પોકાર કરું મારી નિરધાર દશાનો ? ? ?

૦ અને મારા શિરછત્ર સમા આર્યપુત્ર (ધણી)ની તો વાત કહેતાં જીભ થંભે છે !

આર્ય સ્ત્રીના મોંઢે પોતાના સ્વામીની ગમે તેવી સાચી પણ ફરિયાદ શરમના શેરડા પાડી દે !

છતાં બાપની આગળ દિકરી પોતાનું દર્દ રજુ ન કરે તો હેયાને ટાઢક વળવાનો બીજો આશરો કયો ?

એટલે પિતાજી ! શરમાતાં—સંકોચાતાં ટુટ્યા—કુટ્યા અધુરા શબ્દોમાં મારા અંતરની એ ગુપ્તવાતને પણ આપની આગળ રજુ કરી દેયાના બોજને હળવો કરી લઉં ?

૦ મારા ધણી=જીવાત્મા પોતાના લંગોટીયા ભાઈબંધ=મનજીભાઈના આગે એવા ચઢી ગયા છે કે—શી ખબર ! તેઓ કેવા લયંકર સંયોગોમાં ફસાઈ પડશે ? ? ? તેની કલ્પના પણ મને ધણીવાર કમકમાટી ઉપજતી દે છે ! ! !

શું લઈ આવ્યા સાથમાં, શું લઈ નિકલનાર;
ખાંધી મુઠી આવીઆ, ખાંધી હાથ જનાર.

૦ મારા સ્વામીનાથ પોતાના ગરજ—સ્વાર્થ છતાં જીવન-
જન મનાઈ ગયેલા લાઈબંધ=મનજીના બહેકાયેલા બની મારી
તરફ ઉંચી નજરે જોતા પણ નથી ? ? ?

૦ પોતાના જીવન-નિર્વાહ કે ભવિષ્યના પ્રશ્નને મુખે રીતે
ઉકેલી શકનાર ધીકતા ધંધાઓ કે ઉદ્યોગોમાં જરા પણ ધ્યાન
આપતા નથી ! ! !

૦ બેકારની જેમ જ્યાં-ત્યાં ભટક્યા કરે છે, એક સામાન્ય
નોકરી=જાપ કરવાની જેનાથી કે અટૂટ નફો જ મળે તેમ હોય
છે, છતાં તેમાં પુરતું ધ્યાન નથી આપતા ? ? ?

૦ જ્યાં ત્યાં લાઈબંધ મનજીમાઈના સાગરીતોની સ્વાર્થ
ઘેલી મહેરીલમાં પાગલની જેમ ભટક્યા કરે છે !

હવે તો તેઓ પોતાનું ગુજરાન કેવી રીતે ચલાવશે ?
એ વિકટ પ્રશ્ન મારા હૃદયને કોરી ખાય છે ?

૦ મારી સાસુ=માથાના નચાબ્યા નાચે છે, પણ મુજ
ગરીબડીની વાત કાને નથી ધરતા ?

૦ પરમકૃપાલુ ! આપે તો મારી જીવન કાઢવા મારા
જોડીયા લાઈ=સુખ અને સંતોષને પણ કદી મોકલ્યા નહીં !

હાથ ધસે ભોંયે આહડે, જીભે તાણું દીધ;
મરણ વેળાએ સાંભરે, હા-મેં ધર્મ ન દીધ.

૦ મારી બહેન=શાંતિને પણ કદી મારી સંભાળ લેવા મોકલી નહીં !

૦ ફક્ત એક મારી બહાલી સહીયર=મક્તિ મને વિવિધ રીતે આશ્વાસન સાન્તવન આપે છે !

૦ મારો દીકરો=માઘ મને બહુ વહાલો છે ! પણ તે હાલ અબોધ છે ! સાવ નાની ઉંમર છે ! છતાં તેની આશાએ-ભરોસે જીવી રહી છું ! ! !

• મારા ઘરમાં એક જુની-પુરાણી પણ અતિશય કલા-સમૃદ્ધ ગાડી છે. જેનું નામ વૈરાગ્યવાહિની છે. પણ તેના બે પૈડાં=જ્ઞાન અને ક્રિયા અણવપરાયેલી હાલતમાં કાટ ખાઈને કયાં પડ્યા હશે ? તેની મને ભાળ નથી ! ! !

૦ તેમાં બેઝીને જ્ઞાનાનંદની મસ્તીના બગીચામાં ફરવા જવાની મારી બહુ ઉમેદ રહે છે ?

મારા આર્યપુત્રને બહુવાર વિનવું છું ? પણ મારી વાત ગરજ ભાઈ બોની ખુશામદી વાતોમાં અદર કયાંક ઉડી જાય છે ?

૦ વધારામાં મારા વિરોધી નણુંદ-સાસુ-જેઠાણી (માયા તૃષ્ણા-ઈચ્છા) આદિની ઈર્ષ્યાભરી વાતોથી મારા સ્વામી મર્મ

રે જીવ સુણ બાપડાં, દંને વિમાસી જોય;
આપ સ્વામી સહુ મિલ્યા, ત્હાડે જગ નહિ કોય.

સમજ્યા વિના આડા દોરવાઈ જાય છે.

હશે ! આપ જેવાની પનોતી પુત્રી રૂપે અવતાર પામેલી હું છેવટે મારા કર્મોના દોષ સમજી મારા જ્ઞાનાનંદની મસ્તીના ખગીચામાં ક્યારેક ઉગી નીકળતા એક સુગંધ ભરપૂર મોહક પુષ્પ=જેતું નામ પશ્ચાત્તાપ છે, તે આજે મારા અંતરના ઉમળકા સાથે આપના ચરણોમાં માથું નમાવી લાવપૂર્વક ચઢાવું છું ? ? ?

ધર્મપિતા !

મારી આ કર્મકથની વાંચી હવે તો મારી ખબર કાઢો !

માત્ર આપ ત્યાંથી મારા સ્વામીનાથ ઉપર રહેમનજર કે વાત્સલ્ય પૂર્ણ દષ્ટિ ફેંકશો ! એટલે એમ તો મારા સ્વામી ખાનદાન છે ?

જરૂર આપની બહાલી દીકરીનો સંસાર સુધરી જશે ?

૦ શું મારી મોટી કૃષ્ણા=કરુણા અને માસીબા=જ્ઞાની નિત્રા આપની પાસે મારી દાદ લઇને નથી આવતા ? ? ?

આપના ચરણોમાં માથું નમાવી અંતરની લાવ શુદ્ધિ કરવા સાથે માથે મારા સ્વામીનાથના વતી માફી માંગી મારા જીવનના

જીવંતા જગ જશ નહિં, જશ વિષુ કોઈ જીવંત;
જે જશ લેઈ આશ્રમ્યા, રવિ પહેલાં ઉગંત.

કેવર સારે જાણે પાચરવાની તક મેળવું છું ? ? ?

હોતો હોવાની પીડ પિતા વિના ખીનું કોણ પારખી
કરે ? ? ?

જેવે નસ વિનાંતિ છે, કે-આ મારી અરજી હવામાં ઉડી ન
કાર ? કે ફક્ત ઉપર ચઢીને પડી રહે તે કરતાં તેના ઉપર
કે-તે ચે.ચ સેરા મારી તુરત નીચેના સરનામે જવાબ પાઠવવા
કૃપા કરશે.છ ? ? ?

એજ લીં

હરધડી આપનું રટણ કરતી

આપની બહાલી દીકરી ચેતનાના પાય લાગણ

સરનામું

ચેતનાની

અરજીનું પત્ર

કે. ચે.ચ સેરા

કે. ચે.ચ સેરા, નં. ૩

કે. ચે.ચ સેરા, શિવપુરી

કે. ચે.ચ સેરા, [વાયા-અલાખ]

કે. ચે.ચ સેરા, [વાયા-અલાખ]

To,

સરનામું

વિશુદ્ધાનંદી પરમપિતા પરમાત્મા

ઠે. શુદ્ધ સ્વરૂપ નિવાસ

સ્વરૂપ વિલાસ ચોક, આત્માનંદગઢી

Po. શિવપુરી [દેશ-નિર્ગુણ]

[વાયા-અલાખ]

નિર્ગુણ નવપદ, નિજ મન ધરે જે કોઈ;
સરનામું નર ગ્રંથગરહ, મન-વાંછિત ફળ હોઈ.

ખૂબ શાંતિથી વાંચો !!! ગંભીરતાથી વિચારો !!!

 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

બાવાની લંગોટી

શાસ્ત્રો કહે છે કે સુખ સંતોષમાં ! સુખ છે સાદાઈમાં !
 પણ અર્થશાસ્ત્રીઓ કહે છે સુખ છે પરિશ્રદમાં !

આજે શાસ્ત્રો કે શાસ્ત્રીઓ કરતાં, અર્થશાસ્ત્રીઓને આપણે
 વધુ માનવા લાગ્યા છીએ.

પરિણામે બાવાની લંગોટી જેવી સ્થિતિ આપણે અરજ
 રહ્યા છીએ.

એ બાવો બની ગયો. એણે સંસાર ત્યાગી દીધો, સર્વસ્વ
 ત્યાગ્યું ફક્ત લંગોટી જ શરીર પર રહી, પરંતુ એ એક નાની
 લંગોટીએ તો એની સામે એક સંસાર ઊભો કરી દીધો.
 લંગોટી ઉંદર કાપી જવા લાગ્યા. આથી એના માટે એક
 બિલાડી પાળી, બિલાડીને દૂધ જોઈએ માટે ગાય આવી. ગાયને
 ઘાસ જોઈએ માટે ખેતર આવ્યું.

ટુંકમાં એક લંગોટીએ પાછો નવો સંસાર ઊભો કરી
 દીધો. ને બાવાને ફરી ઉપાધિમાં નાખી દીધો.

ઈહલવ પરલવ એહથી, સુખ સંપત્તિ સુવિશાળ;
 રોગ શોક સઘળા ટળે, જીમ નૃપતિ શ્રીપાળ.

આ દૃષ્ટાન્ત આપણે અવારનવાર સાંભળીએ છીએ. ક્ષણવાર માયાં ડોલાવીએ. પરંતુ પાછા હતા ત્યાં તે ત્યાં જ આવીને ઊભા રહીએ છીએ.

આપણે રોજ ઉઠીને બૂમો મારીએ છીએ છે કે મોંઘવારી અનહદ છે! કેમ કરતાં પૂરું થતું નથી! તાણીને તૂટી મરે તોયે બે છેડા ભેગા થતા નથી ! છોકરાને ફળ-ફૂલ તો શું ! સારાં બી-ફૂધ પણ દઈ શકાતાં નથી ! બીંસાઈ રહ્યા છીએ !

છતાં યે આપણી માંગ ઘટતી નથી, આપણો અર્થ-હીન પરિચર હોય નથી. ભપકો ઘટતો નથી,

અર્થશાસ્ત્રીઓ કહે છે કે—

“જેમ જરૂરીયાતો વધારે તેમ માલનું ઉત્પાદન વધશે; માંગ ઊભી કરે તો પુરવઠો મળી રહેશે.”

આ સિદ્ધાન્ત કદાચ અર્થશાસ્ત્રીઓ માટે, કે ઉદ્યોગો માટે ખરાબર હશે. પરંતુ વ્યક્તિના સુખ માટે, શાંતિ માટે તો એ નકામો જ છે.

વ્યક્તિના માટે તો “માંગ ઘટાડે તો જ સંતોષ ને સુખ છે.”

જન્મ ધરી આ જગતમાં, મેળવીએ શો સાર;
હૃદય વિચારી જોય તું, કર તું આતમ સાર.

જેમ જરૂરિયાત ઓછી તેમ સુખ અને શાંતિ વધુ.

આપણી જરૂરિયાતો આપણે કેટલી વધારી દીધી છે! તેનો જ ખ્યાલ કરીએ.

એક કાળે આપણે જમીન પર સૂતા! આજે પણ લગભગ ઘણું મદ્રાસીઓના ઘરોમાં એક ચટાર્જ અને તપ્ત્રીયાથી કામ ચાલે છે.

પરંતુ આપણે તો બન્યા ફેશનવાળા શોખીન અને પોચા !

આપણે ગાદલાં તો બેઠાંએ જ. તે પણ સખત નહિ ડન-લો-પીલોનાં.

ને આ ગાદલાં કંઈ નીચે પથરાય ! એના માટે આવ્યા પલંગ ને પલંગની બતબતની ડીઝાઈન.

ને પલંગમાં જ પડ્યાં પડ્યાં રહ્યાં પી શકીએ, એ માટે એની સામે જ ટેબલ ગોડવાયાં.

ત્યાં જ સ્લીગરેટના ટીન રહી શકે એવી વ્યવસ્થા થઈ.

ને ત્યાં જ થોડાં પુસ્તકો પણ રહેવાં લાગ્યાં.

વડા વડાઈ ના કરે, વડા ન બોલે બોલ;
હીરા મુજસે ના કહે, લાખ હમારા મોલ.

ટુંકમાં પલંગમાં પડ્યાં પડ્યાં જ વાંચન, આ નાસ્તે વગેરે મળતાં આળસમાં વધારો થયો.

“આળસ એ માણસનો મોટામાં મોટો દુશ્મ છે.” એમ રોજ કહેનારા આપણે આળસને પૂરી રીતે આવકાર છે. એમાં જરાયે શંકા લાગે છે ખરી ?

સવાનો વંશવેલો વધ્યો તેમ ખાવાપીવામાં પણ આશ્ચર્ય જેમ આ યુગમાં ફેમીલી પ્લાનીંગ કરવાની જરૂર છે, તેમ ખાવામ પણ અમુક વાનગીઓથી વધારે ન જ ભેઈએ. એ નિયમ કરવાની પણ જરૂર છે.

જીવવા માટે ખાવું છે કે ખાવા માટે જીવવું છે ?

આજે તો ભેઈએ છીએ કે લોકો જાણે ખાવા માટે જીવે છે

ઢાઢામાં દસ વાર ખાય છે. ને વાનગીઓના ડહારાનો તો પણ હેતો નથી.

શરીરને આ બધાની શી જરૂર છે ?

છતાંયે ‘ખાવાની લંગોટી’ જેમ આમાંયે વધારો થતો જાય છે. દેખાદેખી વધતી જાય છે. તે સાથે દુર્વ્યય પણ વધતો જાય છે.

અશક્ત પણ સિદ્ધિ મેળવે, કરે જો સંપ્ર સંખંધ;
જાય આધર્મો કાશીએ, થી લૂટાને ખંધ.

શરીર છે ધર્મ કરવા માટે, આત્માના કલ્યાણ માટે એને પોપણ આપવાનું છે, માલમલીલા ખાઈને એને હૃષ્ટપુષ્ટ કરવાનું નથી.

સુખીયો આપણો જીવ પણ તેને હાથે કરીને આપણે દુઃખમાં નાખીએ છીએ.

આસપાસ એટલી બધી પલોઝણ ને વિટંબણાઓ વગર કારણે ઊભી કરીએ છીએ કે એમાંથી એ ઘડી આત્માનો વિચાર કરવાનીયે આપણને દુરસદ મળતી નથી.

દેશન પાછળ આપણે ઘેલા બનીએ છીએ. ગાડરીયા પ્રવાહમાં ધસી રહ્યા ચીએ.

ન્યાં પાટલા પર કે ચટાઈ પર એનીને નિરાંતે જમી શકતા ત્યાં આજે સાંકડી જગ્યામાં પણ દેખાદેખીને કારણે ટેબલ ખુરશીના શણગાર આગ્યા એટલે એની પાછળ પ્લેટોની વણઝાર આવે છે.

વાસણમાં પિત્તળના વાગ્રણ વાપનાર આજે લોભી છે. સ્ટેઈનલેસ સ્ટીલ જ લોઈએ. પછી ભલે એમાં રસોઈ દાઝી બાય દૂધ દુધાઈ બાય, કે દાઝી જવાય, કેન્સર થાય ! પણ

બહુ જન મળીને જે કરે, તે એકથી નવિ થાય;
સાવરણી ઘર સ્વચ્છ કરે, એક સુખીથી શું થાય ?

શેલે તો એ જ. “જીવ જાય તો જાય ! પણ રંગડો તો રહે ને ! ! !”

જેમ સાદાઈથી જમી લેતાં, તેમ રહ્યા પણ સાદાઈથી પી લેતાં. કપમાં આ આવે એવી જ ગટગટાવી જતા. પરંતુ આજે તો જાપાનીની જેમ એ પણ મોટો કાર્યક્રમ થઈ ગયો છે.

આ અંદરથી તૈયાર લાવે નો ફ્રેશન ગણાય માટે ટી-પોટ, સ્યુગર-પોટ, મીલ્ક-પોટ, કપ-રકાળીઓ ચમચીઓની વજુજાર આવે.

ટુંકમાં પીનાર એક હોય છતાં વાસણનો ઢગલો ઊભો થાય

પેટ ચોળીને પીડા ઊભી કરી છે ને ! હાથે કરીને કામ વધારીને, હાયબ્હોય બ્હોરી લીધી છે ને ! અને આ હાય-બ્હોયમાં આત્માનું તો સુએ જ કેને !

હાથે કરીને કામ વધાર્યું. વગર કારણે આપણી આસપાસ કરોળીયાની જાળ ગુંથીને એ કામ કરવા માણસો વધાર્યા.

ને આજ કાલના માણસોના મનને મનાવતાં, ઠીક રાગતાં એની અસર શરીર પર ઉતરી.

માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમગણે કનક પાપાણુ રે;
વંદક નિંદક સમગણે, ઈશ્યોં હોય તું જાણુ રે.

પરિણામે ઊંઘ ઘટતાં ભૂખ ઘટી, ઊંઘવા માટે ગોળીઓ ખાધી. છતાંય પેલાંય સુંદર કન-લો-પીલોનાં ગાઢલામાં ન આવી.

જાતજાતની વાનગીઓ છતાંયે ભૂખ ન ઉઘડી. ને ખાધું તે પાચન ન થયું. પાછા તેના ઉપાયો કર્યા.

છે'ને ખાવાની લંગોટી જેવો જ આ બધો ઘાટ ?

આ ફેશન !!! આ દેખાદેખી !!!

એ બધું અભિમન્યુના ચકાવા જેવું જ છે.

એમાં ઘૂસવું સહેલું છે, પણ એમાંથી સાબ્ત સારાં ને જીવતાં-જાગતાં નીકળવું અઘરું છે તે ભૂલીએ નહીં તો સારું.

કરોળિયાની જાળમાં કરોળિયો જ ફસાઈ જાય છે. એમ આપણે આડંબરની જાળમાં આપણી જાતે જ ફસાઈએ છીએ ને હાથે કરીને 'જીઠ પાણી પગ પર' એવું કરીને આપણા સુખીઆ જીવને દુઃખમાં નાખીએ છીએ.

ને એ દુઃખમાં જ હાથ-વ્હોય ને ઉપાધિમાં મળેલા મનુષ્ય અવતારને શણે ગુમાવી દઈએ છીએ.

મેળવવાનું મેળવી શકતા નથી ને ન મેળવવા જેવામાં વગર કારણે વલણાં મારીને અશાંતિ, અસંતોષ ને દુઃખ વહોરી લઈએ છીએ.

સર્વજગ જંતુને સમગણે, સમગણે તૃણ મણિભાવ રે;
મુગતિ સંસાર બિહુ સમગણે, મુણે લવજલ નિધિ નાવ રે.

ખાવા-પીવા, રહેવા-સહેવા સાથે ઝોઢવા પહેરવાનો પણ વંશવેલો વધતો જાય છે.

આપણા બાપદાદાઓને બેચાર બેડીથી ચાલતું, પણ આપણે તો કળાટ ખડકેલાં બેઠ્ઠાં છે.

નિત્ય નવું ને એમાંય મેર્યાંગની મથામણનો પાર નહિ.

સાડી તેવો જ ચણિયો-ખલાઉજ-બંગડી, બુટ્ટી, ચંપલ ને પર્સ. આવી વેપભૂષા ને જાતજાતની કેશભૂષામાંથી કેને ઘરકાર્ય કે ધર્મકાર્યની નવરાશ છે !

ધર્મ તો વારે-તહેવારે કરવાનો દેખાવ માટે લગવાનને પ્રભુભ કરી આવવાનો, ને બે ઘડી કથા-કીર્તનમાં હાજરી આપવાનો.

બાકી જીવનમાં ધર્મ ઉતરતો નથી....ઉતરી શકે એવી શક્યતા આપણે રહેવા દીધી નથી.

જે કરવા જેવું છે તે ચૂક્યા છીએ ને નથી કરવા જેવું એની પાછળ દોટ મૂકી છે.

માટે જ આપણે સુખી નથી !!!

પુણિયા આવકને નમું, વીર પ્રશંસા કીધ;
દોકડા સાડા બારમાં, સાહુમી લગતી કીધ.

સુખની શોધમાં ફરીએ છીએ. પરંતુ સુખ ક્યાં છે ? તેનો વિચાર કર્યો નથી.

સુખ જ્યાં છે ત્યાંથી ઊઠી જ દિશામાં આપણે દોટ મૂકી છે. પરિણામે સુખથી દૂર ને દૂર થતા જઈએ છીએ !

જો આપણે સારી રીતે જીવવું હશે, મળેલા માનવદેહને સદુપયોગ કરવો હશે તો—

આ દરેક બાળતમાં નવેસરથી વિચાર કરવો જ પડશે. ને વિચારીશું તો આપણને લાગશે કે—

આપણા જીવનમાં જેની જરાય અગત્ય નથી, જરૂર નથી, એવી ઘણી વસ્તુઓના ગંજ આપણે આગૂણી આસપાસ ખડકી નાખ્યો છે.

કેશોટાના કીડાની જેમ આપણે આપણી આસપાસ એવી તો બાળ ગૂંથી નાંખી છે કે જો વખતસર ચેતીને એમાંથી બહાર નીકળી ન જઈએ તો અંદર જ શુંગળાઈ મરીશું, ને મહામૂલો મનખાદેહ એળે શુભાવી દઈશું.

જો સારી રીતે જીવવું હોય, માણસાઈથી જીવવું હોય ને ખરેખર સુખી જ થવું હોય તો આ દિશાશુન્ય બનીને ખુબ જ ગતિમાં દોડી રહેલી આપણી ગાડીને બ્રેક

ઢલ ફરે વાઢલ કરે, ફરે નદીના પૂર.
ઉત્તમ ગોલ ના ફરે, પશ્ચિમ ઉગે સૂર;

મારવી પડશે જ ને આપણે વિચારવું પડશે જ કે,
આ બધું ‘આવાની લાંગોટી’ જેવું તો થતું નથી ને !

આપણે એટલું ન બૂલીએ કે જ્યાં બહુ છે ત્યાં ઉપાધિ
છે, જ્યાં સંતોષ છે ત્યાં જ સુખ છે. ને સુખ છે ત્યાં
જ શાંતિ છે. અને આપણે સુખ જ જોઈએ છે ને ? તો પછી
એ જ્યાં છે તે દિશા તરફ જ વળવું પડશે !!!

(“જનકલ્યાણ” સમાજ કલ્યાણ અંક ફેબ્રુ. ૧૯૬૪માંથી)

શાંતિથી વિચારો !!!

○ સંસારમાં તમારે રહેવું પડે તો ભલે
રહે ! પણ સંસાર તમારામાં ન રહે !!!
તેવું પૂરતું ધ્યાન રાખો !!!

○ સંસ્કારોના શુભામ થવાના બદલે તેના
સાચા ધણી બનવા માટે સારું વાતાવરણ અને
માર્ગદર્શન મેળવો !!!

મોતી લાંચુ સારતાં, મન લાંચુ ક-વેણુ;
ઘોડો લાંચો ઠેકતાં, રહી જાય છે કહેણુ.

=
 (✱) ઉપધાન તપમાં ખાસ યાદ રાખો (✱)

- ક્રિયામાં મૌન રાખવું
- કોઈની નિંદા સાંભળવી નહિ.
- પોતાની ફરજનું સતત ધ્યાન રાખવું.
- ગુરૂ આજ્ઞાનું બહુમાન કરવું.
- ઉપવાસ = ઘરનું ઘર.
- આયંજિલ = ભાઈ બંધનું ઘર
- એકાસ્રાણું = દુશ્મનનું ઘર.

x
 (✱) ઉપધાન તપ એટલે ? (✱)

- ત્યાગ-તપ-સંયમની ત્રિવેણીમાં જીવન નિર્મલ કરવું.
- શ્રાવક જીવનની મંગલ દીક્ષા.
- સંસારની મોહમાયાથી છૂટવા માટેની પૂર્વ તૈયારી.
- વીતરાગ પ્રભુના શાસનની વફાદારીનો અપ્યાસ.

શિખામણુ અને દવા આપવી સહેલી છે ગમવી કઠણુ છે.
 મનને હાથમાં રાખે તે મહાપુરુષ.

દુર્જનની પ્રીતિ ખુરી, ભલો સજ્જનનો ત્રાસ;
 જન્મ સૂરજ ગરમી કરે, તખ બરસનની આશા.

948

- ક્રિયામાં પ્રમાદ ન કરો.
- દરેક ક્રિયા વિધિપૂર્વક કરો.
- પૌષ્ઠ-સચંભી-જીવનની વાનગી.
- ઉપધાન વાળાની રહેણી—કરણી મોલવું વિગેરેમાં જયજીત્કાંઠોની જોડો.
- જીલ એક કાન જે કેમ ?
મોલો ઓઝું સાંભળો વધારે !!!

卐

ઉપધાન તપ એટલે ?

- ત્યાગ—તપ—સંયમની ત્રિવેણીમાં જીવન નિર્માણ કરવું.
- જીવનમાં વિવેકની પ્રતિષ્ઠા.
- બેકામ દોડી રહેલ મન—ધોડાને માટે લગામ.
- વિધિનો ખપ અને અવિધિના ત્યાગ માટે તત્પરતા ક્રિયાઓને સફળ બનાવે છે.

દુર્જન મુખમાં દુર્વચન, સજ્જન મુખ મીઠાશ;
હોય સુગંધી બાગમાં, ગંભાતો સંકાશ.

ઉપધાન તપ એટલે ?

૦ જીવનશુદ્ધિ માટે જરૂરી જ્ઞાન—સંયમ—તપનો સુંદર સમન્વય.

૦ કર્મબંધનના ત્રણ મુખ્ય કારણો.

અજ્ઞાન	અવિરતિ	વાસનાની ગુલામી
↓	↓	↓
જ્ઞાન	સંયમ	તપ
	↓	

આ ત્રણ સાધનોથી કર્મ તોડવાના બળની કેળવણી.

ઉપધાન તપ એટલે ?

૦ સંયમ એટલે—

પાંચ સમિતિ—

ત્રણ શુષ્કિતનું પાલન.

૦ ઉપધાન તપમાં સંસારી રીતભાત પંકથર પડે છે.

૦ ઉપધાન વાળાએ સ્વછંદ—ભાવને જરૂર દુર કરવા બોધ્યો

ધર્મ નિયમ પાળ્યા વિના, પ્રભુ ભજવા તે વ્યર્થ;
ઔષધ સેવે શું થયે? પજાય નહિ બે પથ્ય.

ઉપધાન તપ એટલે ?

- વાસનાઓની ગુલામીમાંથી છૂટવાનો રાજમાર્ગ.
- શ્રાવક જીવનને સંસ્કારી બનાવવાની કુંચી.
- વિવેકની ભૂમિકાપર ત્યાગ—સંયમની ઈમારતનું અણતર.
- જિનશાસનની વફાદારીની કેળવણી.
- આહારની લાલસા સઘળા રોગોનું કારણ છે.
- દવા લઈને તપ કરવાથી લાડુતી-ઘરેણાથી શોભા વધારવા જેવું છે.
- વિધિપૂર્વક ક્રિયા કરવી.

ધર્મની ક્રિયા કયારે ફેલે ?

- નીચેના ચાર દોષો છોડવાથી ધર્મની ક્રિયા જરૂર ફેલે છે.
- દગ્ધદોષ = ક્રિયામાં વિધિ-શાસ્ત્રમર્યાદાનું બહુમાન રાખવું.
- શૂન્યદોષ = ક્રિયામાં ઊપયોગ-શૂન્ય બનવું.
- અવિધિદોષ = ક્રિયામાં સ્વચ્છંદ રીતે મરજી મુજબ વર્તવું.
- અતિપ્રવૃત્તિ દોષ = ક્રિયામાં ગુરૂ આજ્ઞા કરતાં પોતાની બુદ્ધિનું ટોલાણું કરવું.

ધન મેળવતાં દુઃખ છે, સાચવતાં પણ દુઃખ;
આબ્યા પછી જે જાય તો, જાય સમૂળું સુખ.

૦ વર્તન અને વાણીમાં રહેલ અંતરને ઘટાડવાનો પ્રયત્ન.

૦ નાના-મોટા જીવમાત્રની જ્યેષ્ઠ પાળવા માટેનો આદર્શ પ્રયત્ન.

- તીર્થંકર પ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે જીવન-શુદ્ધિની કેળવણી.

* ધર્મ ક્રિયામાં બેદરકારી એટલે હયામાં ધર્મપ્રતિ આદર-લાવની ખામી.

૪. ધર્મની ક્રિયામાં અવિધિ ચલાવવી એટલે અંતરથી ધર્મની ઓળખાણની ખામી.

શ્રી ઉપધાન તપની માળ એટલે ?

૦ જીવનમાં પરમાત્મા વીતરાગ પ્રભુની આજ્ઞાને ઊતારવાનો
દૃઢ પ્રતિજ્ઞા.

૦ ત્યાગ—સચંભને પ્રવિત્ર જીવન પદ્ધતિને અપનાવવા માટેની દૃઢ સંકલ્પ.

० स्वेच्छा पूर्वक वामना पर विज्ञप्त भेजववा संपूर्ण तैयारी.

धर्म करत संसार सुख, धर्म करत नवनिध;

ધર્મ પંથ સાધ્યા થકી, મહલ શિદ્ધિ પ્રાપ્તિ.

૦ તેથી માળા સામે અષ્ટ-પ્રકારી પૂજનો સામાન પણ
ખીજા થાળમાં લાવવો જરૂરી છે.

૦ દેવદ્રવ્ય રૂપે તે માળા પહેરી ફેરો પડાવાય નહીં.

૦ માળા લાંબો સમય પહેરાય નહીં, ક્રિયા પુરી થાય
કે તૂર્ત વાજતે-ગાજતે દેરાસરે લાવી પ્રભુના દરબારમાં ગલા-
રાના કાયદેસર ચઢાવી દેવાની માળા ઘરમાં ન રખાય.

૦ માળા પહેર્યા પછી આવકના જીવન ને લજવનાર
હોટલ, નાટક, સીનેમાં, ક્રુમપાન, અલક્ય પદાર્થો સાત
વ્યસન આદિ મોટા પાપો બંધ કરવા જરૂર વિવેક રાખવો.

૦ રાત્રિ ભોજન, લૌકિકતહેવારો (હાળી, બળેવ, દિવાલી)
આદિ પર પણ પ્રતિબંધ જરૂરી છે.

પઢના લીખના ચાતુરી, એ સાંવે વાતો સહેલ;
કામ જહન મનવશીકરણ, આતમ ધ્યાન મુશ્કેલ.

આ વિપરીત આકર્ષણ કેમ ?
એક ધ્યેયનિષ્ઠ જીવનને આ દ્વિધા કેમ ?

પ્રભો !

તારી કૃપાથી જાગતો આત્મા
ઊંઘતા મનને ચુંટલી ભરે છે ને-
ઊંઘતા મનને જાગૃત કરે છે.

પણ-

-મનની નિદ્રા ગાઢ છે, એ જાગતું નથી,
ઊંઘમાં જ પોતાનું ગાડું હાંકે રાખે છે !

અરે ! આજ તો આ ગાડું ખીણની કોર પર આવીને ઊભું છે.
ભગવાન્ !

ભલા ઓ ભગવાન્ !

-મને રક્ષ ! મને સહાય કર !

-મારા આત્મા પર છવાયેલી મોહની જાળ કાપી નાંખ !

નહિંતર-

મારી જે સ્થિતિ થશે-

-તે જગતના માનવીથી જોઈ પણ નહિં જોવાય !

મારી સ્થિતિ જોઈ જગત હસશે નહિં-પણ રડશે !

એવી ભયંકર કરુણ સ્થિતિમાં ન મુકાઉં-

તે પૂવે ઉગારી લે પ્રભો !-

શ્રી પીયર, નર સાસરે, સંજમીઆ મુવિલ્લાસ;
પળ પળ થાયે અળખામણા, જો માંડે ચિર વાસ.

-મારા પર પ્રેમ-કરુણા કર !

તારી કરુણાલરી દષ્ટિના બળે જ મારું મન જાગી ઉઠશે ?

અને-ખીણમાં ગબડતું અટકી જશે !

હવે વાર શા માટે ?

અનાથ છું. ! અશરણુ છું ! એકલો છું !

પ્રભો !

કોઈ નથી મુજ રક્ષક ! કોઈ નથી મુજ સહાયક !

કોઈ નથી મને આશ્વાસન આપનાર !

અને-કો'ક વાચાલતાથી આશ્વાસન આપવા તૈયાર થાય

તો-મને એના વચન પર શ્રદ્ધા નથી !

અપૂર્ણના વચન પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા કેમ રખાય ?

તારે આધારે ! માત્ર તારે જ આધારે !

-હું આ એકલવાયો પંથ ખેડું છું !

બસ ! હવે તારી કૃપાદષ્ટિનો સહકાર નહિં મળે-

-તો માનીશ કે-હવે મારું આવી જ બન્યું છે !

-શક્તિ ખૂટી છે !

-અશક્તિ વધી છે !

-વધારે જોલાતું નથી !

-વિનંતીઓ થતી નથી !

મોહ વિકલ એ જીવકું, પદ્મગલ મોહ અપાર;

પણુ ઈતનો સમજે નહિ, ઈણમેં કછુ ન સાર.

-જીભ તાળવે ચોંટે છે !

-ભય ભયંકર છે !

-હાડ ધ્રૂજી રહ્યું છે !

-ગાત્રો ગળી રહ્યા છે !

-ડોળા તરવાઈ રહ્યા છે !

-પસીનાથી શરીર ભીંન્નઈ ગયું છે !

-અર્ધ-ચેતનાવાળો પડ્યો છું !

છતાં

-તારા પર મને પૂર્ણ-અત્રીભ શ્રદ્ધા છે !

-તારા પુનિત શરણે આવી પહોંચ્યો છું !

-સમર્પણભાવની વિશિષ્ટ માત્રા લઈને આવ્યો છું !

હવે !

-તારી મરજી પડે તેમ કર !

-મારે હવે મારા સંબંધી કશું કહેવું નથી !

-ઉગારવો હોય તો ઉગારજે !

-મારવો હોય તો મારજે !

પણ-

અરમાનોની મારી દુનિયા સળગી ન ઉઠે-

-તેનું ધ્યાન રાખજે !

-હાલ તો મારો જીવનમંત્ર એ જ છે કે-

ઘર ઘર બાબત ન બજે, કહત પુકાર પુકાર;
પ્રભુ વિસારે પશુ મળે, પડત ગ્રામ પર માર.

“ અરિહ તે સરણં પચ્જામિ ”

=

“સંબુદ્ધહ કિં ન બુદ્ધહ”

મોહજન્ય બુદ્ધિ-વિપર્યાસના બળે માની
લીધેલ પૌદ્ગલિક-ઉન્નતિના શિખરે રહેલ
ભવ્યાત્માને માર્મિક ઉદબોધન

મિત્ર ! મિત્ર !! ન કુલા !!!

જરા વિચાર કર !

આજનું સુખ જોઈ તું મનમાં મલકાય છે,
તારા ગૈલવો જોઈ-

-તું પ્રસન્ન બને છે

-દુર્ધર્મી નાચે છે

-આનંદમાં નાચે છે.

પણ, ભાઈ ! જરા ગંભીર બની વિચાર કર !

-આ સુખ સદા રહેવાનું છે ?

-આ ગૈલવ નિત્ય ટકવાનો છે ?

-આ સાધનો તને શાશ્વત-શાંતિ આપવાના છે ?

અરે ? કેમ ભૂલી જાય છે તું !

ઘણીવાર તો સુખના એક જ ટગલા પછી-

ભયંકર દુઃખ તારી વાટ જોઈને ઊભું હોય જ છે !

માત્ર ! એક જ પળ પછી એ તને-

કુણ આપણો કુણ પારકો, કુણ વરી કુણ મિત્ર;
રાગ દ્વેષ ટાળી કરી, ધર સમતા, એક ચિત્ત.

અણધારી રીતે લેટવા ઉત્સુક બનીને ઊભું હોય છે ।

અને-

એનો લેટો થતાં જ-

-તારાં આ સાધનો ક્યાં ચાલ્યા જશે?

-એની તને ખબર પણ નહિ પડે !

-તારાં સુખનાં સ્વપ્ન સળગી જશે ।

-અરમાનોની સૃષ્ટિ નષ્ટ થશે ।

-આનંદની દુનિયા ઊડી જશે ।

-આશાના મીનારા ઓગળી જશે ।

અને

-દુઃખના પર્વતો તારા ઉપર તૂટી પડશે ।

-વિપત્તિની રાત્રિ તારી ચારે બાજુ છવાઈ જશે ।

-તારી નજર ક્યાંય નાંખી નહીં પહોંચે !

-તું ઊભો પણ નહીં થઈ શકે !

-તારી સાથે જેલ કરનારા મિત્રો અદૃશ્ય થશે ।

-વાતો કરનારા ખસી જશે,

માત્ર-

-દુઃખ તારો સાથીદાર બની રહેશે;

માટે

મિત્ર !

જરા મારા નમ્ર નિવેદન પર વિચાર કર !

દેખત સબ જગ બત હે, થિર ન રહે કોય;

એવું બહુી ભલું કીજયે, હેયે વિમાસી જોમ.

અને-

આ પલે-

તું જે રીતે પાગલ બન્યો છે,
-એ ઘેન ઉતાર ! ને સ્વસ્થ થઈ વિચાર કર !

તું જે દોરી પર નાચી રહ્યો છે-

-તે કાચા સૂતરની છે,

-એને તૂટતાં વાર નહિં લાગે,

અને

-એ દોરી તૂટશે એટલે-

-તને જોઈ ખુશ થનારા-

-તાલીઓ વગાડનાર-

-એક મંદ-સ્મિત કરી ચાલતા થશે !

કહેશે કે- “ કેવો મૂર્ખો ?

ખૂબ નાચતો હતો ?

પાગલ બનીને ફૂટતો હતો ?

પણ-એટલું ય લાન ન રાખ્યું કે-

-એ દોરી કાચા સૂતરની હતી ! ! ! ”

એ જોનાર આટલા શબ્દો બોલી ખસી જશે !

પણ-

તારું શું થશે ?-

તેની તને કલ્પના છે ?

જે વચને પર દુઃખ હુવે, જેહથી થાય પ્રાણીવાત;
કલેશ પડે નિજ આત્મા, તજ ઉત્તમ તે વાત.

-તારાં તો હાડકાં લાંગી જશે !

-અપંગ બની જઈશ !

-ટળવળીને મરવું પડશે !

માટે-

‘ જરા ચેત ’ ! ચેત ! ચેત ! જરા ચેત ’

ઓ ! અનતના પ્રવાસી !

જરા ચેત !!!

ચેતવામાં જ સાર છે .

શું ! તેં સાંભળ્યું નથી ? સદ્ગુરુના મુખેથી

કે-“સબુજ્જહ ! કિં ન બુજ્જહ !

સંબોધી પેચ્છ દુલ્લહા”

-કે જે-અવસર્પિણીના ત્રીજા આરાને છેડે આદ્ય-તીર્થંકર
શ્રી ઋષભદેવ પરમાત્માએ સાંસારિક અટ્ટાણું પુત્રોને ઉપદેશ
આપ્યો હતો—

અને

જેતું પુનરુત્થારણ આજથી અઢી હજાર વર્ષ પૂર્વે પ્રભુ
મહાવીર ભગવંતે શ્રી સૂચગડાંગ સૂત્રના બીજા અધ્યયનની
પ્રથમ ગાથામાં કરેલ

આ મહાવાક્યનો ગહન વિચાર કર !

અને

સવેળા ચેતી જા ! ચેતી જા !

જમ
જમ

ઈચ્છાથી નવી સંપન્ને, રૈયે વિપદ ન જાય;

પણ અજ્ઞાની જીવને, કર્મ બંધ બહુ થાય.